

R

C

S
P

V I T A
P. GASPARIS

DR V Z B I C K I,

P O L O N I,

S O C I E T A T I S

I E S U.

*Collegii S. J.
Glacii. Conscripta 1720*

Per P. DANIELEM PAWLOWSKI,
Sacerdotem Theologum,

Ejusdem Societatis JESU.

Anno Vitæ Christi 1670.

& Cubiculo P. Spiritualis.

*Cracoviae primum ex Officina Schedeliana.
nunc repetitis Typis CALISSII,
Anno 1682.*

Libenter audi (lege) facta bono-
rum, ut si imitari potes, cumulum tibi
perpetuæ retributionis acquirant : vel
si impossibilia sunt, uberiùs te in hu-
militate custodiant. *B. Petr. Damian.*
lib: 7. Epistolarum. Epistol: 19.

DEVS propter magnam miseri-
cordiam suam, non revelat aliquibus
plura mysteria, ut non magis punian-
tur, utpote aspernantes ea quæ didice-
runt: *Theophylactus super Matth: p. 3. c. 1.*

127334

2938a 1970

MAGNIFICO

Et

GENEROSO DOMINO,

D. IOANNI

DOBRZYCKI

Domino & Mecænati faventissimo.

Vitam demortui PATRIS
GASPARIS DRVZBI-
CKI, non solum in incorru-
pto hætenus, post fata, corpore, ad
prodigium superstitis: sed in vivi-
da etiamnum apud complures, ne di-
cam, apud majorem Poloniae Orbem
recordatione, spirantis, Et exspira-
turi nunquam: Vitam, inquam, an-
te decennium, oculos, animosq³ intu-
entium in admirationem sui (Ma-
gnis enim animis magnetica vis in-

(2)

est.)

est) pertrahentem, nunc ut par erat,
post criticas, Romanae, Patrieque cen-
suræ pressuras, prælo commissam, sub
magno Nomine Tuo, religiosis pro-
fero ex umbris in lucem & Publi-
cum, Magnifice ac Generose Domi-
ne. Si forte ultimus quispiam Cato:
prius enim vita, quam vitæ no-
stræ Censorij Catones desinent si in-
quam, urgentius expostulet; quoniam
titulo posthuma Religiosissimi P. Ga-
sparis vita, Prænobilem, & nulli in
Polonijs imparem, Magnificæ, &
Generosæ Dominationis vestræ Do-
mum subingrediatur? referet ipso in
limine adventitius Cato iste, dome-
sticum Sacræ Politicæ oraculum; Im-
mortales esse animorum nexûs; nec
Fata, placitis Numini præjudicare
factis.

factis. Recens est, ut reor, Generosa
menti Tua, plurimum à Te esti-
mata, integerrimi Patris hujus erga
Te, nobilissimâq; Domum Tuâ præ-
ptitudo, & Candor, non à nivea dun-
taxat canitie, sed longè luculentius a
radiis præfulgidæ probitatis, Tibi
probè notus, atq; interdù inquilinus,
non absq; ubere defluentis e Cælo sau-
stitatis affluentia, aut ad minimû ro-
re, in fluenta optime spei transituro:
Magnorum enim hospitum etiâ ve-
stigia, plusquâ palmaria sunt. Plu-
res hîc alios percenserè titulos, si pa-
ginâ implere vellem, non animum.
Illius non possum non meminisse, quòd
jam conticescente ante obitum linguâ,
immoriens suavè in modum Cygnus
iste, Tibi, & ad magna natæ Proli

Tua, Michaeli Ignatio, nunquam à
se conspecto, sed, quæ optimarū men-
tium perspicacia est, per aliud lumen
perspectissimo, trienni tunc, longæ-
vam testamento legaverit appreca-
tionem, & ut vaticinari fas est, pe-
rennaturam. Suptus hic Tuos im-
primendæ vitæ ejus impensos, reli-
quaq; mutui nexūs argumēta optime
probata, haud resumo: resumet, con-
cludetq; nescia conclusionis Æterni-
tas. Ego interim, Tibi id religioni
fore non ambigo, quòd è voto debitæ
promptitudinis meæ, vitam Religio-
sissimi Patris, ad Te direxerim, Te
inquam, qui probitate vitæ religio-
sos emularis.

Magnificæ ac Gener: Domin: vestræ
Humillimus servus

DANIEL PAVVLOVSKI
Societatis JESU.

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

INexhausta Dei nostri bonitas, pro connaturali indole sua, semper sui diffusiva, æterni torrentis instar, nullis coarctati repagulis, nunquam promanare desinit, in universas quidem Creaturas, sed præcipuo in eas influxu, quæ ob imaginem ejus in se derivatam, viciniore tanto Oceano, sunt rivuli. Tam constans autem ac stabilis est Gratiarum ejus motus, ut nec horarum clepsydris, nec circulis dierum, Annorumve curriculis, nec Sæculorum concludatur libramentis. adeo ut non uni ætati, sed omnibus, ad ultimam usque desituri Orbis periodum, singulares sibi deligat servos Deus.

Inter hos non memoriâ tantum, sed & obtutibus nostris perspectissimus exstitit, Pater Gaspar Druzbecki, Vir non solum inter religiosa Societatis Polonæ septa, opinione proborum cõmuni, Admodum Religiosus, verum, apud Exteros etiam, omnium ferme

ordinum, in Poloniis homines, famâ
probitatis, ad admirationem domesti-
cus. Cujus dum vitam, imperio Præ-
sidium, desiderio autem plurimorum,
conscribere aggredior, præcautum Te
in quibusdam, benevole Lector, ap-
primè volo. Non esse inprimis mentis
meæ, per ea quæ hîc allego, præsertim
quæ ex arcanis ejus, repertisq; post fa-
ta, inter chartarum quisquiliis adver-
sariis, perfero; Sanctitatem boni Pa-
tris probare: (merum enim Historicû,
fidei humanæ metas non excedentem
ago, sed in animo est, Religiosos ejus-
dem Instituti homines, brevi per exē-
plum viâ, ad similem in itinere spiri-
tûs profectum incitare. Miraberis, nō
dubito, illud inter cætera; quo pacto
fieri potuerit, ut Pater Gaspar, talia
animi sui Arcana, & singulares D E I
in se tam profusi, munificentias, Scri-
ptis commissas, ac post obitum suum,
aliorum in manus facilè devolvendas,
salvo Humiliationis studio reliquerit:
cùm usitatum sit magnis Dei servis, in
abscondito, juxta imperium Servato-
ris, ope-

ris, operantibus, ejusmodi non propa-
lare sacramenta. Sed mirari defines;
postquam in cōtextu vitæ, varias ejus;
easq; solertes in Virtutibus, atq; adeò
& ipsa animi in demissione exercitati-
ones relegeris, conijciesque facilè, eū
speciali ad id instinctu Numinis, fuisse
permotum: præsertim quòd ea dona,
ne arbitris quidem conscientiæ suæ,
nisi olim uni communicaverit, è cu-
jus ore auditum; se, si Patri Gaspari
supervixisset, mira de eo, Orbi palam
facturum fuisse. Facit etiam nonnul-
lam ejusmodi Donorum divinitus ei
collatorum conjecturam opinionem-
que, tum constans apud probos do-
ctosq; fama ac persuasio, de probitate
illius: tum singularis quædam chara-
cteristica, Providentia nempe D E I
ultraordinaria circa corpus ejus, quod
in communi aliorum sepulchro, ha-
ctenus perseverat incorruptum, non
adhibitâ ullâ prorsus vi medicâ; tum
denique multorum, in majori Polo-
nia, suffragia ejus apud D E V M ex-
poscentium privata propensio; & vo-

tiva ex argento anathemata in conte-
stationem acceptorum per eum bene-
ficiorum, submitti, atque privatim as-
servari solita. Fave igitur religiose
Lector ei, cui favit, favetque
D E V S, eundemque Tuam
intra sphaeram, imitare.

PRO-

PROTESTATIO
AUCTORIS.

Cum S. D. N. Urbanus Papa
VIII. die 13. Martii, Anno 1625
Decretum ediderit, idemq³ confir-
marit die 5. Julii, Anno 1634. quo
inhibuit imprimi libros, hominum,
qui Sanctitatis, seu Martyrii samã
celebres, è vita migraverint, gesta,
miracula, vel revelationes, seu que-
cunq³ beneficia, tanquam eorum in-
tercessionibus, a DEO accepta, con-
tinentes, sine recognitione, atq³ ap-
probatione Ordinarij, & quæ hæcte-
nus sine ea impressa sunt, nullo modo
vult censeri approbata. Idem au-
tem Sanctissimus die 5. Junij, Anno
1631. ita explicuerit; ut nimirum.
Non admittantur Elogia Sancti, vel
Beati,

Beati, absolute, & quæ cadunt super personam: bene tamen ea, quæ cadunt supra mores, & opinionem, cum Protestatione in principio, quòd ijs nulla adsit auctoritas ab Ecclesiâ Romanâ; sed fides tantum sit pence Auctorem. Huic decreto, ejusq³ confirmationi, & declarationi, observantiâ, ac reverentiâ, quâ par est, insistendo, profiteor me haud alio sensu, quidquid in hac vita resero, accipere, & accipi ab ullo velle, quam quo ea solent, quæ humanâ duntaxat auctoritate, non autem divinâ Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, aut S. Sedis Apostolicæ, nituntur.

DANIEL PAWLOWSKI
Societatis IESV.

F A C V L T A S

R. PATRIS PROVINCIALIS.

Cùm Vitam Patris, piæ memoriæ, Gasparis Družbicki, à Patre Daniele Pawlowski, Societatis nostræ Sacerdote, conscriptam, designati ex eadem Societate Patres, Romæ, & in Polonia recognoverint, atq; in lucem edi posse; censuerint. Ego Alexander Lorencowic, Societatis J E S V, per Provinciam Poloniæ Provincialis, potestate, ab Admodum Reverendo Patre Nostro, Joanne Paulo Oliva, Præposito Generali, mihi factâ, eandem vitam typis vulgari permitto. In cuius rei fidem, has manu propriâ subscriptas, sigilloque munitas dedi. Cracoviæ. 27. Aprilis. 1670.

ALEXANDER LORENCOWIC,
Præpositus Provincialis Soc: JESU,
per Poloniam *m. p.*

APPRO.

APPROBATIO
CENSORIS ORDINARIII.

VIta Admodum Reverendi Patris
Gasparis Druzbecki Soc: JESV,
Viri pietate, & doctrinâ eximij, atque
in Orbe Polono clarissimi, conscripta
bono & pio zelo, à Reverendo Ad-
modum Patre Daniele Pawlowski,
ejusdem Societatis Theologo, & hu-
jus facultatis Professore, cum nihil
contineat doctrinæ Catholicæ, bonis
moribus, & Decretis Apostolicis con-
trarium, permitto, ut in lucem edatur.
Anno Domini 1670. die 10. Julii.

HYACINTHUS LIBERIUS S. T. D.
*Propositus Ecclesie SS. Corporis Christi,
Canonicorum Regularium: in Diocesi
Cracoviensi Ordinarius librorum
Censor.*

CA.

C A P V T
C A P I T V M.

*Continens Synopsin Chronologicam Vita
Patris Gasparis.*

A N N O | A N N O

1590. Natus mundo 6. Januarij.	1623. Philosophiam docet Lublini.
1609. natus Religioni, 15. Augusti.	1624. Idem ibidem.
1610. Novitius secundi Anni.	1625. Philosophiam docet Calissij. Profefus 4. votorum, 13. Maij.
1611. Rhetor: studet.	1626. Magister Novitorum Cracovix.
1612. Philosophiam audit Calissij.	1627. Idem ibidem.
1613. idem ibidem.	1628. Idem ibidem.
1614. Idem ibidem.	1629. Provincialis Polonix.
1615. Poësim docet Lublini.	1630. Idem.
1616. Rhetoricam docet ibidem.	1631. Idem.
1617. Rhetoricam docet Torunij.	1632. Idem.
1618. Theologiam audit Posnanix.	1633. Rector Calissij.
1619. Idem ibidem.	1634. Idem ibidem.
1620. Idem ibidem.	1635. Instructor Patrum intertio Anno.
1621. Ibidem factus Sacerdos 12. Maij.	1636. Concionator Lublini. Romam Procurator.
1622. Tertiam probat: facit Jaroslavix.	1637. Concionat: ibid.
	1638. Rector Ostrogij.
	1639.

A N N O	A N N O
1639. Idem ibidem.	1651. Provincialis Po- loniæ secundò.
1640. Rector & Magi- ster Novitiorum se- cundò Cracoviæ.	1652. Elector Romam pro Congr: decima.
1641. Idem ibidem.	1653. Posnan: sub tem- pus pestis manet.
1642. Idem ibidem.	1654. Ibid. operarius, confessarius, exhorta- tor.
1643. Idem, & Procura- tor Romam secundò.	1655. Idem ibidem, de- inde Exul per Suecos
1644. Rector Posnan:	1656. Exul.
1645. Idem ibidem.	1657. Exul.
1646. Idem, & Elector Romã pro Cõgrega- tione Generali oct:	1658. Rector Posnan:
1647. Pater spiritualis, & Concionator Po- snanæ.	1659. Idem ibidem.
1648. Concionator Po- snanæ.	1660. Idem ibidem.
1649. Idem ibidem.	1661. Vice Provincia- lis Poloniæ.
1650. P. Spiritualis, & Præfect: studiorum Posnanæ.	1662. Rector Posnanæ, cui officio est im- mortuus.

A. M. D. G.

CAPVT

VITA P. GASPARIS
DRVZBICKI.

C A P V T I.

*Vita Patris Gasparis in se-
culo transacta, & in-
gressus in Societatem.*

Ita, & omnis no-
stræ fortunæ, au-
ctori DEO, nulla
res mortalium for-
tuita. Ipsa elinguis
nascentium infan-
tia, facundè satis providam ejus
loquitur Sapiëntiam, & natale so-
lum, patentem beneficiorum ejus
campum præbet.

De patris itaque GASPARIS vita
scribenti, ortus primò occurrit.
Futurum hunc servum DEI ma-
gnum,

A

gnum, major edidit Polonia. Anno nati DEI, 1590. Quo anno, ultimus ex decem primis, Societatis nostræ Patribus, Pater Nicolaus Bobadilla decessit; prognosticantē DEO, quod primorum Patrum vestigiis proximè inhæsurus esset. Dies sexta Januarii inter Sabbatum & Dominicam, seu inter extremum Sabbati, & initium Dominicæ (ut ipse, in ratione celebrandi diem Natalis sui, adnotavit) natalis illi fuit, ipso nempe Domino, è manibus Divinæ Matris suæ, eum acceptante. Parentes habuit prænobiles, in Palatinatu Posnaniensi, Petrum, & Elisabetham, à quibus cum lacte pietatem suxit, DEO per casum quendam, qui mortales persæpè ad cælum erigit, Parentes ad id urgente: nā infans adhuc, in aquas delapsus, atq; aliquot horis in iisdè profundè submersus (ut ex ore illius ipsius accepimus) prodigiosè vitæ fuit restitutus. Magna scilicet DEI erga illū charitas, aquis obrui

*Parentes
P. Gasspa
ris.*

*A sub-
mersione
in infan-
tia libe-
ratur.*

Et ingressus in Societatem:

3

obruī & extingui nō poterat Non-
erat immemor beneficii hujus, &
reliquorum Natales suos concer-
nentium, Pater Gaspar: quotannis
enim dulcem recolebat memori-
am die septimā Januarij, aut aliā
non impeditā. In quem finem con-
scripserat Exercitium Liturgicum
de anniversario die Natalis sui,
nec non rationem celebrandi eun-
dem diem; quam sanctē observa-
bat. In prædicto Exercitio ita
DEUM alloquebatur.

Natus sum Domine in hunc mundum,
& natus quidem cecus, pauper, nudus,
peccator: adspexi lucem filius tenebrarum,
diaboli mancipium, iræ DEI materia.
O mi Vnitivine DEVS, omne Bonum me-
um, cur antequam, efficerer filius tuus per
gratiam adoptionis, antequam adirem
hereditatem meritorum Christi, antequā
implantarer Viti veræ palmes inutilis, cur
inquam non exinctus sum tunc casu ali-
quo? sed frustum istud massæ meæ inve-
nit gratiam coram Te, ut me vivere sine-
res, & Angelo Tuo custodiendum com-
mitteres. Delatus deinde sum providente

Gratia-
rū actio
pro do-
nis in Ba-
ptismo
collatis.

A 2

Te, ad

Te, ad Baptismi fontem, & ex eo in filium gratiae Tuae regeneratus, membrum Christi factus, haeres gloriae constitutus. O! quam pauper adveneram! o! quam dives reportatus sum tunc, maternisque redditus manibus, pretiosis Filii Tui meritis, tanquam monilibus ornatus. Et fuitne aliquis tunc, sive Parentum, sive assistentium, sive ipse Sacerdos, qui hoc Tuum mi DEVS, beneficium in me recognoscens, fideles Tibi pro me gratias ageret? factum hoc tunc pro me an sit, nescio. Si factum, gratias ago providentiae Tuae, & nunc id totum pro me ratum habeo: si non factum, ne illud beneficium, ex mea parte, careat aliquo gratitudinis debite signo, ecce nunc mi Trinitas DEVS, ex toto corde, & ex tota anime corporisque mei virtute, ac intensione, Tibi DEO meo, per IESVM Christum, perque Matrem ejus, & ex tunc meam Pretiosissimam, ago immensas gratias. Educationis meae progressum, cui acceptum feram mi DEVS Trinitas? Tu nostri quibus periculis obnoxia & subiecta fuerit aetula mea illa rudis, fragilis, & nihil praeter bestialem sensum sentiens, Tu membra fortebas, firmabasque, Tu vacillantes gressus ac passus

passus tenebas, & dirigebas, Tu belluinam
in me vitam decoquebas, ut ad rationa-
lem tandem emergerem. Tu me morti vi-
cinum, aut etiam mortuum, vivere jussi-
sti, & deplorantibus, vivum ostendisti. Et
quis pro me tunc ó DEVS meus glorifica-
vit Te?

Memo-
ria vite
miraculo.
se serva-
ta.

De primo usu rationis, ibidem
in Exercitio Liturgico sic pergit.

Illam vero etatem meam sequentem,
in qua usus rationis mihi tandem illuxit,
& deinceps luxit, quis mihi ostendit alius
ó Domine, præter te? Et dedisvine Tibi
primum usum rationis mee, primitiasq; di-
scretionis, ac humane libertatis mee?
fieri id potuit. fuisse nescio. vellem fecisse:
dignum enim erat, ut ex tunc, Te DEVM,
Conditoremq; mecum, totâ omnitudine
essentia mee amarem, adorarem, lauda-
rem, subditum me profiterer ac subjectionis
tributum cum timore & amore adserrem,
atq; protestarer. Quod tunc factum non
est, facio Domine in presenti, meq; Tibi
nunc, pro tunc, primitiis omnibus
actibus, atq; affectibus Te dignis, Tibi à me
debitis, profundo, impendo, immolo, sa-
crifico, holocaustifico, in omnimoda, in o-

Primiti-
ationis
usus.

in omni possibili puritate, intensione, circumstantia.

Pro reliquo vitæ in sæculo trāsactæ, DEO, in Exercitiis vitæ uni-entis, Exercitio secundo, gratum se ita exhibet.

*Benefici-
um edu-
cationis.*

*Depre-
dicat pro
videntiã
Dei.*

Gratias agit & benedicit Tibi Domine DEVS meus anima mea, pro beneficio educationis, Tu scis Domine quibus viis gubernaverit suavissima & lactea providentia Tua, & infantiam meam, & pueritiam, & adolescentiam. O quàm suavis ille fuit decursus seriei Tuæ super me, in omnibus diebus vitæ meæ, in illa cecitate annorum meorum, in illo aestu & impetu atatis, quando & frenabas & laxabas me. O quomodo excubabas super me omni loco, ac si unum solum me curares ex omnibus creaturis mundi hujus! quomodo providisti mihi de bonis ut evenirent: de malis, ne obvenirent; de bonis ut discerem, caperem & tenerem ea, de malis, ne amarem, ne adverterem, neve probarem illa, vel saltem ut resilirem, vel detererer ab eis. O! quomodo per omnia momenta ordinasti vitam meam, actusq; meos, nullo ut loco confisterem, nullum ut ictum oculi face-

facerem, quem Tu non speciali providentia
Tua ordināses, & ad bonum meum Te
permisisse, mihi ostendisses. Sis benedictus
cum providentia Tua DEVS meus, ex nunc,
& in aeternum & ultra.

Ad Natales Patris Gasparis,
magni auctarii loco appono com-
plexionem, temperamentumque
naturæ optimum, à DEO illi col-
latum, cujus ille mentionem faci-
ens, in Exercitio supra memora-
to, ita DEUM alloquitur; *Gratias*
agit & benedicit Tibi Domine DEVS meus *Benefici-*
animā meā, pro beneficio complexionis, & *um com-*
temperamenti, quod dedisti mihi, quod *plexionis*
quantum ex me est, mihi proportionatissi-
mum est, ordinatum, & commensurati-
one debitā adeo factum, ut nec ad virtu-
tem valde difficilis sim, neq; ad vitium val-
de pronus, neq; morbis obnoxius, neq; com-
muniū affectionum expers, quæ omnia
sunt maxima & rara beneficia in me Tua,
Domine DEVS meus, & talia in quibus
plurimorum est aliorum seges, occasioq; bo-
norum meorum, & beneficiorum tuorum.

Adolescens jam, ad Princeps in
Polonia Provincia Collegium Po-

*In Colle-
gio Po-
snaniensi
literis
dat ope-
ram.*

*Ille sa in-
nocentia.*

*Vocatio
ad Socie-
tatem
JESU.*

snaniense, missus, in eo non minus pietati, quam studius operam dedit, atq; ita eum ætatis transegit florem, ut primigenium pudicæ innocentia, Virginitatisq; (quod ipse Patri cuidam, cum eo confidenter colloquens, enarravit) illæsum, usq; ad senium conservaverit. Non erat illi opus, cum Divo Augustino eluere lacrymis delicta juventutis, sed demirari duntaxat, dilaudareq; misericordias Domini, quæ id effecere, ne pelucidus DEI oculus, ullam in eo impuritatis notaret labem. Sic illum divina dextera ad genuinum castimoniam domiciliū, Societatem JESU, deducebat: ad quam cum ei sanctas injecisset cogitationes, reperit non reluctantem: innocens enim animus facile pulsum DEI persentiscens, eū veluti pulsum cordis. cordi habet; Hanc ille Vocationem ad Societatem, inter maxima, ut revera est, beneficia, toto vitæ decursu percensebat, eandem Pretiosissimæ Parenti

renti acceptam referebat: sic enim in Exercitio Liturgico, pro die Vocationis & Professionis cōscripto, compellabat DEUM; *Obrueras me Domine, obrueras & oppresseras, incarnationis & Redemptionis, Passionis & mortis Tuae, pro me factis profusionibus. Verum ut ista ipsa immensa beneficia Tua, immensiora faceres, extraxisti me de seculo nequam. Iussisti Domine ut immolarer Tibi in sacrificium plenum, & in holocaustum perenne, per vota perfectionis, super altare voluntatis, igne charitatis, ut scilicet, qui olim in primo Sacrae Religionis ingressu, de manu gloriose Virginis MARIE, Matris Domineq; mee pretiosissima, susceperas me in servum, postmodum super altare Crucis Tuae, reciperes me Tibi immolatum in holocaustum, tam pretiosa fuit, & est semper, in conspectu bonitatis Tuae, vilissima ista portio Creature Tuae, anima mea!* Pro eadem Vocationis gratia, in Exercitio secundo viæ unientis, sic DEUM alloquebatur; *Gratias agit & benedicit Tibi Domine DEVS anima mea, pro beneficio statūs Religionis,*

Gratiarū actio pro Vocatione.

quod unum atq; solum, inter maximorum
& infinitorum beneficiorum seriem collo-
co, Domine DEVS meus: nosti enim
Tu, quantum boni per hoc unum contu-
listi mihi, quia me in hac Sancta Religione
esse fecisti. Benedicent Tibi in omnem
aeternitatem omnia interiora mea, specialia
laude Tua, pro speciali ista gratia Tua.

Ingressus Societatem Cracoviæ
14. Augusti, Anno ab ingressu in
terras Dⁿⁱ hominis 1609. quo pri-
mum anno, Sanctus Fundator no-
ster Ignatius. Beati nomen, à Sede
Apostolica, cum honoribus Sacri,
& Officij Divini obtinuit; DEO
sub id tempus Patri Gaspari in-
timante, eum beatam in Societa-
te, cum Beato Parente, nactum esse
vitam. Obtigit tunc illi Magister
spiritus, Pater Andreas Gutteter,
vir harmoniâ & suavitate morū
compositissimus; cujus singularem
in gubernandis Novitiis indu-
striam, miraculo comprobavit
DEUS, quod P. Gaspar, in suis ad-
notatis, in hunc sensum exseripfit.

P. Andre-
as Gutte-
ter Ma-
gister Ti-
ronum.

Quidam Novitius ipso in in-
gressu

gressu Probationis, anathematifato Mundo, appenderat anathema, anulum aureum ad Imaginem Divinæ Matris, quæ erat in sacello Sancti Matthiæ, atque ad hanc aram, obsequio DEI se subarrhaverat. Non longè post, tædere eum capit sui status: improbare igitur probationem, dimissionemque expetere urgenter instituit. Dissuadebat Pater pessima Novitij consilia, dispellebatque tentationis nubem, sed refractaria prævalebat adolescentis voluntas. Quid igitur faceret? tentatis omnibus, deduxit tentatum ad imaginem illam, anathematis affixi bajulam, vixque aliquantum uterque oravit, cùm ecce res mirra! annulus ille aureus, sponte suâ, ab imagine refulsit, pectusque Novitii ferit, & in terram cadit: cadit etiam illico territus ad pedes Patris Novitius, mentemque mutat. Ita, in DEI Parentis æstimatione plusquàm aureum est, perseverare in Societate JESU.

Tanto

*Cujusdã
Novitii
vacillatio in
vocatione,
&
B. Virgine
repre-
bensa.*

Tāto Magistro, quantum in studio virtutis Pater Gaspar profecerit, sequens Caput aperiet. Transacto Probationis biennio, Votū sua religiosa Simplicia nuncupavit 15. Augusti, in Festo Augustissimæ Virginis in Cælos assumptæ, holocaustumq; ejus securū allumentis.

C A P V T II.

Via Domini, quibus Patrem Gasparem duxit DEVS ad perfectionem in Religioso statu, per annos viginti priores.

Via hæc, quâ ad cælestem patriam pergimus, vita nempe nostra, ex iis quæ DEUS operatur in nobis, nihil admirabilius habet, *directione cordis*, de qua Pater Gaspar dicere solebat; se in Cælo (quod de mera DEI Optimum miseratione, & opē Divæ Matris indubiè præstolabatur) post adratam

ratam Sanctissimam Trinitatem,
Humanitatemq; Christi, nec non
Virginem Beatissimam, millionem
integrum annorum impensurum,
in investigandis admirabilibus
modis, quos DEUS adhibet, in
directione cordis. Sicubi, hinc certè ex
abundantia cordis os ejus loque-
batur, ut colligere est è secretissi-
mis, & nemini quoad vixit, com-
municatis pagellis ejus, (quibus
hunc titulum præfixit. *Vic Domini*
quibus me duxit in Religioso statu) ex
libello Illustrationum post mor-
tem ejus reperto; ex quibus non-
nulla decerpam, verbis illius ipsi-
us. Ita igitur ille loquitur.

Anno 1609. in prima probatione,
memini me habuisse spiritum re-
rum omnium contemptorem.

Initio Novitiatus, dedit mihi
Dominus considerationem divi-
næ suæ providentiæ, & inspira-
vit mihi, ut me illi committerem,
in assignatione officiorum, occu-
pationum, sociorum, locorū, &c.
Et hunc spiritum, cum magna mea
quiete

*Occupatio in ca-
lo circa
directio-
nem cor-
dis.*

*Spiritus
rerum o-
mnium
contem-
ptor.*

*Resigna-
tio in Dei
voluntate*

*Cōpun-
ctio &
contēptus
sai.*

*Devotio
ad Chri-
sti passi-
onem.
Præsen-
tia Dei.*

*Devotio
ad SS. Sa-
cramētū.*

*Desideri-
um per-
fectionis.*

quiete consolationeque, & varia
experientia, hucusque terè sem-
per retinui & exercui. Ibidem
dedit mihi Dominus spiritum cō-
punctionis & contemptionis mei
ipfius, quin & cognitionem mei
tunc accepi tantā, post quam non
memini me deinceps à Deo majore
accepisse. Ibidem dedit mihi
Dominus raram erga Passionem
Christi devotionem, potissimū
ad mysterium Flagellationis. Ibi-
dem desiderium acquirendæ divi-
næ semper præsentia concepti; sed
cum eam cōcipere non scirem, im-
mo etiam explicante Magistro,
non tantū non caperem, sed ma-
gis etiam confunderer, ipse mihi
Dominus intus exposuit, & docu-
it. Ibidem devotionem erga San-
ctissimum Sacramentum concepti,
& præsertim post Communionem,
cæpi ad ejusdem inspirationes, &
monitiones attendere. Ibidem de-
sideria acquirendæ perfectionis
sentiebam tanta, ut si quando me
corripèrent, non possem in ullo
quie-

aria
sem-
dem
a cō-
mei
mei
non
najo-
mih
nem
mūm
Ibi-
divi-
; sed
im-
stro,
ma-
mih
ocu-
San-
cepi,
nem,
es, &
ē de-
ionis
o me
ullo
ue-

quiescere. Ibidem amorem ora-
tionis, ejusque frequentandæ ac
prolongandæ desideria sentiebā.
Ibidem dederat mihi fiducialem
quandam devotionem ad Beatam
Virginem, apud quam efflevi, ne
dicam extorsit mihi sanitatem pe-
ctoris, in quo non leviter vacilla-
re cæperam.

*Amor o-
rationis.*

*Fiducia
ad B. V.*

Anno 1611. Lublini in Rhetori-
ca, docuit me Dominus; Ita in Re-
ligiosa domo esse vivendum, ut
offendam toto tempore neminem.
Ibidem exercuit patientiam me-
am per quosdam. Ibidem docuit
me Dominus silendum esse ex vo-
luptate, loquendum ex necessita-
te.

*Nullius
offensa.*

*Patiētia
& silen-
tium.*

Anno 1612. Calissij in Logica,
dedit mihi Dominus affectum ad
spiritualem lectionem. Ibidem;
Collegi in unum, per modum li-
belli, omnes doctrinas spirituales,
quas in Novitiatu, & usque huc
in religione didiceram. Eodem
anno, 25. Decembris, accepi à
DEO expectationem mortis, sin-
gulis-

*Lectio spir-
itualis.*

*Præpa-
ratio ad
mortem.*

*Usus mor-
tificatio-
nis ante
Commu-
nionem.*

gulisq; diebus unum quadrantem in ea cogitanda impendebam; duravitque hæc expectatio in me ferme quadriennio & amplius, magno meo fructu & spiritus renovatione. Hoc anno cæpi indutus cilicio communicare, vel factâ disciplinâ. Hoc etiam anno scripsi primas meditationes de Communionem, & affectus postea usurpandos.

*Varia de
votiones.*

Anno 1613. In Physica, multum adjutus sum in spiritu, lectione libri, Patris Jacobi Alvarez, de vita religiosa: ad cujus normam mihi conscripsi, multa ex eo accipiendo, vitam quotidianam. Hoc anno cæpi Sanctissimum Sacramentum visitare sexies in die, Beatissimam Virginem salutare ibidem. Hoc anno sensi in me devotionem ad Sanctos: & hic cæpi colligere Martyrologium, ut pro singulis diebus Litanias haberem. Potissimum autem ad Sanctos Doctores devotus esse, & in eorû diebus communicare cæperat.

peram, deque iis Litanias mihi confeceram. Hoc anno renovatâ *Odium*
 est in me gratia Agnitionis, & odii *sui ipsius.*
 mei ipsius, de qua etiam scripsi tractatulum, qui est de cognitione & humiliatone. Hoc anno renovata est in me efficacius quàm ante, cupiditas habendi semper ob oculos D E U M præsentem, de qua re scripsi meditationes pro tota hebdomada.

Anno 1614. In Metaphysica, cæpi Evangelia Dominicarû Cõmunioni applicare, & cæpi meditationes de Dominicis adnotare. Hoc anno magnum amorem, & *Amor Æterna Sapienitiæ.*
 æstimationem dedit mihi Dominus Obediētix, de qua scripsi *Tractatum.* Hoc anno dedit mihi Dominus amorem Æternæ Sapienitiæ, desideriumque magnum, ut minister ejus esse possē; scripsi de illa *Officiolum,* & Hymnos aliquot. Ad B. Virginem etiam fui devotus, sub nomine Matris Æternæ Sapienitiæ. Hoc anno scrupulis *Scrupuli.*
 laboravi, & feci confessionem to-

- Disciplina.* *na.* tius vitæ in Religione actæ. Hoc anno feci disciplinam per Quadragesimam, ad sanguinem, singulis diebus, devotionemq; ad Christi passionem, in me auctam sensi.
- Mortis expectatio.* *Anno 1615.* Dum docerem Lublini Pœticam, renovata est in me mortis expectatio, & amor divinæ providentiæ. Ibidem vocali oratione, & Litanis, plus juvabar quàm aliis mentalibus.
- Vita cõmunis.* *Anno 1616.* Lublini docens Rhetoricam, accepi à Domino cognitionem, & amorem vitæ communis religiosæ, de qua conscripsi Tractatum. Renovatus est in me amor, & devotio erga Æternâ Sapientiam. Studium etiam perfectionis in me expertus sum innovari: tunc conscripsi meditationes; annuam, semestrê, hebdomadariam, diurnam &c. Hoc anno capi colligere, sub tempora Collectionis, puncta, super quæ postea toto semestri, facerem Examen particulare.
- Puritas.* *Anno 1617.* Thorunii in Rheminus

Hoc torica, amorem puritatis mihi Do-
 Quam minus donavit. Ibidem habui in
 ngu- me resignationem plenam, pro Do-
 chri- mino meo etiam moriendi, hanc-
 nsi. que resolutionem practice semel
 Lu- in quadam occasione habui. Hoc
 et in anno docuit me Dominus usum
 r di- Passionis suæ. Hoc anno scripsi
 oca- Tractatum de Indifferentia, de
 s ju- Fervore spiritûs, Considerationes
 cens de Sacerdotio, Hymnos de Æterna
 Sapientia.

*Resolutio
 aa mori-
 endum.*

Anno 1618. Posnanix, primo
 anno Theologiæ, scripsi, Verum
 JESU Socium, Tractatum de Con-
 sideratione practica, Anni novi
 suppetias, & Faculam. Hoc anno
 didici DEUM amare, & de pec-
 catis dolere, scripsique Actum cõ-
 tritionis. Magnas DEI provi-
 dentias expertus sum, magnamq;
 fiduciam in DEUM, & dilectio-
 nem ejus concepi. Vitã Patris Jo-
 sephi Anchiætæ, multum ad pieta-
 tem sum adiutus, præsertim ad
 usum, & memoriam præsentix
 divinæ. Acquisivi amicum, qui

*Amor
 Dei.*

mihî postea magnorum DEI donorum fuit occasio.

Anno 1619. Secundo anno Theologiae, amorem orationis accipi: Conceptus de Passione Domini colligere cæpi: Coronam vulnerum Christi uti, & eam ad varias alias devotiones applicare cæpi: Adulatorem Divinum conscripsi. Protestationes facere didici. Coronas humiliationis, amoris &c. usurpare cæpi. Adjutus sum Minoris Seraphicis Salutii.

*Corona
vulnerū
Christi.*

*Corona
humilia-
tionis &
amoris.*

*Pietas in
defūctos.*

Anno 1620. Tertio anno Theologiae, pietatem in mortuos dedit mihi Dominus. Tractatum de Collectione, & Meditationes de Passione Domini, juxta triplicem vitam conscripsi. Hoc etiam anno necessitatem Gratiae DEI, & dignitatem, usumque Gratiae Divinae, penetravi, & didici. Hoc anno, magno meo bono, magnâ miseratione divinâ, feci Confessionem generalem totius vitae religiosae, 14. Novembris. Hoc anno, Litanias de S. Ignatio, conscripsi. Hoc

*Donum
Contem-
plationis
echoate*

Hoc anno, devotionem erga SS. Trinitatem didici. Hoc anno, profusionem contemplativam à DEO accepi. Hoc anno, dedit mihi DEUS, vel potiùs extorsit à me amorem paupertatis; Hoc anno, docuit me DEUS, pondus sensualitati detrahere.

Anno 1621. Quarto anno Theologiae, dedit mihi Dominus devotionem erga Sanctissimam Virginem MARIAM, sub titulo Hæredis, & Pretiosissimæ Parentis. Hoc anno, cæpi colligere gratias, illustrationes, & devotiones divinas, adnotareque libro certo. Hoc anno, ex occasione commentariorum Patris Salazar lectorum, multum hausi devotionis, æstimationisq; B. V. & ex tunc cæpi ea solum à DEO petere, quæ Pretiosissima Parens à DEO mihi postularit; cujus orationis maximos, & mirabiles effectus in me sensi, plurima enim & maximè utilia animæ meæ Bona, à DEO obtinui. Hoc anno, Sacerdos sum factus. Con-

*B. Virgo
Pretiosissima.*

*Zelus
nimis.*

*Animæ
corporis
pax.*

*Notitia
Christi.*

tulit mihi DEUS magnum zelum
animarum. Gratiã adjuvandi eos,
qui sunt in peccatis carnalibus.
Gratiam etiam puritatis. Dedit
mihi DEUS gratiam confitendi be-
ne: Gratiam petendi facultates.
magnã animæ corporisque pacem,
quietudinem passionum, & domi-
natum in eas, ferè ordinarium &
potestativum. Dedit mihi Domi-
nus amorem omnium, ut amarem
omnes, & amarer ab omnibus, a-
nimumque omnibus eventis cel-
siosem, & imperturbabilem. De-
dit mihi Dominus notitiam Chri-
sti, de qua Tractatum cõscripsi,
magno meo Bono, & illuminati-
one internâ. Dedit mihi Domi-
nus gratiam concionandi utiliter,
ad cor audientium, & expertus
sum aliquoties postea in confessio-
nibus. Dedit mihi Dominus ali-
quas animas, in quibus devotione
erga Sanctissimam Virginem, se-
cundùm votum meum promovi.
Hoc etiam anno, dedit mihi Do-
minus æstimationem suã, adoran-

de vo-

dæ voluntatis : sed ampliorem gratiam de hac re, postea accepi Cracoviæ, eodem anno, ubi etiam expertus sum, directas fuisse à DEO, ad me animas multas, valde periculose se habentes, & afflictas. Hoc anno, cœpi in SACRO, postulare mihi, & aliis quibusdam, gratias à DEO, finales, efficaces, frequentes. Item gratiam finalis conversionis ad DEUM Domini cujusdã, inimici valde Societati. Mortificationes Corporis hoc anno, plusquàm aliis, frequentavi : totã quadragesimã, singulis diebus, disciplinam feci, interdum adjecto cilicio.

*Lucrum
animarum.*

Anno 1622. Jaroslaviæ, in tertio anno probationis, cœpi in SACRO postulare à Domino, gratiã Martyrii, ut possem fundere sanguinem pro Christo, qui pro me fudit suum. Dedit mihi Dominus spiritum, ad humilitatem, & odium mei ipsius propensum. Dedit mihi DEUS lumen quoddam magnum, de æstimatione Divinæ vo-

Desiderium Martyrii.

luntatis, simulq; impulsus, ut eam
solam, relictis multis aliis exerci-
tiis, directè & immediatè, in om-
nibus actibus meis intendam.
Sub idem tempus, dedit mihi Do-
minus, ut essem de Societate Stul-
torum Christi, quo in genere, plu-
ra alia latent beneficia, quæ hæc
Societas complectitur. Sub idem
Probationis tempus,

*Donum
Cōfirma-
tionis in
gratia, ac
quo cap:
sequ.*

Anno 1623. die Purificationis
B. V. contulit mihi Dominus do-
num quoddam, meq; de illo cer-
tum postea reddidit. *Benedictus DE-*
VS. Amen. Lublini, dum doce-
rem Logicam dedit mihi Domi-
nus, vel potius resuscitavit in me
amorem æternæ Sapientiæ, docu-
itq; me artem, cum illa aliquo-
modo conversandi, eamque con-
cipiendi. Dedit etiam mihi Do-
minus pacem animi magnam, præ-
fertim à turbis passionum. Sub
idem tempus, famam meam DEO
in sacrificium immolavi.

*Immola-
tio fame*

Anno 1624. Lublini, dum do-
cerè Physicam, exercuit me DEUS
in pa-

in patientia per quosdam, & in amore inimicorum. Docuit me *Amor i-*
 DEUS, ne me immiscerem nego- *nimico-*
 tiis, scire pauca vellem, quæ agun- *tur.*
 tur &c.

Anno 1625. Califfii, in Præfe-
 cturis, sensi in me auctum affectum
 erga Pretiosissimam Parentem, no-
 titiam mei, & contemptum odiū-
 que, & contemptum famæ meæ.
 Auxit in me Dominus devotio-
 nem pro animabus Purgatorii.
 Sub idem tempus, cæpi quotidie *Expiatio*
 castigare disciplinâ, quotidianos *defectu-*
 meos defectus, pro eorum nume- *um.*
 ro.

Anno 1626. Die festo Conce-
 ptionis B. V. postquam consului
 DEUM, aliquot diebus, accepi B.
 V. mihi in sponsam, & aliquot
 illi tradidi in filios, & hæredita-
 tes. Eodem anno cæpi singulis *Affectus*
 diebus tres Rosarii partes absol- *erga B. V.*
 vere B. V. in singulis globulis co-
 ronæ, exercendo actum æstimation-
 nis Pretiosissimæ Parentis, super
 omnia DEO. minora.

*Extensio
affectus
erga Deum*

Anno 1627. Revocavi antiquam meam consuetudinem, DEUM, omnibus membris corporis, omnibus potentiis animæ, omnibus virium mearum viribus, toto denique me, amare, æstimare, adorare; eamq; consuetudinem exercere cæpi, primò, mane surgens, ante alia opera mea; deinde dormitum me conferens; tertio ante Sacrum, quarto in Sacro; quinto post sacrum. Eodem anno, cæpi à Canticò illo, Sanctus Sanctus, incipiendo, Sacrum; dicere affectu quodam Seraphico, Cruciformi, in DEUM elevato. Cæpi quoq; celebrare festum Dignationum JESU CHRISTI.

*Affectus
Seraphicus
&
cruciformis.*

*Fervor
spiritus.*

Anno 1628. Invasit me quâdam nocte, novus quidam spiritus fervor, ita ut manifeste agnoscerem novitatem gratiæ divinæ, & spiritus, mutationemq; mei de tepore in fervorem; cæpit quoque mihi dulcescere eodem anno oratio affectiva: Sensi etiam me vocari ad actus Theologiæ mysticæ.

Toto

Toto autem hoc vitæ religiosæ cursu, etsi me DEUS morbis, & affectionibus Corporis, aliquantum afflixerit, ita tamen hoc fecit, ut semper communem vitam sectari potuerim hæcenus, & sanus visus fuerim. Servavit quoq; me DEUS à malis Sociis, & quâdo periculosas familiaritates inire cæpi, tempestivè illas DEUS præscidit: hocq; observavi in me, quod ii, qui videbantur aliàs laxi in disciplina, & mecum familiaritatem habebant, semper meliores se reddi dicerent ex mea familiaritate, & nõ auderent mecum, immò & me præsepte, liberius agere.

Familiaritates nocivæ à Deo amovet.

Nescio etiam, quomodo DEUS semper sine ulla aliorum, invidia, & nota, ita me gubernavit, mihiq; providit, ut ab his officiis communibus, quæ meæ valetudini erant obfutura, eximerer. Sæper in super me DEUS in omni loco, in quo mansi, voluit, & dedit esse afflictorum, sive morbo corporis, sive tentatione, sive aliter, solati-

Solatiura aliorum.

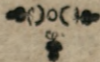
um, & auxilium: quod etsi non meum, sed aliorum videretur beneficium: meum tamen est revera: Hâc enim ego viâ, tam multa didici, & cognovi in omni rerum genere practicè, quanta vix multâ lectione, aut tribulationum perpeffione, didicissem. Expertus deniq; sum apud omnes, non solum fratres, & æquales, sed etiam apud Superiores, reverentiam, ita ut mecum semper maturè, circumspèctèq; se gesserint, & mihi confidere soliti fuerint: quâ viâ, multas evasi distractiones, aliaque.

Hæ sunt viæ, quibus duxit DEUS Patrem Gasparem, primis viginti, vitæ religiosæ annis, qui comparatione annorum subsequèntium censerî possunt, fuisse adinstar statûs incipientium, ut ex admirabilibus ejus manu scriptis luminibus, & praxibus, in duplici Tomo relictis, colligi potest. Dicitare etiam solebat ille, se eo titulo plurimum debere DEO, quod juvenis non sit mortuus: insertus enim,

enim, inquiebat, fuiffem cælo, ve-
lut felis cæcutiens. Ah! fi fic o-
culatus, illustratusque, cæcutien-
tem fe opinabatur; quis videntem
fe arbitrabitur? Cæteram Viæ iſtæ
Domini, non uni animadverſio-
ni aperiunt viam. Colligi enim
ex iis poteſt inprimis; Studia in
Religione noſtra, nullo eſſe ſpi-
ritui obſtaculo, beneq; cohære-
re poſſe cum ſtudio virtutum. Dein-
de, divinas miſerationes, non eſſe
uni duntaxat ætati, aut tempori
alligatas, ſed ſemper præſtò eſſe,
dummodo præſtò ſint capacia ea-
rum ſubjecta. Colligi & illud po-
teſt; magnis DEI ſervis id pro-
prium eſſe, ſemper in via virtu-
tis proficere, ac progredi, & lu-
cis inſtar crefcere uſque ad per-
fectam diem. Sed ad alia jam

DEI dona progredien-
dum eſt.

*Studia
non ob-
ſtant vir-
tuti &
religioſi-
tati.*

CAPVT III.

Revelatio quedam, & donum DEI speciale, Confirmationis in Gratia, Patri Gaspari divinitus concessum, decimo quarto ejus, in Religione, Anno.

EX revelationibus & donis specialibus, Patri Gaspari cælitus communicatis, primas tenet, Revelatio de dono Confirmationis ejus in Gratia; quam verbis illius ipsius, ex libello Illustrationum ejus, genuinè excerpo, estq; talis.

Anno 1623. 18. Januarii, oravi non tam mea sponte, quàm nescio quo impulsu, pro obtinenda à DEO confirmatione in Gratia. Orationis autem hic fuit ordo, & modus. Imprimis jussus sum expendere, quid, & quantum sit, confirmari in Gratia? quos effectus habeat? &c. Secundo, sic oravi, dicèdo in Corona Vulnerum Christi

*Impulsus
au peten-
dam Con-
firmatio-
nem.*

Domi-

Domini has preces. Per omnem cordis Tui bonitatem Domine DEVS meus, confirma me in gratia Tua. Per vulnera Tua dulcissime IESV, confirma me in gratia Tua. Tum ad B. Virginem dixi tres Coronas. 1. Pretiosissima Parens mea, impetra mihi Confirmationem in Gratia DEI. 2. Pretiosissima Heres mea, impetra hereditati Tue Confirmationem in Gratia DEI. 3. Pretiosissima Hereditas mea, da fructum Confirmationis in Gratia DEI, heredi Tuo. Cum hanc ultimam Coronam finirem, absorberi à me, & in lacrymas resolvi aliquantulum coepi. Deinde mihi spes suborta magna, de exauditione precis meæ. Tandem in spiritu sensi responsum mihi dari, quasi à Pr. Parente. Dabo Tibi fructum hunc, dabo, sed expectare debes diem Purificationis meæ. Quæ verba, magnâ me consolatione, & fiducia, atque gaudio impleverunt. Post hæc declarata sunt signa hominis confirmandi in Gratia, sive dispositiones, quas DEUS præmittit in tali anima, quas in me ali-

*Spes de
exaudi-
tione pe-
titionis.*

*Dispositi-
ones ad
Cõfirma-*

ionem.

quomodo inesse, tunc etiam ad-
 verti. Insuper sensi in me promissio-
 nis illius alios præterea effe-
 ctus: nam sensi me firmari in DEI
 servitio, in anima reddi humilio-
 rem, excitari in animo ad diligen-
 tiorē Divinæ dignitatis in me
 exaltationem. Nullam quoque om-
 nino sensi diminutionem solici-
 tudinis de salute, & perfectione
 mea, sed potius augmentum nota-
 vi. Hæc sunt dona, & misericor-
 diæ DEI, quas in æternum can-
 tabo, hi pretiosissimæ hæreditatis
 meæ reditus, pro quibus illam be-
 atam dicant omnes generationes
 mecum in æternum.

Die Conversionis S. PAULI,
 hoc est 25. Januarii, feci pro ea
 Sacrum, sumq; speciali, & insoli-
 to modo, in spe illud donum im-
 petrandi, à DEO confirmatus. Die
 autem S. Chrysostomi, 27. Janua-
 rii, cum orarem post Sacrum, cla-
 ro quodam instinctu, Dominus
 DEUS idem donum mihi promisit,
 insuperque adjecit, à se propter
 me

Promissio
 Cōfirma-
 tionis.

ad me liberari animam cujusdam, qui
cum mecum Cracoviam venerat, à pœ-
nis purgatorii, & videbatur mi-
hi, quòd illo ipso tempore libera-
retur, me poscente eam liberari,
non propter me, qui canis mortu-
us sum, sed propter omnem Cor-
dis Divini bonitatem, propter o-
mnes viscerum ejus misericordi-
as, propter passionem, & merita
ejus, propter B. V. & Sanctorum,
ac imprimis S. Joannis Chryso-
sti, intercessionem.

Die Festo Purificationis Pre-
tiosissimæ Parentis MARIÆ Vir-
ginis, in Sacro, distinctam, ex
Sanctissimo Sacramento, vocem
interius audivi bis repetitam; Cõ-
firmo te in gratia mea, quæ voces e-
rant simul cum reflexione, me cer-
tificante, quod essent veræ DEI
voces. Cùm autem ego signum
vellẽ à Domino aliquod, ejus do-
ni mihi ab illo dari, videbatur
mihi, quod Dominus fileret, à me
autem signum (quod mihi dari vel-
lem) sibi proponi vellet; mihi au-

C

tem;

*Ex Sanctissimo
Sacramẽto
vox in-
terius
audita.*

tem, cum attentissimè illud quaererem, nullum in mentem venit. Quare permisi me Domino totum ut ipse, si vellet, daret, & quando, & quale vellet mihi hujus re signum. Quod quidem fecit mihi Dominus, & dedit sequenti die 3. Februarii: nam cum ego accederem ad Sacrum, & proponerem facere Votivam de B. V. adiectis orationibus gratiarum actionibus, in gratiarum actionem prædicto dono, statim ab ipso intuitio intus, dictum est mihi; *Hodie in hoc Sacro dabo Tibi signum Confirmationis in gratia.* Et statim me occupavit magna devotio, itemq; de hoc dono obtento certitudo, neque unquam potui cogitare de illo postulando, sed tantum de gratiis pro illo agendis. Itaque in eodem Sacro proposui, totum Mensem Februarium dare Domino in gratiarum actionem, ita ut quantumcunque alias intentiones habiturus essem, hoc Mense, in meis operibus, tamen illas ipsas offerrem

*Reflexus
actus de
dato do
no Con-
firmatio-
nis, &
certifica-
tio.*

ferrem DEO in gratiarum actionē. Itaque signum Confirmationis istius, fuit mihi data devotio, & certitudo, conjuncta solatio cui-dam illuminato, & confirmante me in DEI obsequio, quæ omnia durârunt toto reliquo die. Post Sacrum verò cum orarem, datum est quoque mihi aliud signum ejusdem doni, scilicet dolor de peccatis, ut quidem mihi videtur, verus, quem illicò tunc sensi, brevem quidem, & non adeò intensum, illuminatum tamen & apprehensivum; post quem, remansit in me quædam detestatio, & aversio mentis à peccato, quam ego antehac in me non sentiebam, dolebamque quandoque me non plenè fuisse animo averso à peccatis. Eadem die post prandium, cū vellem aliqua spiritualia scribere, non potui scribere quidquā: internis enim instinctibus impellebar, ut exirem ad orandū, quod cum fecissem, multum in ea oratione, fui, tum in prædictis punctis,

*Signum
data Cō-
firmatio-
nis.*

Etis, tum de prædicti doni obten-
 tione, confirmatus. Eadē die, in
 oratione pomeridiana, quam in-
 stitueram ad gratias agendas pro
 hoc beneficio, feci resolutiones
 & sensi affectus tales. 1. *Domine*
volo Tibi pro hoc dono servire in æternum
serventer. 2. *Etsi hoc donum non habi-*
rem, immo etsi nec salvandus essem, velle
nihilominus, & volo Tibi in æternum ser-
vire serventissimo. Quamvis sciam me
 confirmatum in gratia Tua, volo tamen
 in æternum quotidie Tibi serventiùs servi-
 re, & nullatenus hoc nomine, in Tuo se-
 vitio tepefcere. Sequenti die ante Sa-
 crum iustus sum, & præmonitus
 statim Sacro finito in separatur
 locum ire, quod feci, & dedi
 mihi Dominus pignus, & signum
 primum prædictum, prædictæ in-
 gratiæ, scilicet dolorem de pec-
 catis meis omnibus talem, qua-
 lem habuisse me scio, sed expli-
 care verbis non possum: hoc scio
 talem fuisse, qualem nec diabolus
 nec meus naturalis, sive humanus
 spiritus excitare possunt, sed fuisse
 solius

Signum
peculiare
data Cõ-
firmatio-
nis in
Gratia.

folius DEI opus: non tantum quia
fuit dolor de peccatis, sed quia
fuit purus, sincerus, & verus, ra-
tionalis magis, quam dulcis, pa-
ratum me faciens in infernum rue-
re, modo salva, & integra esset,
DEI Bonitas, Dignitas, Majestas,
amorositas. Accedit quod in eo
affectu appetitivi doloris, dice-
batur mihi distincte non semel;
vide jam, an iste dolor, & hi affe-
ctus sint tui, sint tuarum virium,
sint naturales? Et manifeste vide-
bam non esse naturales, nec meos
sed DEI. Item dicebatur mihi;
cessa ab istis affectibus, si potes, si
tui sunt, cessa ab eis, & reflecte-
bam me, & cessare volebam, &
non potui, immo majores habe-
bam, & tum demum habere desi-
nebam, quando jam corpus, & pe-
ctus, ferre amplius non poterant;
quæ desitio, non ex mea, sed ex
dantis pendebat, & procedebat,
(ut reflexivè adverti tunc) arbi-
trio, atq; voluntate. Præter hunc
affectum detestationis peccatorum,
habui

*Actus
sublimes
ex dono
Dei.*

habui eodem tempore, etiam ma-
 gnos, & sublimes, de quibus hoc
 tantum dicere possum, quod non
 fuerint mei, & non fuerint natu-
 rales, sed supernaturales, iique
 extraordinarij, qui mihi occupa-
 runt, & excefferunt rationem, ita
 ut non ratione, sed affectibus re-
 gerer ipsis: tamen illi non erant
 suaves, ac delicati, sive teneri,
 sed rationales, & appetiatiui
 DEI, humiliatiui mei, & refre-
 gnatiui in omne arbitrium divi-
 num. Totum hoc negotium isto
 rum affectuum omniũ hujus diei
 duravit tanto tempore, donec Sa-
 cerdos qui mihi in Sacro successit,
 perfecit in suo Sacro elevationem
 Calicis: hoc est ferè quadrante-
 tem unum, amplius videbar mihi
 affectus illos non supportaturus,
 salvâ valetudine. Collatum à DEO
 Beneficiũ hoc ita appetiabat P.
 Gaspar, ut ingratitude suam
 defleret in dies, quod DEO suo
 ita erga se benefico, non prout
 par erat, responderet. Speciali-
 ter au-

Memo-
ria an-
nua Con-
firmatio-
nis.

ter autem faciebat memoriam be-
neficii huius, singulis annis, die
Purificationis B. M. V. quo tem-
pore effundebat se in omnes grati-
tudinis affectus, prout, inter se-
creta eius scripta reperi sub hoc
titulo *Ratio recolendi Beneficium Fe-*
bruarij. verba ejus sunt; Specia-
liter hoc Purificationis B. V. die,
atq; etiam alijs sequentibus. 1. Im-
pendam me recogitationi benefi-
cii jam memorati. 2. Ejus deside-
rio accendar. 3. Spe pascar. 4.
Præsentia exultabo. 5. Agam gra-
tias immensas, vel pro ipsa ejus
spè, multò magis (per gratiam
DEI) pro re. 6. Effundam me
in omnes affectus gratitudinis,
hac vel simili ratione.

Respexisti Domine super canem mortu-
um, super atomum communicabilitatis
Tuæ. Ecquis ego, ut priusquam me for-
mâsses in utero, nosses me, & antequàm
ex illo progrededer, recordareris in Tua
æternitate nominis mei, formans me ex
utero servum Tibi æternum. Videant San-
cti Tui hanc ineffabilem dignationem Tu-

Gratiarū
actio Deo
pro dono
Confir-
mationis
in Gratia

am. Consurgant, & adorent Te Dominum DEVM meum, qui elegisti me & assumpfisti, ut inhabitem in domo Tua, omnibus diebus vite mee. Laudent Te, quia complacuisti Tibi, in vilissimarum Creaturarum supervilissima Creatura. Magnificent Te, quia gratus factus est in oculis Tuis, ex dono Bonitatis Tue, ille qui dignus erat eterno odio ire Tue. Superexaltent Te, quia e massa aeternae perditionis, ac reprobationis, secrevistis eum, qui potius merito suo, eidem cum reliquis Praescitis involvendus erat.

Ecquis ego Domine? ut Tu, ab aeterno, ad salutem, & beatitudinem aeternam, praedestinares, ac eligeres me. *Prædestinationis beneficium.* Ecquis ego? ut praeterea ad Sanctitatem Gratiae, amicitiaeque Tue admissum, in ejusdem firmissima, ac finali possessione, confirmares, & stabilires me. Ecquis denique ego, ut haec ipsa tanta, & omni merito meo maiora, sciam divinae providentiae Tuae secreta, & de me sancita decreta, ut occulta misericordiae Tuae, & abscondita à constitutione mundi judicia Tua, in cor meum eructares! Quid aliud in me invenio, nisi omnimoda impedimenta, & obstacula aeternae

terne salvationis, Tuæ in æternum fruitio-
nis, Tui suavissimi complexus? Et tamen
viciisti hæc omnia, ineffabili bonitate Tua,
præveniendō me in benedictionibus dulcedi-
nis Tuæ.

Et quomodo Te non exaltabo DEVM
meum dignissimum salutis meæ? quomo-
do non benedicet Tibi anima mea? quo-
modo non tota se eviscerabit, exinanietq̃
in dilectionem Bonitatis, Majestatis, Cha-
ritatisq̃ Tuæ. Benedictus sis Domine DEVS
meus, & benedictum sit beneplacitum Tu-
um. Benedicant Te omnes recessus ani-
mæ meæ. Benedicat Te tota capacitas mea
interna, & externa. Benedicat Te omni-
tudo mea in omnem æternitatem, & ultra.
Benedico Te Patrem, Filium, Spiritum S.,
Sanctam, & Individuam Trinitatem, unū
DEVM. Te vero Incarnatum VERBUM
quomodo compellabo? verba deficiunt non
solum ore & voce, sed etiam corde & men-
te formidanda; factus sum extra me ipsum
tanti beneficii Tui super me dignatione ab-
sorptus. Tu ne mi IESV super hujusmodi
peccatore dignū duxisti aperire oculos Tu-
os? Tibi ne mi Salvator ab æterno cordi ego
fui, ut non venirem in oblivionem coram

C 5

Te?

Gratiarū
actio
VERBO
Incarna-
to.

Te? ego nequam servus Tuus, qui prodigere parabam & solebam, omnem substantiam mihi abs te divino-humanâ vitâ Tuâ comparatam? Tantine aestimasti me vilissimum mancipium, immemor scelerum, ingratitude, vilitatū mearum? Quis Te (parce mi IESV uerbo) quis Te inquam infascinavit? dum amore anime mee raptus, & captus, condonare mihi misericorditer omnia mala mea, meq; ab ultimo fine, Te scilicet DEO meo, excidere non permittendum existimasti, atque decrevisti? Quid Tibi faciat anima mea, tanto dignitatū Tuæ obstupescata excessu? mi IESV totus ego, tota anima mea, totum corpus meum, coram Te est, Te suspicit, Te veneratur, Tibi se prosternit, Tibi gratias agit, quantas Tu vis, & das, quoniam complete sunt in me misericordie Tuæ antiquæ, quæ à seculo fuerunt apud Te. Benedictus sis Domine IESV, in hac effusione bonitatis Tuæ, super me miserabilem creaturam Tuam. Benedictus sis Domine IESV, in illo primo intuitu, & respectu ad peccatricem animam meam, & cum in tota illa collectione animarum, nullam indigniorem haberes, quam respiceres, in
eam

Effusio
sui totius
erga De-
um.

eam tamen indignissimam respexisti. Benedictus sis in hoc triumpho bonitatis Tuæ de Te ipso, in quo tam magnifice, & gloriose, triumphavit de Te bonitas, & misericordia Tua. Hos ego triumphos Tuos de Te, à Te, in Prædestinatione, & Confirmatione mei relatos, in æternum, in æternum cantabo, & glorificabo, & superexaltabo, cum electis Tuis, quia pius, quia misericors, quia bonus, & bonitas es.

Ad Te me converto, ô MARIA Beatissima, atq; Pretiosissima Mater, converto me totis precordiorum meorum affectibus, totâ cordis mei latitudine, toto virium mearum, totiusq; capacitatis meæ conatu, atq; oculos flebiles in Te desigens, lachrymabili voce Te compello, sensu, & affectu, quo possum, Te invoco Matrem misericordie. Vnde hoc mihi, ut Mater Domini mei in die humiliationis suæ, coram filiabus hominum, inter quas uti una ex illis comparuit, ageret causam exaltationis servuli sui? Vnde hoc mihi ut Mater Domini mei in Fæsto Purificationis suæ, impurissimè intuita peccatorem, eum ad divinorum secretorum, decretorumq; notitiam admitti, suis sanctissimis precibus fecerit? Vnde hoc mihi

Gratiarū actio
B. Virgini, pro
dono Confirmationis.

mibi ut Mater Domini mei, in die super-
 admirabilis dignationis suae, & Filii sui,
 divinam quoque circa me dignationem,
 in eternitate factam, mihi obtineret, atq;
 manifestaret? Agnosco ô Domina, Tuis id
 totum stetisse, in conspectu Sanctissimæ Tri-
 nitatis, effusis precibus. Agnosco, Te id Tuis,
 apud dilectissimum Filium, urfisse interpel-
 lationibus, evicisse meritis, obtinuisse præ-
 rogativis. Sis benedicta in eternum, à
 tota Sanctissima Trinitate, Patre, & Fi-
 lio, & Spiritu Sancto, illa Te exaltet, illa
 glorificet per me juxta gustus sui mensuram.
 Superest hoc unicum, ut ad Tuos benedictos
 prostratus pedes, confirmationem Tuæ su-
 per me misericordiae, totâ affectus mei evi-
 sceratione exposcam; ut videlicet nun-
 quam obliviscar miserationes Tuas, sed ut
 semper memoriam abundantiae suavitatis
 earum, eructet anima mea, & holocausta
 laudis, immolet Domino D E O, & Tibi
 ejus Matri, amoribus, & amatoribus meis
 æternis: O Mater, impetra hoc mihi sua-
 vissimis, atq; gravissimis apud D E V M
 Filium orationibus Tuis. Impetra mihi
 præterea profundissimam, ex hoc D E I
 beneficio, humilitatem, & abiectio-
 nem
 mei.

Petitio-
 nes ad
 B. V.

mei. Impetra assiduam pro illo, affectuosamque gratitudinem. Impetra mihi timorem sanctum, ne securitate, presumptioneque, deceptus, mihiq; in hoc DEI dono male complacens, incidam in teporem, in incircumspectionem, in elationem, & infidelitatem. Has pestes amove à me, ó Virgo Deipara, ut iis submotis, per omnia, & in omnibus placeam D E O meo, Filio Tuo, ambulans coram illo corde perfecto, atq; verissimo. Hoc à Te, ó Pretiosissima Parens, spero, propter bonitatem Tuam, in qua exalteris à me, & Creaturis omnibus, in secula seculorum, Amen.

In ejusdem beneficii memoriam, conscripserat Pater Gaspar aliquot meditationes, de præstantia hujus beneficii, quas hic referre longum esset: cōscripserat quoq; orationes jaculatorias, idem beneficium concernentes, quas per dies Februarii, & aliis statis temporibus, corde inflammato ingeminabat.

1. DEVS meus misericordia mea, ipse statuit supra petram pedes meos, ut non commovear in æternum.

2. Con-

Singularia dona,

2. *Confirmata est misericordia Domini DEI super me in eternum.*

3. *Gratia DEI sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non erit.*

4. *Optimam partem dedit mihi Dominus, quæ non auferetur à me in eternum.*

5. *Benedictus Dominus DEVS meus, qui non amovebit à me misericordiam suam in eternum.*

6. *Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt nomini sancto eius: quoniam coronavit me misericordiâ, & miserationibus.*

CAPVT IV.

Alia singularia dona, Patri Gaspari de manu DEI collata.

NON esse abbreviatam, etiam nostris temporibus, manus Domini, luculenter indicant dona DEI, Patri Gaspari collata, quæ eisdem ex ejus libello, verbis ipsius fideliter refero. ita igitur scribit.

Vltimâ

Ultimâ die Novembris, anni 1622.

certo cognovi, Adamum Lucidẽ, qui prima eiusdem Mensis, peste obierat, e Purgatorio liberatum, ad cælum perrexisse, Solus eram, & jam me ad somnum parabam, circa undecimam fere horam noctis, aut duodecimam, cum subito invasit me compassiva cogitatio, Adamum Lucidem egere auxilio, & me hac die pro illo non nisi in Sacro orasse, nec quidquã fecisse, (quãquam dixeram ad Sepulchrũ eius Litanias pro defunctis, sed non memineram) pro anima illius: decrevi igitur omnino, ante somnum facere pro ipso disciplinã, (inter hæc autem subnascebatur spes remota quãdam, & obscura, eius hãc die liberandi) fecique unam, quã factã, orans aliquantulum, induxi in animum, facere & secundã, iterum orans feci & tertiam. Tum firma spes, & ferè quasi promissio, asseveratioque cuiuspiam accessit, liberatum iri à pœnis, si quinque fecissem. Novus me

*Liberatio
animæ e
Purga-
torio.*

*Flagella-
tiones
pro defun-
cto.*

*Revelatio deli-
beratione è Pur-
gatorio.*

me præterea calor invasit pro ipso orandi, feci quartam, iterumque ferventiùs præter solitum pro ipso oravi. Tum quintam vix feceram, & orare cæperam, cum subito caligo quasi quædam, oculos mihi apertos, & lachrymabundos strinxit. Sensi autem animo, Angelum quasi Adam, primo me alloquentem. Ecce jam liberatur à pænis, subitoque & ipsum Adamum adesse, non vidi quidem, sed intellexi, & sensi præsentem, cum reflexione supra præsentiam ejus invisibilem, qui mihi dixit: se jam liberatum esse, unum Menssem passum esse. DEUS TE, inquit, fecit instrumentum salutis mee. Gratias tibi ago. Ero memor tui apud DEVM &c. Duravit ea res paulo plus, ut puto, quàm Ave Maria. Ego mihi videbar esse præsens, revera tamen nõ omnino fui, quod adverti tunc, quando ad me redii; cum verò ista fierent, reflexionem faciebam, an hæc essent verè, an verò imaginationis meæ

figmen-

*Certificatio
de re-
velatione*

figmenta : sed ista cogitare ab ali-
quo quasi prohibebar, & vera
esse, credere jubebar. Volebam
etiam ab istis mentem avocare,
& non potui. transactis his dixi;
Te DEVM laudamus, cum Oratione
Gratiarum actoria, ac tum adver-
ti diem esse trigesimam mortis A-
dami. Præter hæc autem intelle-
xi, eum quasi in itinere ad cælum
tunc fuisse, ac à suo Angelo ad me
adductum fuisse; Intellexi unum
Mensem, fuisse tantum ideò, quia
peste obierat, aliàs futurum fuisse
diutius in Purgatorio, sed DEVM
mortis genus inter pœnas compu-
tasse. Hoc mihi contigit planè vi-
gilanti, subitò, & omnino cum
efficaci divino, ad prædictas di-
sciplinas & preces, motu, atque
impulsu: paulò enim ante, eâ ipsâ
nocte cogitabam, aliis de causis
facere disciplinam: sed distule-
ram jam in sequentem diem, pro-
inde nõ potui jam meo spiritu, &
mea sponte, motuq; ad eam incli-
nari: jam etiam Orationes fini-

*Mortis
genus in-
ter pœ-
nas com-
putatur.*

D

veram

veram omnes, & præterea extraordinariam etiam feceram, ac finieram Orationem illâ nocte. Et denique cum tanta certitudine, ut dubitare nec in ipso revelationis actu, et sine reflectebam tunc, nec postea, permetterer. Et hæc est prima anima, quam scio per me, a DEO, ad æternam beatitudinem re ipsa adductam, sit soli DEO gloria æterna, & infinita, qui porro augeat, & addat tales alias, aliasque in infinitum, meque tanquam mancipio suæ adorandæ Voluntatis, utatur ad exaltandum se, ad humiliandum me valdè. Amen. Promiseram huic fratri morituro, oraturum me pro ipso, singulis diebus, toto integro Anno, data etiam manu. Promiseram illi, ut si DEO placeret, ipse autem spiritualis opis egeret, ad me etiâ mortuus veniret, & necessitatem exponeret. Pro ejus, dum adhuc viveret, salute, & ad perseverandum in Religione, abductione, promiseram DEO, 15. disciplinas,

tantum-

tantumque s. feceram, cum ille
morte etiam perseverantiam con-
clufit. Ante mortem, votum fe-
cit perseverandi in Religione ad
mortem, quantum in ipfo efflet, &
præterita propofita retractavit.
Mirâ efficacitate, & fpei firmita-
te, impellebar à DEO, ad orandum
pro ipfo: aliquando unâ hora am-
plius, fervore quanto potui, hæc
tantum oravi. *Domine per omnes mi-
ferationes Tuas, da ei perseverantiam.*
Semel cum illo multis horis lo-
quens de vocationis constantia,
tot tantasque mihi DEUS, ejus cõ-
vincendi fuggessit rationes, ut
ftando in rationum via, fortiores
pütem dari non posse. Et quamvis
nihil effeceram cum ejus volunta-
te; feceram tamen cum intelle-
ctu, in quo fe convinci ipfemet
agnoscebat. Sed nimirum DEUS
sibi victoriam illam reservârat,
ostensurus simul mihi, converte-
re animas, DEI, non hominis opus
esse. Quamvis Adamus ab illo
sermone vim sentiens, propofue-

*Votum
perseve-
randi in
Religione*

rat colloquium meum deinceps vitare omni ratione, firmaverat que animum in deferenda vocati one; Fecit tamen DEUS, ut non apud aliū quemquam, quā apud me, & juxta arbitrium meum res p̄sceret, morbo sapientior redditus, meq; deinceps etiam expeteret. Ejusdem fratris occasione, fecit DEUS, ut ego haberem occasionem, cum periculo vitæ meæ corporalis, ipsius vitæ spirituali fer viendi, immò fecit, ut hoc perfunctus negotio, ego me voto, juramentoq; Divinæ Majestati obstringerem, ministrandi ad ultimum Spiritum, Fratribus, si quos forte forent peste infecti, Ex quo quantum boni, in animam meam redundârit, difficile est explicare, Hæc autem omnia, Gratix Dei, & Pretiosissimæ Parenti ego adscribo, & adscribam dum vivam.

Die quarta Aprilis, Anni 1623, quodam in loco, adspiciebam stagnum aquâ plenum, noctu, cæpiq; mecum cogitare; *DEVS bone, redu*

da. nē

*Votum,
& juramentum
ministrandi
di pe-
ste infe-
ctis.*

datné anima mea, tantá gratie tue copiá,
quantá hoc stagnum aquá redundat? Et
 mox venit mihi in mentem; me
 posse, uno actu æstimationis divi-
 næ, tantum gratiæ à Deo haurire;
 statimque dedit mihi Dominus ta-
 lem actum elicere. Et post hæc,
 auxit in me Dominus dignatione
 suam in immensum, dicens mihi,
 non solum, tantum gratiæ haurire
 potes, quantum hic aquæ, sed eti-
 am tantum, quantum est hoc spa-
 tium, quod terra, æer, cælique oc-
 cupant, uno æstimationis diviniæ
 actu; illicòque hunc actum talé
 habui. Hic actus adeo intensus
 fuit, ut cogitari non possit, nisi ab
 experto: adeo tamen non violen-
 tus, nec gravis capiti, pectorique,
 ut putem potuisse illum continua-
 ri diutius longe: non duravit ta-
 men diutius uno Ave MARIA,
 conatus sum tertio talem Actum
 elicere, sed manus Domini jam re-
 cesserat, advertique non meam
 virtutem, sed Dei gratiam illam
 fuisse. Dignatus est iterum mihi

Actus in-
sensissi-
mus sine
lesione
corporis.

confimilem actum donare in Septembri, duravit ad 7. circiter Ave Maria.

Die quinta Januarij, Anni 1624 quæ fuit tertia ante diem Inventionis Christi Domini in medio Doctorum, Dominum Jesum tanquam amissum, & destitutum à Parentibus suis, invitavi domum meam, & duo actuum charitatis, æstimationis, humiliationisque & aliarum virtutum millia, ipsi in tractationem, & sustentationem illius die obtuli. Sequenti die, qui etiam incidit in diem trium Regum, etiam eodem modo, domi meæ, Dominum Jesum sustentavi, exhibendo illi respectivè ad trium Regum terna munera, tria millia actuum ipso autem die inventionis ejus Parentibus invitavi, illum, ut cum Parentibus suis ad me, & similiter tria millia prædictorum actuum, illi exhibui, totoque traduo Sacra ad eum finem dixi, & alii feci de paupertate mea, & de gratia ejus, cui gloria in sæcula.

*Tractatio
Christi.*

Sacro

Sacro primæ diei, cum Evangelium ultimum dicerem, sensi gustum suavem in illis verbis; quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem Filios DEI fieri, & interim quãdam promissionem audivi; quia recepisti me, & ego recipio te, nunquam dimissurus.

*Promissio
Dei singularis.*

Die sexta Decembris, Anni 1626. in Sacro, sub Elevationem Sacræ Hostiæ, visus est mihi in Spiritu, Dominus Iesus, ad instar Seraphini Cruciformis, mihi desuper in Hostia Sanctissima imminens, & ab illa die cœpi, sub elevationem Hostiæ, in Sacro postulare à Christo JESU, omnium Seraphicissimo camino, ut me accendere dignetur, amore suo Seraphico Cruciformi.

*Amor Seraphicus
Cruciformis.*

Quadam die dictum est mihi; Diabolus jam non curat, ut in Cælo non sis, sed ne magnam in Cælo gloriam habeas: labora ergo diligenter, & ferventer, & in hoc etiam Dæmoni egre facere stude.

Die decima sexta Novembris, anni 1622. quidam se mihi, in donis spiritus, à Deo acceptis, valde ape-

de aperuit, mecumque spirituali
amicitiam iniit, pro quo cum ora-
rem, ut à Pretiosissima Parente in
Filium reciperetur, intellexi mihi
hi promitti id ita futurum.

Quis autem is fuerit, & in quibus
Dei donis, se Patri Gaspari
aperuerit, collegi ex quodam ar-
cano scripto, inter manuscripta
Patris Gasparis reperto: Fuit is
Pater Jacobus Lichanski. Donum
autem, quod inter prædicta scri-
pta, manu P. Lichanski exaratum
reperi, fuit ejusmodi.

*Intima-
tio Præde-
stinatio-
nis, facta
divini-
tus, Patri
Jacobo
Lichan-
ski.*

Prima Februarii, habui Sacra-
in impetrationem auxiliorum, pro
ferenter exigēdo sequenti Men-
se, in Dei servitio, & gratiarum
actionem pro beneficiis, quæ Di-
vina Majestas decrevit mihi con-
ferre juxta beneplacitum suum.
illo mense, maximè vero die se-
quenti, hoc est Purificationis B. V.
Et cum in Sacro proferrem illa
verba; *Omni benedictione celesti, &
gratiâ repleamur*, sensi nescio quam
fiduciam, & spem concepi, bene-
ficij

ficij mihi à Sanctissima Trinitate concedendi. Finito Sacro, sensî nescio quam cordis palpitationē, & motum, ex recordatione, & gustu illius fiducia habitæ in Sacro, cum quadam extenuatione mei ipsius, in ascensionibus quibusdam, quasi sensitivi affectus in DEUM. Nocte hujus diei, circa mediã noctem, feci disciplinam, & exercui actus gratitudinis. Dum postea cogitarem de Sacro habendo, deliberabam, quamnam intentionē præfigerem: venit in mentem, ut illud offerrem in gratiarum actionem pro beneficio, Reverentiæ vestræ, (alloquitur Patrem Gasparem,) præstito hac die. Tandem volui Sacrum facere, finita reconciliatione, sed Reverentia vestra insinuavit, illud se prius expedire velle, acquievi: contuli me, ad audiendas confessiones. à quibus fui vocatus ad Sacrum habendum. Mirabar quid esset: nam ingressus domum, quæ sibi num finitum esset Sacrum Novitiorum & responsum,

D s

nec.

nequid fuisse; unde putabam, errorem à vocante commissum. Ad Reverentiam Vestram, certior fieri cupiens de hac re; Reverentia Vestra dixit, Deum promississe hoc, ut prior haberem: Hæserunt verba in corde, recta me contuli ad Sacristiam. intentionem Sacri habendi supradictam, innovavi eo fervore, quo ex Gratia Dei poteram maximo,

In principio Sacri, licet minus præparatus accessi. nam recta Confessionibus veneram, sensu me valde recollectum, & suavitatibus quibusdam repleti, fiducia quædam erigi, impetrandi beneficium, sed nescio cuius; quam suppresseram, ne viderer mutare intentionem Sacri, quæ tunc pura gratiarum actio, ad gustum, Divini, & MARIANI cordis, ob beneficium Reverentiæ Vestræ præstitum, hoc die. In decursu Sacri, non me destituit fervor in principio Sacri habitus. Cum autem pervenirem ad illa verba Canonis; *Et in Electo*

rum Tuorum jubeas grege numerari, sensi talem motum, quasi e somno excitarer, & apprehēdi fortiter hæc verba, cum desiderio talis felicitatis, ut & ego unus ex illo grege essem. Rursus in illis verbis; *Fac me Tuis semper inharere mandatis, & a Te nunquam separari permittas*, hoc beneficium Prædestinationis rediit in mentem, & desiderium. In Memento, in Consecratione Hostiæ, & Calicis, in Communionem, nullos affectus exercui, nisi gratitudinis, gratiarum actionis pro beneficio Reverentiæ Vestræ præstito, approbando hoc beneficium, quasi meum esset, & mihi factum. Interea subintrabat cogitatio, ut ego agerem gratias pro beneficio quodam, sed conabar suppressere, ne fortè amor proprius magis me faceret applicatum ad orandum pro me, quàm pro Reverentiâ Vestra. Finito Sacro, genuflexus in Sacristia, gratiarum actionem instauravi, conjungendo, & appropriando mihi actus omnes

omnes Reverentiæ Vestræ, quos vel jam exercuit, vel exercere debebat in suo Sacro postmodum. Deinde appropriavi mihi actus gratitudinis, & gratiarum actiones omnium eorum, quoscunque DEUS dignatus est hoc beneficio. Ad extremum dixi intra me; *Beatissima Virgo MARIA, vellem pro hoc beneficio, eos exercere actus, quos Tu exercuisti, pro beneficio Maternitatis Tuæ aut quod* DEUS per Scientiam simplicis intelligentiæ, cognovit potuisse à creatura elicere. Sicque me contuli iterato ad confessiones audiendas, à quibus redii post duodecimam fere quadrante uno & medio. Sedi ad mensam ferè ad quadrantem primum, post primam horam. Finitâ mensâ, contuli me ad Templum S. Matthiæ, acturus gratias more solito: ad quod tamen sensû me impelli, cum quodam interno gustu, & desiderio non ordinario. Genuflexus incepti dicere more meo, *Tu Rex glorie Christe. Tu Patris &c.* quo finito, exercui aliquos actus interiores solitos,

*Modus
agendi
gratias
Deo.*

*Visitatio
S. Sacra-
menti
post men-
sam.*

solitos. Et ecce derepente, sensi me recolligi, & sensus quasi confo-
piri, aut quasi ligari, & in quadam quiete cordis & sensuum me ad-
verti extemplo collocatum: quod ut adverti, (nam videbatur id præter dispositionem corporis accidere) tunc me DEO subjicere incepi, & agnoscere ipsius ingressus in animam præludia, dixi intra me: *Fac Domine quod Tibi placet: ego scio me indignum hac tua visitatione. Tum videbar intellectuali auditu me audire; Beneficium scias tibi concessum, per merita Christi, Prædestinationem tuam, notitiam autem hujus beneficij, in hac vita, per manus B. V. accipe.* Exhorruui ad hoc: nam talia nunquam petij à Domino, potiusque positive repugnare solebam talibus motibus, si quando subreperent in Orationibus. Immo 30. Decembris, cum in choro S. Matthiæ, gratiarum actionem post Sacrum expedirem, meque in actibus dilectionis DEI exercerem, mirabilem mihi Dominus commu-
nicavit

*Prælu-
dia in-
gressus
divini in
animã,
& sermo
internus.*

*Resolutio
singula-
ris.*

*Affectus
erga B.V.*

nicavit amorem sui cum tali resolutione, ut si ipse mihi revelaret me esse inter Præscitos, tamen ego vellem DEO servire, & illum amare, & pro magno reputarem beneficio, quòd saltem vel in hac vita mortali, possim illum amare, quo indignus fui: si porrò in tanta Sanctitate viverem per impossibile, uti B. V. putarem mihi satis factum eo solo, quòd se permiserit in hac vita, amari à me DEUS. Exercui etiam hoc mense, illum actù aliquoties, quem mihi Dominus communicavit Posnaniæ Anno 1621. in Festo Conceptionis, ut si scirem ex revelatione certissima, quòd B. V. esset causa variarum tribulationum, persecutionum, malorum in omnibus successuum, ad extremum summi mali, nempe æternæ damnationis, tamen ego illam, ob hanc excellentiam quia est Mater DEI, unice diligerem, super omnia creatura post DEUM, & Christi humanitatem: quæ duo eo fine attuli; ut

con-

constet, me non desiderasse unquam, notitiam Prædestinationis meæ, cum & ipsam Prædestinationem, DEO postposuerim, & amori B. Virginis. Exhorruui igitur ad hanc impressionem DEI in intellectu, & dixi, me indignum hoc beneficio, quod id viris perfectis, & Tibi, O DEUS! ferventer fervientibus, concedas.

Tum obortæ lachrymæ, dilatio quædam cordis, & agitatio, quasi fluctibus jactaretur aquæ calentis, faucium quasi resolutio, temporum coarctatio. Fui in hoc motu per mediam horam, cum autem viderem invalescere hos motus, & me cohibere non possem, prorumpentibus manibus, & toto corpore in prostrationem, recepti me nullo vidente, uno passu facto, ad fornicem illum parvum, & ibi hæsi per quinque quadrantes genuflexus, nec valens cohibere illos motus, & erumpentes lachrymas. Cumque expostularem cum DEO, me indignum esse hoc beneficio,

*Internâ
DEI
visitatio
corpus
afficit.*

*Motiva
revelata
prædesti-
nationis.*

beneficio, accepi responsum interi-
us. Ita esse. Tum mihi objecta sunt
peccata, in sæculo commissa, pro
quibus excitavi in me dolorem.
Ideo, inquit, debes agnoscere hoc bene-
ficium, quia indignus es, & ego specto
non quod debetur tuæ indignitati, sed quod
decet meam dignationem. Deinde per hoc
beneficium, volo obligationem superinduce-
re, ut mihi ferventiùs, fideliusq; servias, &
vitam prædestinati hominis, vivere incip-
as, & ita gubernes corpus tuum, ut digni-
sit, quòd DEI oculis in Calo presentetur.
Ita me diligas, ut decet eum diligere, de cu-
jus æternali amore tibi constat. Præter
volo hoc factò, ut sis resignatus ad omnia
quæ te manent, ut tibi condias amaritudi-
dines, hoc solo, quia quacunq; viâ te dirigam,
sive asperâ, sive planâ, sive rectâ, sive
tortuosâ, vel qualiscunq; illa tandem
mea ordinatione fuerit, sis contentus; ut
tus, te excidere non posse sine tuo, ad quem
te creavi. Sed cum iterum objice-
rem Domino: timere me, ne forte
in elationem mei, ex dono hoc mihi
communicato, incidam, sicque
displiceam Divinæ Tuæ Majestati, re-

ti, re-

ti, rēspōdit. Non est unde superbias :
 nam hac est mera dignatio mea, ideo enim
 ordinavi, ne continuares collectionem tu-
 am menstruam, ne forte tuis id adscriberes
 dispositionibus. Deinde id tibi non com-
 municavi tempore Sacri, sed tempore mi-
 nus commodo, statim post prandium, quo
 tu ad talia ineptus esse soles. Præterea quo-
 tiescunq; alios adspexeris, exhibe eis pro-
 fundam reverentiam, tanquam eis, quos
 ego ad majorem forte gloriam prædestina-
 vi, quam te, ad extremum scias, me qui-
 dem certo te prædestinasse ad gloriam, sed
 gravi illatâ violentiâ cordi meo divino, (ut
 ad captum tuum loquar) scivi tuas ingra-
 titudines, tua peccata, tamen intuli mihi
 vim, ut te eligerem, sicq; vici meipsum
 hac in parte, quod certè magna tue abje-
 ctionis est materia. Rursus objeci, me
 timere illusionem hac in parte, nã
 & hæc Circumstantia temporis,
 videlicet dies Purificationis, rem-
 auget: Subvereor enim, ne occul-
 ta quadam æmulatione, ex super-
 bia profecta, videar æmulari ea
 dona, quæ contulisti hoc ipso die,
 Patri N.N. Tunc respōdit DEUS;

Metus e-
 lationis
 ex dono
 DEI.

Metus il-
 lusionis.

E

Vos

*Signum
revelata
prædesti-
nationis.*

Vos estis biga mea, insedit gratia mea, Pa-
tri N. quæ illi insidens te etiam dirigit, non
mirum ergo quod vos hæc circumstantiis
temporis, conjungere volui. Indicium au-
tem, quod non illudaris, accipe; quia post
hoc, habebis gustum quendam in humiliatio-
nibus, quod quidem erit cum repugnantia
partis inferioris, tamen gustum internum
retinebis, & eris humilis. Et revera me
sensi humiliatum, ut me puderet homines
adspicere, & cepi revereri homines cum
depressione meipsum.

Exij deinde ex illo fornice,
nullo vidente, & exercui actu
gratitudinis pro hoc beneficio,
defixo in B. Virginis imaginem.
intuitu, ferè per quadrantem.
Toto reliquo tempore, usque ad
horam decumbendi in lecto, fui
in continuo quasi actu orandi, &
quadam unione cum Deo per affe-
ctum gratitudinis.

*Cõstitu-
tio ani-
mi, post
revelati-*

Hic est progressus divinæ visi-
tationis. Quidquid autem sit, sive
ea notitia, & evidentia ejusdem,
pervenerit ad certitudinem reve-
lationis, sive non, ego agnosco in-

primis,

primis, me indignum hoc DEI be-
neficio, & nolo ingredi confili-
orum DEI arcana Myſteria, nec ul-
lam à Reverentia Veſtra determi-
nationem expecto, ne ſim in DEI
donis curioſus. Accipio autē hanc
DEI viſitationem, & eos animæ
motus, in eo gradu certitudinis,
& evidentix, quem DEUS novit,
& in quo mihi communicare in-
tendit, non tantopere quærendo
certitudinem & evidentiam, quā
ejus voluntati in collatione hujus
doni, totaliter me conformando.
Volui autem Veſtræ Reverentix
hoc communicare: primò, ut Re-
verentia Veſtra exaltet hanc gra-
tiam DEI in me, prout illa eſt in
cognitione DEI. Deinde, ut ha-
beam in hac vita, vel unicum, cum
quo collatis viribus me DEO gra-
tum exhibeam: nec enim unquam
ulli mortalium, etiam in Confessi-
one id aperiam, niſi fortè DEUS a-
liquid aliud inſpiraverit, ad bo-
num animæ meæ, vel alicujus al-
terius, idq; inſpiratione peculia-

ri, & extraordinariâ. Statui autem, & decrevi, ex impulsu interno, per totam vitam Sacrum huius diei offerre, principaliter in gratiarum actionem, pro beneficio Reverentiæ Vestræ præstito, secundariò pro hoc, mihi etiam concessio; vicissim à Reverentia vestra humillimè petens, ut eodem die sit memor in Sacro, huius beneficii, mihi indignissimo peccatori præstiti.

*Octiduum
gratiarum
actionis.*

Octiduum subsequens insuper, in gratiarum actione pro hoc beneficio, sicque omnia Sacra, & afflictiones corporis quotidiana in eum finem direxi, ut me Deo gratum exhiberem, & ex hoc me coram DEO humiliarem. Per quod tempus, attentus fui ad motus animæ, tam in meditationibus, quam in Sacrificijs. Nunquam observare potui quidquam, unde de hoc beneficio DEI vel minimè dubitarem & per hoc tempus, videtur DEUS egisse; nihil mecum, nisi quod me detineret in continuis conversationibus.

ctio-

ationibus intellectualibus, ita esse
 & non aliter: ex quo oriebantur
 affectus voluntatis ardentiores so-
 lito, quandoque conjuncti sensibi-
 libus devotionis motibus, quos e-
 go suppressere conabar. Præci-
 pua autem, per totum hoc tempus,
 capita motionum DEI, hæc fue-
 runt quæ sæpius recurrebant in
 Orationibus, & erant quasi sco-
 pi, ad quos dirigebatur reliqua
 omnia. Primus motus fuit, ad a-
 morem Crucis, tribulationum pro
 DEO, qui sæpius, & valide à DEO
 ingerebatur, sed præcipue per to-
 tam fere meditationem, diei quin-
 tæ Februarij, in qua Dominus cõ-
 municavit mihi mirabilem gustũ
 Crucis suæ, feci mirabiles combi-
 nationes tribulationum nec ullam
 reperi, ad quam pro Christo, non
 essem tunc paratus. Similiter sex-
 tâ Februarij, dum vesperi orarem
 ante Venerabile Sacramentum. Sed
 vehementiorem cæteris sensu o-
 ctavo die beneficij accepti: cum
 enim gratias agerem post Sacrum,

*Resolutio
 ad õnes
 tribula-
 tiones.*

fensi me recolletum valdè, & di
 xi intra me; Domine fac quod
 placet: tum audivi, quasi respon
 sum interiùs; *Volo tibi imprimere cha
 racterem Crucis, & tribulationum, ut
 ex signatis, & privilegiatis meis animab*
 Ex quo subsecutus sensibilis mo
 tus corporis, maximè cordis, &
 obtuli me DEO in humilitate, ac
 Cruces. Secundus motus fuit ad
 abiectiorem mei ipsius, & contem
 ptum cordialem, qui mihi viva
 citer imprimebatur à DEO, præ
 cipuè quartâ Februarii, quo di
 sæpissimè recurrebat hæc cogita
 tio, quòd pluris facerem, si me
 Deus faceret verè humilem, & ab
 jectum, quàm quòd mihi notitia
 Prædestinationis concesserit. E
 quintâ Februarij, eundo ex Lita
 niis, dum transirem B. Virginis
 Curritorii, fensi mihi dici interi
 ùs; *Iam te nunc resolute abjicere poteris
 in oculis hominũ, cum scias te coram oculis
 DEI acceptum.* Tertius motus fuit
 ad resignationē in omnibus, quæ
 cunque Deus voluerit, & ex possibi
 bili

*Dona Dei
 ad humi
 litatem
 ducunt.*

bili suppositione, etiã in hoc ipso
 Prædestinationis beneficio; Nam
 quartâ Februarij, dum tenerem Sa-
 cram Hostiam, ante Communio-
 nem, erupi in hunc affectum; *Si*
me estimatorem beneficiorum Tuorum facis
DEUS, pluris estimo, Te amare, quam
Prædestinatum esse, & hoc ipso beneficio
privari vellem (si esset possibile) propter
Tuum amorem. Quintâ autem Fe-
 bruarij, post vespertinum examen,
 prostratus humi, dixi; *Muta DEVS*
decretum de mea Prædestinatione, utere
tuo absoluto Dominio, quod in me habes,
& si fieri potest sine præjudicio Tue immu-
tabilitatis in irrevocabilibus decretis Tuis,
statue & decerne ex presenti statu de me,
quod placet: Nam scio me pro meritum
aternam damnationem, hanc ego, ex no-
vo decreto libenter amplector, affectu ple-
nissime resignationis, & subjectionis,
quàm ego Creatura debeo Creatori meo.
 Et eodem die, ex quadam occasi-
 one, hæc me pænitudo invasit;
 Quòd maluissem non prædestina-
 ri, quàm hunc Deo disgustum ad-
 ferre antequàm extitissem, quòd

Actus
miræ re-
signatio-
nis.

fibi in mea Prædestinatione, DEUM
 violentiam quodammodo intule-
 rit. Hi sunt præcipui fontes me-
 tionum Dei his diebus, ex quibus
 alii manârunt. Status autem ani-
 mæ fuit in his omnibus, pacatus
 consolationis plenus, & gustus
 quidam quasi continuus Dei, ma-
 ximè ex indignitatis meæ con-
 sideratione profluens.

Tale igitur donum fuit, Pater
 Jacobo Lichanski divinitus int-
 matum, quod ille Patri Gaspar
 cum prædicto fædere, & paci-
 mutæ erga DEUM gratitudinis
 manifestârat, servavitque pactum
 hoc Pater Gaspar, quoad vixit.
 Nam in ratione celebrandi Festi
 Purificationis B. Virginis, id fuit
 præscripsit; *Festum hoc erit mihi*
unum ex Solemnitatibus præcipuis, ratio-
prestiti beneficij cujusdam, tum mihi, tum
N. N. hac die, id est P. Jacobo L-
chanski. Tam magnus animæ pro-
 ventus est, fæderatum esse ali-
 cui servo DEI.

CAPVT V.

Provincialatus Patris Gasparis.

NON infrequens est supremæ gubernationi divinæ, invitos reluctantesque ad gubernacula adhibere, & per amplas illis demandare Provincias, qui suâ contenti Sparthâ, ad subsellia non ascendunt nisi impulsî. Sic egit DEUS, cum Divo Ambrosio, sic cum aliis permultis, non solum Ecclesiæ Principibus, sed etiâ Religionum Prælatiis, Sic tandem cû nostro Patre Gaspare, qui quâvis quotidie, in Missa, dimitti, liberarique à regimine peteret, atque post sumptionem Sacri Calicis, ut in Liturgicis ejus observationibus, ab eo probe prætitatis, habetur, talem ad Deum instituëret supplicationem; *Mi IESU per Tuam, in hoc Sanctissimo Sacrificio, & Sacramento, & in visceribus animæ, corpo-*

*Servi
Dei velu
Et antur
Prælatu-
ris.*

*Amari-
 catio gu-
 bernatio-
 nis.*

risq; mei, presentiam, peto à Te, ut ab onere gubernationis, & periculis ejus, libereris me, sicut potes, scis, & vis expedire gloriae Tuae, salutis, & perfectioni meae, proximorumque meorum. Quamvis item hæc quæ sibi præscripserat, sanctè observaret; In omni die aliquoties deprecare à Domino, gubernationis onus ut auferat à te, interposito JESU Christi sanguine, & animarum amore: dulcedinem ex regimine, & omne commodum, periculis salutis, & aliis molestis inamarica, metu, & difficultate reddendæ rationis absynthia, & in horrorem induc: aut reprobū, aut minus gratum DEO, te esse crede, atque concludē ex eo, si in regimine sis: à regimine, & periculis ejus libera me Domine: quavis inquā hæc omnia exactè quotidie observaret, gubernationemque refugeret; Non acquievit tamen tam impensæ ejus petitioni Deus: sed aliquoties eum toti gubernandæ præposuit Provinciæ, variis deinde præfecit Collegiis,

ut præ-

ut præter Concionatoris munus, quo aliquot annis perfunctus, post transactû vigesimum in Religione annum, toto ferme tempore gubernarit. Provincialis primâ vice institutus, anno 1629. post exactos in Religione, 20. annos, quod perrarum est in Provincia Polona, propter non exiguam Patrum, annis, & virtute gravissimorum, atq; ad munus regendæ Provinciæ idoneorum copiam: maturus tamen Pater Gaspar ei Officio visus est, qui judicio omnium, in virtute jam maturuerat. Inter negotia totius Provinciæ, primò apud eum loco erat, negotium propriæ perfectionis: Ante omnia itaque præscripsit sibi Orationes quasdam; pro gratiis regiminis obtinendis, quas hic subijcio.

Inter omnia negotia, primum negotium perfectionis.

1. DEVS dignissime, Principatum, Potestatum, Thronorumq; Rex, qui sedes super Cherubim, & flammam urentem facis ministros Tuos, Tu mihi famulo Tuo, & Dominorum meorum, servorum Tuorum servo inutilissimo, imposuisti super humeros,

Orationes pro gratiis regiminis impetrandis.

ros, grandem hanc regimini servitatem, eaq̄ me servire iussisti, cui & in veritate Tua, & in Conscientia mea nunquam sufficio, cum sim puer, quoad intellectum iudicii, & legum, nesciens quid sit inter dexteram & sinistram.

*Petitio
Gratiæ
gratum
facientis*

2. Da mihi Gratiam Tuam magnam, eique tanquam nutrici meæ, ab infantia mea, custodiendum me trade, ut per ipsam Tibi placeam semper, nec committam aliquid, quod aut non placeat oculis Tuis, aut non sit gustabile voluntati Tuæ, aut non majorem ad gloriam Tuam.

*Petitio
Sapientie
ad
consilia.*

3. Commendo me etiam assistrici sedum Tuarum, Sapientie Tuæ, quæ me doceat sensum Tuum, & consiliis Tuis opportunè informet, mecumq̄ sit in omni ingressione, & egressione mea, quia illa est quæ gyrum Cæli, & Terræ circuit sola, & novit itinera consiliorum Providentiæ Tuæ.

4. Crea cor mundum in me, & spiritum rectum innova in visceribus meis, ne proicias me, inquam, à facie Charitatis, Gratiæ, Veritatisq̄ Tuæ, & Spiritum Sanctum Tuum ne auferas à me. Redde, aug, conserva mihi letitiam Salutaris Tui, & spiritu Principali confirma me semper, ut
doceam

doce
Tua
ut
de si
I
effic
cept
hi d
salu
tum
non
par
eruo
cor
am
tem
gub
con
dir
Or
lis
mn
nis
neg
sun
lite
Do

doceam iniquos errantes, & languidos, vias
Tuas, rectas, securas, ignitas, atq; pacificas,
ut ipsi ambulent in eis, serviantq; Tibi, cor-
de sincero, atq; perfectissimo.

Da mihi Domine, lumen in intellectu,
efficaciam in affectu, constantiam in con-
ceptu, perseverantiam in effectu. Da mi-
hi donum sapientiae, intellectus, & consilii
salutaris, ac opportuni. Da mihi Spiri-
tum Prophetiae salutarem, necessarium, sed
non mirabilem. Da mihi cor docile, &
paratum, & ardens Tibi. Da lingua n-
eruditam, igneam, & scientem loqui ad
cor, prout cuiq; opus erit. Da mihi grati-
am, amoris, & auctoritatem competen-
tem, in oculis omnium. Da mihi donum
gubernandi suaviter, efficaciter, liberè, ac-
commodatè. Da directionis memoriam,
directioni spirituum congruam. Da mihi
Orationis, & fidei, in Te, Tuisq; auxi-
lius, Spiritum. Da fidelitatem ad Te in o-
mnibus operibus meis, obsequiis autem, do-
nuq; Tuis, ut non quæram, quæ mea sunt,
neq; furtivè arrogem mihi quæ mea non
sunt: sed ea semper quæram, Tibique fide-
liter reddam, quæ sunt Dignitatis, Gloriæ,
Donationis, Iustitiæq; Tuæ, ac servitutis
meæ,

Petitio
Variarū
gratiarū
ad gu-
bernatio-
nem ne-
cessaria-
rum.

mecae, Tibi à me, per omnia jura debita:

6. Dirige linguam meam in loquendo, manum in scribendo, mentem in sentiendo, ut non impingam coram Te, sed faciam ea, quae Tibi placita sunt semper. Da mihi sanitatem, robur, viresq; laboribus pares, & arce à me omnia impedimenta obsequii Tui, juxta leges beneplaciti Tui. Da cor docile, atq; tractabile, omnibus, quos rogo. Da cor ad me conversum, & facile à me capi ad Te, trahiq; sinens. Fac me gratiam invenire apud omnes quibuscum vivam, & agam, sive sint domestici, sive extranei, ut omnes, & semper contentos reddam, melioresque semper ad Te remittam.

7. Da quam plurimis affectum orandi ad Te, pro me, ferventer, frequenter, efficaciter, ut impetrent abs Te mihi ea omnia, quae necessaria scit mihi Sapientia Tua, & conferre mihi statuit voluntas Tua.

8. Denique da mihi, quod jubes, & jube quod vis, talem me fac qualem vis, effice per me hoc quod vis, miserere mei semper, sicut scis, & vis, utere me ad humiliandum me, & exaltandum Te valde. Nihil finas esse, quod non vis, nihil finas me velle, quod dedeceat Te mecum velle, sicut

Cōforma
tio sui,
cum vo-

Tibi

Tibi plene sincerus, plene constans servus Tu-
us, Tu autem absolutus Dominus meus, ut
in me, per me, semper ex alteris dignissimus
DEVS meus. Amen.

luntate
DEI, in
petitioni-
bus.

Tali precandi modo, ferme om-
nia, quæ in his orationibus con-
tinentur, feliciter impetraverat à
DEO Pater Gaspar. Audire erat
linguam ejus, tam in Exhortatio-
nibus, quam in manifestatione cõ-
scientiarum, igneam, & scientem
loqui ad cor. Diè quodam, dum
esset postridie dimissurus quendã
Societate, (in quo tamen tardis-
simus semper erat, diu tentatos to-
lerans, atque ad meliorem mentem
reducere, adnitens) tanto ardore,
& energiã, de periculis Dimisso-
rum, est in exhortatione locutus,
ut audienti mihi præ terrore pili
assurrexerint. Videre erat prudẽ-
tiam ejus, admirabili cuidam au-
ctoritati, ipso vultu spiranti De-
um, junctam. In manifestationi-
bus, unicum id illi erat, quosvis
ad sanctitatem non vulgarem hor-
tari, & inflammare, dicereque;
Noli

Energia
verborũ.

*Non vul-
garis san-
ctitas.*

Noli esse inter vulgares servos Dei. Memini ego, me, ex redditione conscientiae coram ipso, facta, longè inflammatiorem, incitatioremq; quoad profectum, in via Dei ab eo abiisse, quàm ex denis meditationibus. In admittendis ad Societatem, magnum servabat delectum, reperique inter manus scripta ejus, hæc quæ sequuntur

*Non suc-
cedentes
Profelyti*

Signa ordinarie malè succedentium Profelytorum in Societate. 1. Nimiis nostrorū in eos amor, & cura nimis ut sint in Societate. 2. Pædagogos maturiores rarò boni in Religione. 3. Qui durè habitus sunt, rarè in Societate boni: 4. Item pauperes, & quibus fuit nulla spes vultus, aut difficilis in sæculo.

Præter Collegia formata, non optabat multiplicationem Residentiarum: tum quia in talibus plerumque locis, ob penuriam rerum temporalium, penuriam patitur disciplina, & observantia religiosa: tum quia Residentias confirmabat esse prolem, partu præ-

coci editam, quæ ordinariè invalida est, & infirma, allegabatque eo fine, dictum cujusdam Nobilis, Wiesiołovvski, ad nostræ Societatis homines, quod fuit tale; *Patres, hoc vos curate, ut sitis tales, quales esse debetis: Odia Nostra, clamores contra vos, & alia non curate. Nam nos inviti honorabimus vos, dū habueritis propter quod necessario honoremur, tantummodo nolite vilescere, multas Residentias non habetote, sed paucas, & in his dignas Personas habete.* Optabat autem Pater Gaspar, potius multiplicari Missiones, ex quibus pro libitu à Superioribus localibus, personæ possunt transplantari, & nunc ad Collegium revocari, nunc ad Missionem deputari. Et revera nescio quid de Missionibus Spiritus Sancti, Missiones Societatis habent, ut ex annuo spiritali censu, luculenter ea Collegia colligunt, in quibus eæ Missiones sunt usitatae.

Adnotaverat in memoriali quodam, quod post fata ejus reperi, se debere, in dicenda aliis veritate,

Odia hominū nō obsunt Societati.

Modus veritatis dicendæ.

F adhi-

adhibere eum modum, qui adhibetur in adspersione aquæ benedictæ; ut nimirum, non violentè, neque illicò quoad omnia subditis imperetur: aliàs, sicut, si quis cum impetu, & affluenter undâ sacrâ perfundatur, in iras assurgit, habiturus gratiam, si lentè, & sensim perfunderetur, ita subditi, ex eo impetu, & violentia veritatis loco correctionis, indignatione commovebuntur, profecturi aliàs si ipsis veritas sensim instillaretur. Non prætereundum & illud est quod Pater Gaspar in Provincialatu pro se ordinaverat, in hunc modum Primum Provincialatus mei annum, dedico Deo, & Pretiosissimæ Parentis Immaculatæ Conceptioni; in cuius honorem, respectu felicitis successûs, per illius honorem, impetrandi. 1. Singulis diebus, officium, vel coronâ de Conceptione dicam. 2. Singulis mensibus, Sacrum de eo Mysterio dicam. 3. Singulis in Dominicis hujus Provinciæ, curabo Imagines

*Primus
annus Im
macula
tæ Conce
ptioni
B. V. de
dicatus.*

Con-

adhi- Conceptionis in Templis erigi, &
 nedi- in Domibus ipsis, si fieri poterit
 ente, hoc secundum. 4. Examina Ge-
 oditi- neralia, particulariaq; faciam sta-
 s cum- tis horis, etiam in curru. 5. Ordi-
 sacra- natum tempus habebō orandi, le-
 , ha- gendi institutum, & colloquendi
 fen- in curru. 6. Libenter pedes am-
 ti, ex- bulabo, sanitatis prætextu, Orati-
 tatis- onis gratiâ. 7. Singulis diebus,
 tione- pro omnibus Collegiis, Domibus-
 aliâs- que hujus Provinciæ, orabo, &
 etur- pro omnibus eius Personis. 8.
 d est- Singulis diebus, S. P. Ignatium, &
 ncia- omnes SS. Provinciales Societa-
 hunc- tis, pro spiritu Societatis, gratia-
 latu- que regiminis impetranda, orabo.
 retio- 9. Semper omni deliberationi, &
 Con- consultationi, præmittam Oratio-
 n, re- nis aliquid, nominatim Sancti Spi-
 illius- ritus invocationem. postquam ali-
 ingu- quid statuero, & decrevero, Deo
 nâ de- commendabo, consulam, dirigi,
 gulis- emendariq; petam, ad gloriam e-
 sterio- jus. 10. S. Archangelum, Præsi-
 nibus- dem, custodemq; meum, & Offi-
 gines- cii mei, nec non Angelos Custodes
 Con-

subditorum meorum, quotidie, per
Rosarii partem aliquam, invoca
bo. 11. Antequam incipiam loc
alicujus visitationem, semper ve
diem, vel medium, vel horam sal
tem impendam Orationi, & colle
ctiōni, atque auxiliorum Dei in
vocationi, ad bene cognoscendum
& stabiliendum statum domesti
cum. Angelos, Patronosque loci
& Domūs, & Templi, & Commu
nitatis, invocabo, & personarum
omnium, & Officii mei.

Secundum annum Provincialatū
obtuli Spiritui S. ejusq; peculiari
honori, ac regimini devovi. Pro
inde 1. Singulis Mensibus Sacrum
Spiritu S. dicam. 2. Singulis die
bus, Coronam 100. actuum, de Spi
ritu S. dicam, petens benedictio
nem in Officiis meis. 3. Post Sa
crum, quotidie dicam Hymnum
Veni Sancte Spiritus, & emitt
&c. 4. Coronam 15. actuum de Co
ceptione B. V. dicam, petens
militer benedictionem in Officiis
5. Reliqua ut superiori anno
ciam.

*Alter an
nus Spi
ritui S.*

Provincialatus.

85

ciam. *Tertium* Provincialatus mei
annum obtuli Sanctissimæ Trinita-
ti, ejusque honori. *Quartum* obtuli
æternæ Sapiëntiæ, & eius Societa-
ti universum. Reliqua faciam, ut
superioribus annis.

Tertius
annus SS.

Trinita-
tis.

Quartus
Æternæ

Sapien-
tis.

Jam quod attinet ad itinera,
quæ ab uno Collegio, ad aliud cõ-
ficiēbat Pater Gaspar, visitandi
causâ, pro munere sibi imposto,
eorum religiosè conficiendorum,
praxim ejusmodi confecerat.

Ante susceptum iter.

1. Facienda intentio, ex motivis
obediëntiæ, vel charitatis, vel cõ-
formãdo me divinæ providentiæ,
quæ hoc iter ordinavit. 2. Offer-
tendi erunt singuli passus, Deo,
tanquam primo motori corporis:
Immò & passus equorum, grati-
asq; agam Deo, pro concursu, quo
Deus concurret ad cursum equo-
rum, in eo itinere. 3. Offerendæ
erunt Singulæ attractiones àeris
recentis. singulæ superficiērũ mu-
tationes, in hunc, vel similé mo-
dum.

Intentio-
nes ante
Iter.

*Comen-
datio SS.
Angelis.*

dum. Offero Tibi mi DEVS, tot actus
dei, Spei, Charitatis, quot in hoc itinere
intercedent, superpersicierum corporis
permutationes, & sicut sum in continuo
loci mutatione, ita vellem in continua
reverentia, & veneratione itinerantis Dei
in carne manere, eumq; in me exprime-
re. 4. Commendabo me SS. Ang-
lis, custodibus eorum, cum quibus
me iter facere contigerit. 5. Pro-
duce itineris præcipue eligam
hi divinam providentiam, cui
commendabo, ut mei curam ve-
assumere, ratificando ea omnia
quæ illa de me in hoc itinere
spofuit, complacendo mihi in illis
omnibus, aprobando, & grati-
agendo anticipatò pro omnibus
quæ illa ordinavit.

In ipso itinere.

1. Itinerarium quodpiam recitatur.
2. Litanix iter agentium, & communis
Sanctorum. 3. Ero in itinere
continua reverentia Domini Jesu
itinerantis per trienniũ suæ Sa-
ctissimæ prædicationis, hancq;
mate

materiam Meditationis assumam.

4. Cum Cæli, ab Angelis, juxta probabiliorem opinionem, moveantur, illorumque opera, singulæ, in Esse suo, Species conserventur, ne ulla res mihi in itinere occurrat, ex qua mentem ad Deum non possim attollere, exaltabo Dei dignationem, qui dignatus est, etiam singulis animalium Speciebus conservandis, assignare Tutelares Angelos: sic sublato in Cælum obtutu, adorabo adoratione dulciæ, illos cælestes Spiritus, illasque Intelligentias, Cælorum motrices, commendans illis necessitates colonorum, per quorum agros transibo, ne grandines, tonitrua, inundationes, tempestates, illis noceant, ut maleficia dissipent, Caco-dæmonis obstant conatibus, eam inducant àeris, primarumq; qualitatatum temperiem, ut fertiles evadant agri, omni sterilitate depulsa. 5. Dejecto in terram vultu, & circumacto, viso quocunq; animali, comendabo omnia Angelo cu-

F

stodi

*Varia in
itinere
spiritus
exercitia*

stodi illius Speciei conservari, a
 eum finem, ad quem à Creatore si
 condita. 6. Pagorum, Civitatum
 Templorum, quæ videro, Sancti
 Angelis custodibus faciam reve
 rentiam, & illorum opem, ad pro
 sequendum iter, implorabo.
 Dum transibo Oppida, & pago
 gratias agam Deo pro beneficiis
 quæ præstitit incolis illius loci
 similiter gratias agam nomine e
 rum, qui facultates in iis locis
 per quæ transeo, possident;
 si Dei Largitoris, beneficentiam
 & largitatē agnoscere negligunt
 aut certè in illo momento nulli
 exercent gratitudinis actum, a
 alium, id ego in Persona eorum
 exolvam, ne aut beneficia male
 cata maneant, aut nullum sit tem
 pus, quo non referant actionem
 gratiarum quantum fieri poterit.
 8. Dum transibo Templum a
 quod, peculiarem reverentiam
 ciam Christo, in Sacramento E
 charistiæ existenti, ibiq; cor me
 um relinquam, ad hoc tempus
 quoad

quoadusque aliud Templum prætergrediar, sicque cor meum relictum, in illo priori apud Christum, repetam, repositurus in hoc quod transeo, & sic deinceps: tum ut hæc novæ cordis locationes, augeant fervorē dilectionis in Christū, tum ne Deus in Sacramentis existens, sit otiosus quodammodo, (nā hæc Tempia plerumque deserta sunt) habeatque aliquem, cui benefaciat, & cum quo versetur: maneboque in continuo adorationis actu, Sacramentalis Christi præsentia, sub conditione, si ibi est. Tutelares Sanctos illius Templi invocabo, quorum ibi vel imagines, vel Reliquiæ sunt, vel qui ex illo loco, adscripti sunt Cælo; crescente autem affectu, adorabo Christū in omnibus Templis totius mūdi, & sub omnibus particulis Specierum Sacramentaliū, in quibus potest Christi præsentia retineri.

Visis in itinere Templis, religiosa devotio.

In fine suscepti itineris.

1. Viso eo loco ad quem tetendi,

F s

in pri-

*Actus ad
numerū
Hostia-
rum*

in primis Christum adorabo in omnibus Templis, vel Templo illius loci, sub omnibus Hostiis consecratis, ad numerum illarum, actus virtutum variarum multiplicando. Innovabo illarum Hostiarum adorationem, ad quas subeundas, & præsentandas, ut sic loquar, fuit illo die Christus, vel bis Consecrationis e cælo evocatus, extollendo illarum dignationum numerum. 2. Dolebo de omnibus offensis divinæ Majestatis, in illa civitate, vel pago perpetratis, in particulari. de sacrilegiis, in administratione, vel susceptione Sacramentorū, illo anno, vel hebdomada vel die, admittis; in quarum compensationem aliquam, & satisfactionem, elicam actus Cōtritionis, de meis peccatis, & offeram actualiter, omnes actus pænitentiae Christi ob aliena peccata. 3. Gaudebo, & exultabo de omnibus cōplacentiis, quas unquam DEUS habuit, ex quacunque occasione, & causa, in illo loco, de-

*Varia
devotio-
nes in
sine iti-
neris.*

co, desiderans ex toto corde, ut in illo, quàm plurima divinæ complacentiæ objecta reperiantur, sicut displicentiæ, & disgustûs reperti sunt. 4. Venerabor Angelum Custodem illius civitatis, vel loci, quem ingredior: similiter omnes Angelos custodes omnium habitantium in illo loco, quos salutabo in illis, & reverebor. 5. Commendabo me Sanctis Tutelaribus illius loci, maxime iis, quorum Reliquiæ ibi sunt, quorum exædificata Tempora, quorum preces invocata, quorum nomina incolis illis imposita. 6. Postquàm venero ad locum destinatû, quàmprimùm visitabo Sanctissimum Sacramentum, in ejus præsentia gratias agam, pro felici successu itineris, & negotiorum, quorum causa susceptum fuit. Deinde pro beneficiis omnibus acceptis, exaltabo DEI providentiam, ad quod invocabo, B. V. & SS. Tutelares illius Templi, & Sacelli, Angelum Custodem &c. Dolebo de defectibus

bus commissis in illo itinere, quorum defectuum percurram catalogum, si tempus patietur.

Sic itinerans Pater Gaspar, plura viae conficiebat ad Cælum, quam ad ea, ad quæ vehebatur, Collegia, quorum visitationem, à talibus auspicabatur Oratione.

*Oratio
superioribus
vtilissima.*

Saluto, adoro, exalto Te DEVM meum hoc in loco presentem, famulisq; Tuis in cœlestibus manentibus presidentem. Ago gratias Majestati, voluntatiq; Tuæ, quod eos ad hanc horam custodieris, & quod me ad illos adduxeris, Da mihi hoc in loco gratiam Tuam, Officio meo, negotiis presentibus necessariam. Dirige ad me omnes necessitates internas, & externas, privatas, & commune Bonum Religionis concernentes, omnium Personarum hic existentium, & aliarum, quomodocunq; isto cum loco connexarum. Da mihi donum Sapientiae, Intellectus, Scientiæ, Consilii, Discretionis ad cognoscendum discernendumq; bonum & malum, verum, falsum, profuturum, nociturum. Da gratiam apud omnes. Dona Dei fiduciam ad me omnibus, amoremq; suavitatem cum omnibus. Da efficaciam

in omni-

in omnibus. Da libertatē adversus omnes. Da denique quod Tua Sapientia, & Voluntas, scit & vult pro ipso loco necessarium, ad gloriam Tuam, & fructum animarum Tuarum. Te quoq̄, Pretiosissima Patrens, hujus loci Patrona, cum Sanctis, & Angelis omnibus presidibus, Custodibus, Patronis, cum Sanctis Reliquias hic suas habentibus, hoc in loco saluto, veneror, invoco, adsis mihi, & dirige me in omnibus, quæ hic cogitabo, dicam, agam, decernam: sine divino enim auxilio, sine Tuo, & Sanctorum hujus loci Presidium favore, nihil dignum efficiam, qui ad nihil, nisi ad solos defectus, & destructionem idoneus, ac sufficiens sum. Veni Sancte Spiritus &c.

ribus ne-
cessaria.

Visitationi Collegiorum imponebat coronidem, tali orandi modo. DEVS infinite, ac immense, qui nec loca mutas, nec tempora, nec consilia, nec voluntatem. Te hic relinquo, Tibi locum committo. Ago gratias Majestati Tue, pro omnibus, hic mihi datus gratius, & auxilium. Fac Domine, sint hæc efficacia, quæ hic dixi, feci, statui; suppleo defectus meos, nec propter illos impediri sinas voluntatem Tuam in hoc loco; sit hic amor Tui, pax, mutualaq̄

Oratio ad
Deū post
visitationem
Collegii.

tuaq; dilectio, zelus honoris Tui, & salutis
 proximorum, observatio discipline, omni-
 beneplacitum Tuum, ad puram gloriam
 Tuam. Te quoq; pretiosissima Parens, cum
 omnibus Sanctis, Angelisq; hujus loci Patre-
 nis, rogo humiliter, custodite, amate, pro-
 tegite hunc locum, ut in eo sit benedictio
 Patris, & Filij, & Spiritus Sancti assidue
 ut Vos cum gaudio, & consolatione, hanc
 Personas istas commorantes, protegatis, &
 gloriam Sanctissime Trinitatis, quam ego
 vobiscum benedico; & magnifico in actu
 num.

Deposito Provincialatu, hanc
 sibi injunxerat observanda. 1. a
 omnia te æqualiter cum aliis de
 mitte statim. 2. Quid successor
 gat, quid mutet, nec scire, nec au-
 dire velis, omnia quæ faciet, lau-
 da. 3. Nunquam usurpa illas vo-
 ces; Ego cum essem: Nō ita ego
 Ego sic: Ego hoc cogitabam, hoc
 fecissem: Ego inchoavi? Ego di-
 sposui, glaciem fregi. 4. Aure-
 para ad audienda obloquia, per-
 strictiones, insultationes, compa-
 rationes. 6. A consiliis fuge, &
 con-

Post per-
 actū Su-
 perioratū
 religiosa
 observa-
 tiones.

consultis, si non effugeris, modestissimus sis, in tuo sensu, & verbis. 6. Fuge prandia Extèrnorum, fuge invitationes, & singularitates, cum Superioribus præcipue, exemptiones quoque fuge. 7. Orationi, & solitudini te totum da, communi vitæ, deambulationi interdum, & amænus esto debite semper. 8. Nihil præsumptuosum in te appareat. 9. Esto quasi unus ex infimis operariis. 10. in scribendis literis, de materia, Successorem cõcernente, esto cautus. In sermone item nulli fide. 11. Successori Tuo declara, ut de te, & à te ordinaris, deque agendis, & exequendis à te, liberè omninò, absque ullo respectu disponat, prout melius judicaverit. Sic ille faciebat finem gemino Provincialatui, & ego finem facio huic materiæ.

CAPVT VI.

Reſtoratus Patris Gaſparis

MUnus hoc, à reſtitutione nomenclaturam habens, quod rectè à Patre Gaſpare adminiſtratum fuerit, primaria teſtatur Collegia, quibus aliquoties præſum magno ſpiritûs cum proventu Curabat imprimis, ſibi ſubjectis alimenta, non ſolùm corporis, ſed & animæ, adminiſtrare, cenſebat que ex obſervatione religioſitatis, & cum DEO familiaritate, reſ familiarè, optimos habere ſuſceſſus. Adnotaverat ſibi quos Superiorum ſcopulos, quos appèrè evitabat, hos nempe. 1. Effuſionem ad curam rerum temporaliùm. 2. Negligentiàm domeſticorum in ſpiritu. 3. Neglectum electionis Inſtituti. 4. Regimènti proprii Capitis idea. 5. Regimènti per naturalia Principia. 6. Diſtinctiõnem in DEUM. 7. Amorem pecuniarum, & parcitatem. 8. F

*Scopuli
Superiorum.*

gam,

gam, & odium admonitionum. 9.

Velle omnia à Subditis supportari, amarique ab eis non curare.

10. Frangere malle, quàm flectere, & remedia exosa facere. Hos

scopulos ita præ oculis habebat, ut in nullum illorum impegerit.

Quod enim attinet ad curam rerum temporalium, eam Procuratori & Ministro Domus, plenè com-

mittebat, mediata non nisi directione sibi relicta, interimque optimum provisorem DEUM, quâ

orationibus continuis, quâ observatione disciplinæ religiosæ, demerebatur. Dum penuriâ nota-

bili Collegium afflictabatur, adire solebat Imaginem Christi Crucifixi, & coram ea, in has voces pro-

rumpere; Domine nunquid ego hos genui, Tui sunt, provide illis, ecce expectant à Te escam, fecerunt quod iussisti, da quod promi-

sisti. Fiebatque interdum, ut ab ipsa immediate Oratione, evocaretur ad portam, ab aliquo Eleemosynam adferente. Cùm esset

G

Col-

*Percepta
ex the-
sauris
Dei.*

Collegii Posnaniensis Rector, in
pessimis temporis circumstantiis
nempe post bellum statim Sueti-
cum, devastationemque omnium
Collegii Bonorum, & post hor-
rendam, ipsius Collegii, merum
stabulum Metamorphosim, excep-
it ex ore ejus id proferentis; Se qui-
dem Reverendo Patri Provincia-
li venturo, exhibere posse Summam
Expensæ, sed Perceptæ Summam
se exhibere non posse, conjeci quod
non temere, eum ex thesauris Dei
Perceptâ habuisse. Frequens ejus
dictum erat; se metuere magis
metum inopiæ, quàm ipsam ino-
piam. Rectorem Domûs Probationis,
Cracoviæ agens, gravibus
rerum temporalium angustiis pres-
sus, dum ad solitum Crucifixi Dei
hominis, asylum confugisset, ne-
cessitatemq; Domûs, providi Christi
pedibus subjecisset, in visitatione
dam in negotio, Domum Profes-
sam, ex qua reduci, Adolescens
quispiam occurrit, nulloque pro-
lato verbo, nõ exiguum Aureorum

*Exëplum
providē-
tia Di-
vina.*

nume-

numerum obtulit. Tam aureus est
 Deus ijs, qui sperant in eum. De
 eodem Domus Probationis Recto-
 ratu, simul cum Magisterio Novi-
 tiorum, non pauca occurrunt di-
 cenda. Instruebat Religiosos Ty-
 rones, & verbo supra modum in-
 flammato, & exemplo, ipsoq; vul-
 tûs intuitu, quem spectare, ad om-
 nem componi sanctimoniam e-
 rat. In mortificationibus externis
 injungendis, exoticus non erat, at
 in mortificanda pertinacia, super-
 biola, curiositate, cæterisq; & no-
 vitii, & postmodum veterascen-
 tis animi affectionibus, exquisitus
 erat. Nullum fuit tempus non aptû,
 quo eum adiret Novitius, misera-
 que arcana sua ei recluderet. No-
 lebat in Novitiis novitiâ esse vir-
 tutem, sed solidam, & maturam,
 ita, ut in Collegiis, & Senes essent
 ad instar Novitiorum, & Novitii
 ad instar Senum. In asceticis opu-
 sculis conscribendis, totus erat.
 Spectavi ego ipse Novitius eius,
 cum illum interdum interturba-

*Maturi-
 tas virtuo-
 sum.*

rem, eum currente calamo, Aſſe-
tica, in compacto jam libro, ſcri-
bentem, & ſimul ad mea quaerita
non per exiguum tempus, mihi re-
ſpondentem.

*Donum
quietan-
di Con-
ſcientiae.* In quietandis aliorum Conſe-
entiis, habuiſſe videtur ſingula
DEI donum. Noveram Patrem
qui ad initium Sacerdotii ſui, in
ſcrupulis initiatus erat, ut ad Sa-
crificium peragendum, nullâ ra-
tione adduci poſſet. Victima prius
ipſe futurus, quâ id faceret. Mi-
ſus ad Collegium, in quo Rector
erat Pater Gaſpar, ſemelque non
niſi cum eo locutus, ad tantam ani-
mi rediit malaciam, ut poſtmo-
dum nulla ſcrupulorû caligo (om-
nis enim ſcrupuloſus cæcutit)
eum obnubilaverit, ſtatim ad per-
agendum Sacrificium perrexerit.
deſtatus ſcrupulos, qui ſunt da-
monis genuinum & ſuaſe Sacrifi-
cium.

*Liberali-
tas cum
frugali-
tate.* Frugalitatem religioſam libera-
litate junctam habebat, dicebatur
ex liberalitate Rectorum in Col-
legiis,

legiis, sequi DEI benedictionem, sicut e contra, ex parcitate maledictionem: Nam dum, inquiebat, Rectores liberaliter, intra limites religiosos, tractant fratres suos, Patris autem illius Magni filios, illi liberaliter habiti, Patri suo, pro Rectoribus gratias, bonaque nuntiant de iisdem. Unde etiam propter filios suos bene habitos, benedicit Rectoribus Pater ille magnus. E contra fit, dum parce habentur fratres, murmurant Filii coram Patre, aliquando & in Patrem; ille murmuratione offensus, maledicit tenacitati Rectorum, & insultat illis; *Seminaſtis multum & intuliſtis parum.*

Inter Superiores & Subditos hoc interesse assererat; quod Superiores habeant multos oculos, unum autem os, & manum: Subditi verò multas manus, & ora multa, oculum unum. Illi multa videant, & sciant, pauca dicant, & faciant, immo unius rei multas habeant causas, unam autem dicant:

*Discrimē
inter Su-
periores,
& subdi-
tos.*

cant: Subditi verò multa dicant
 conjectent, suspicentur, ratione
 indagent, & inferant, multa faci-
 ant, interim tamen nihil faciant
 & videant, in rei veritate. Ad-
 ciebat præterea; diabolum omni-
 bus modis adlaborare, ut subdi-
 torum impediatur confidentiam
 Superiores, eò quòd ex solius con-
 fidentia usu, diabolus vim am-
 tat, idque ex assistentia DEI pe-
 nes Superiores, ad quos subditi
 recurrunt, inveniunt infallibili-
 ter subsidium, vi pacti, quod ha-
 bet Religiosus cum DEO, subde-
 se homini, propter DEUM, atque
 in suis periculis recurrens ad Su-
 periores, tanquam ad DEUM.

Quia vero congenitum vitæ in-
 stræ vitium est, attendendo alii
 sui ipsius oblivisci. (ex quo pluri-
 riq; defectus in omni agendi mun-
 re pullulare possunt) intentum quod
 tidie Pater Gaspar, in Rectoratibus
 suis, habebat oculum, ne quid
 quam ejusmodi suboriretur, in quo
 finem adhibebat die quovis Ex-
 men Superiorale, cujus erant hæc

cap-

capita. 1. An horam Considerationis fecerit. 2. An Ministrum allocutus sit hora debitâ. 3. An ipse secum alicubi dispensaverit, & quâ causâ, atq; adificatione Communitatis. 4. An morose aliquem tractaverit. 5. An inauditâ parte alterâ, eam ex relatione unius judicavit, reprehenderit, puniverit. 6. An temporum ordinem, & actionum suarum, communemq; servaverit. 7. An subditum quemq; ad supernas rationes direxerit, & ex eis rexit. 8. An protestatus sit DEO insufficienciam suam, ad regimen. 9. An oraverit pro Collegii Personis, negotiis, necessitatibus. 10. An manifestam diligentiam in invigilando vitaverit. 11. An infirmos corpore, adierit. 12. An solatus sit tristes, & omnium vultus, vestesque ac lectos inspexerit. 13. An metum inopia, & diffidentiam in DEVM, admisit. 14. An omiserit visitationis officium prestare, debitum Externis. 15. An Diarium scripserit, notâritq;, & quo tempore. 16. An inordinatâ molestiâ rulerit Subditorum ad se diffidentiam, vel saltem non recursam. 17. An absq; prævia consultatione fecerit aliquid, quod faciendum fuit prævio consilio.

lio. 18. An visitaverit Orationem, vel
 mnum Fratrum, vel Scholas, atq; lectionem
 Templum quoque. 19. An & quam pro
 dem Officii sui Regulas legerit. 20. An
 apud subditos, de subditis, sit questus vultu
 se, eorūq; defectus dixerit. 21. An am-
 torem animi, vultu tristi, & impetu
 agendi modo, ostenderit, expresseritque
 an verò leto vultu semper fuerit. 22. An
 defectus Antecessorum suorum propalaverit.
 23. An sit usus verbis mordacibus,
 arguendo. 24. An legerit puncta nota
 pro variis Officialibus, vel executionibus.

*Gemitus
 sub regi-
 mine.*

Talis erat quotidianus supra
 ipsum Censor, Pater Gaspar, &
 interea sub regimine gemitus, re-
 legebatque à se conscripta gemitus
 tús Gubernationis capita, & re-
 perlectis, sic alloquebatur DEUS
 Domine DEVS meus gemo coram Te,
 Te, responde pro me, ita tamen ut spiritus
 salvus fiat. Iudica, & discerne causam meam
 am, ita tamen ut non mea sed Tua volun-
 tas fiat. Quod si placet Tibi, auge dolorem
 Domine fons omnium bonorū, tribue quod
 mihi famulo Tuo, injunctum bene gere
 Officium, illudq; bonis operibus comple-

re. Da, ut in moribus meis consilia Christi fulgeant, nec quidquam in eis, inimicus suum valeat vindicare. Præsta ut virtutes religiosas in me ostendam, exemplo præbeam, admonitione confirmem. Insuper inviolabili charitate, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, conscientiam puram, Spiritus Sancti Gratiam plenam, in diem iusti Iudicij resurgam, Amen.

CAPVT VII.

Concionatoris munus, & donum Prophetiæ Patri Gaspari.

Concionatores majori ex parte nasci, quam fieri, indubium est: si enim juxta Theologos, Gratia simpliciter supponit, & perficit naturam multo magis gratia Concionandi præsupponit dotes, & talenta natura, sine quorum adminiculo, ordinariè qui Concionantur, sunt veluti æs sonans, aut Cymbalum tinniens. Contulerat ejusmodi dotes divina providentia Patri Gaspari, in gradu planè excellenti.

Talenta
nature
ad Con-
cionan-
dum.

G s cellen-

cellenti. Staturæ erat satis iustæ omnimodâ proportionē commensurata. Vultus illi Propheticus magis ex continuatione ardenti affectuum, quàm ex complexionē naturali irrubens atq; ipso sui intuitu spectantes interdum immittans. Vox sonora, & maximo cuiusque Templo par, cui pectus amplum, latera firma, affatim admirabatur. Accessit ingenium libere excedens mediocritatē, quod Theologia ita excelluit, ut vix alicui condiscipulo concedere primas. Suffragatum quoque est illi legendi, adnotandique studium, & pertinax quoddam otiositatis odium.

His ita præjactis, concessit illi scrutator, simulque motor cordum DEUS non vulgarem concionandi gratiam, in energia, & quadam efficacia sitam, quam ille post singulas Communiones, à Domino precabatur, unâ cum dono Prophetiæ, non illius mirabilis, & Extaticæ, sed pro utilitate animarum

rum loquentis, & utilissimè argumentantis ad cor. Concionatus est Lublini, coram Tribunali totius Regni, & in Metropoli Majoris Poloniæ, Posnanix, in Templo urbis primario. Fecerat Lublini, vice quadam, Concionem de Ebrietate, tantâ vi, ut plerique ex nobilissimis Auditoribus, statim in Templo statuerint, nunquã se id vitium commissuros: ex quorum numero unus Tribunalista, seu Deputatus, cum ab alio ad Convivium invitatus, in potu non nihil excessisset, transiens vesperi cubiculum Patris Gasparis, inclamare cæpit; *Pater Concionator, evanescere proposita, quæ feceram in Concione tua: inebriatus sum, parce precor.* Ex Cathedra Posnaniensi dum ad Provincialatum alterâ vice obeundû, assumptus esset, primarii quinque cives, coram Nostis sic sunt conquesti. *O Patres, accepistis nobis Prophetam nostrum.* Ipsi Regni Proceres, fortunatos se fore arbitrabantur, si eum in actu aliquo solenni

per-

*Conciones
in præcipuis
Cathedris*

perorantē, nancisci possent. Hinc ad funebres Conciones evocabatur frequentissime, in quibus morte defunctorum, vitam spirituales superstitibus ingenerabat. Id mirum, quod eodem concionandi tenore, & serie semper usque quibusvis disparatis Auditoribus satisfecerit, ex eademque eius Concione, non rudis duntaxat plebs, sed & eruditus Auditor, aulicæ & politica auris, quod approbarent, habuerint. Conciones enim non erāt phaleratis instructæ verbis, aut natorum ad apparentia parentes conceptuum, multo minus adulatoriis semifætidae locutionibus, sed spiritu DEI plena doctrinâ, & visceroso, interdumque gravi affectu pollentes. Concionabatur non semel, raros Concionatores, qui non erubescant tertium facere tonum, hoc est, vehementi motu in peccatores, liberè, discretè tamen inveniuntur. hi. Sexagenarius jam cum esset Serenissimo Joanne Casimiro P

Conciones Spiritu Dei plena.

Concionatorum Rege expetitus, ut sibi à Concionibus esset, urgentissimas scripsit excusatorias, in quibus inter cætera ait; De morte, & DE Iudicio, brevi mihi venturo, cogitandum est, non de plausibus Concionatoriis. Oppositum quoque modum concionandi habeo ei, qui ad Aulam amatur, ubi documenta, & affectus respuuntur, Conceptus tantum, & novitates, subtilitatesque expetuntur, quod genus Concionandi mihi absolum videtur, & contra Ecclesiæ, Patrumque morem, contra Bonum populi Christiani, contra finem Concionum, contra Dei placitum, quem morem nec conscientia, nec consuetudo me amplecti sinit.

Quali ad Conciones apparatu usus fuerit, quemque in iis modum tenuerit, colligi potest ex quibusdam monitis Concionatoriis, quæ in quadam semirosa pagella, manu eius conscripta reperi, sicque se habent.

1. Concionator scribat Concionem

Excusationes à regis Concionibus.

Monitis Concionatoria.

*possessio
 scripta
 Concionis.*

nem tēpestivè, integrè, vernaculā linguā, eam scriptam relegat, atque corrigat attentè, & quasi in ordine ad discendum memoriā, legat, advertendo nexum partium & juncturam, digressiones, & transitiones à parte ad partem.

*Affectus
 Concio-
 nis.*

2. Non est opus, ut memoriā discat Concionem verbatim, proferat, sed sufficit ipsam materiam, & nervum Concionis bene memoriā tenere. Affectus tamen insigniores notandi sunt, & quantum fieri potest, ad verbum discendi; ad quos ut inter Concionandum aptè postea assurgatur, oportet à Concionatore sciri semper affectus, eaq; spargi in dicendum etiam transitionem ad illorum affectus memoriā teneri, nisi forte in dicendo meliores occurrerint. fit enim, ut Concionator, affectus quos aptè scripsit frigide dicat quia non commode, nec præjacti fundamentis, ac seminibus in prurumpit.

*Scopus
 Concionis.*

3. Scopum semper, & finem

Conc

Concionis habeat, non persuasio-
nem nude, & in genere, sed mate-
riam persuadendam. Et quando
paraturus est Concionem, hoc pri-
mo statuatur. Quid volo persuadere
hac Concione, atque in Auditore
efficere? & ad id propositum, E-
vangelium, aut materiam accom-
modet, rationes, argumenta, aucto-
ritates, affectus, Exempla coacer-
vet, atque illico, aut materiam di-
cendi habebit paratam, aut certe
non voluet libros in incertum, sed
ex destinato quæret in talibus, qui
accommodata ad finem tractârunt.

4. Dicit ipse sibimet privatim,
atque veluti concionabitur ex me-
moria, elocutionem sibi parando,
atque promendo, Capita tamen re-
rum dicendarum ex charta peten-
do: Hoc enim valde utile, & sũ-
perius necessarium est: sic namq; pro-
bat Concionator seipsum, adver-
dicat quã partem malè, quam bene
possideat, quam minus benè, quam
explicit commode, in qua jejunos
fit &c.

*Concio
prius in
privato
dicenda.*

5. Non

*Amplifi-
catio Cō-
cionis
per res.*

5. Non curet amplificare Con-
cionem verbis, sed rebus: hoc e-
nim & utilius, & efficacius est pro
Auditore, & facilius pro memori-
cum facilius sit retinere, quæ
ratio, quæ auctoritas Scripturæ
quis Doctor, quod exemplum
quod Simile adferendum, quæ
quod verbum; quæ sententiola
quod comma, quæ antithesis, quæ
expolitio, &c. Et non negare
varietatem dictionis conferre
memoriã, ut si primò dicatur si-
pliciter asertive, postea per
interrogationem, per apostrophe
&c. Tunc enim si memoriã ten-
at ordinem figurarum istarum, el-
cutio facillimè tenetur, & habe-
tur.

*Inculcan-
da utili-
ora.*

6. Habeat benè perspectum
quænam partes, & puncta Con-
cionis suæ sint efficaciora: copio-
siora, utiliora, magis inculcanda
ut in his laboret plus; & ante
dictionem, & inter dicendum.

*Quomo-
do memo-
ria jube-
tur?*

7. Adnotet etiam in Concione
sua, locos quasi communes
per-

perspectos, in quibus immorari, vel in quos excurrere possit facile, ac subito, si forte illum casu memoria fallat. aut pars aliqua dicendorum, non statim, nec commodè occurrat.

8. Partiatur Concionem in partes, partes in puncta. Partes concionis tractet per modum discursuum, & si placet per modum Chriarum: et si non semper omnes Christi partes, in singulis discursibus adhibendæ sint, sed quædam in uno, quædam in alio, varietatis & tegendæ artis causâ, & potissimus locus auctoritatibus Scripturæ enucleandis, vel in ordine ad mores formandos, vel in ordine ad voluntatem inflammandam, tribuetur.

*Partes
Concionis
quomodo
tractandæ?*

9. Curet in sua Concione, Auditorem in aliqua virtute Theologica, præsertim ad Christum, & ejus imitationem, ore ad vitæ communem usum conducente, erudire, & quasi illuminare semper: gratum enim hoc, & utile Auditori,

H

pro-

prodestque ad opinionem Concensionatoris, & maxime ad fructum Concensionis: Videre enim est sæpe quod excitetur populus, & nesciat ad quid; & jubetur facere, non docetur, aut quid, quare, quomodo, vel si docetur, non ex fundamentis solidis, non ex Theologicis, non ex Fidei fundamentis, non ex verbis, non convenientibus: habet fructus nullus, aut parvus, parvas, & longas, & scilicet, breves Conciones.

10. Concionum affectus magis deberent esse compassivi, quam reprehensivi, hoc est, ut Concionator ostendat se compati, peccatoribus, Politicis, avaris &c. qui vanitatibus serviant. Quid vobis prodest? quid confert? quem fructum nunc habetis in iis, in quibus nunc erubescitis? talis enim affectus non movet odium in Concionatorem, nec indurat animum, sed emollit, & convincit sensim audientem; cuius defectu, male cedunt Concionatoribus invectiva-

Cōcio in quibus fundanda?

Modus affectuū in Concionibus.

centu-
Clentu-
tore
11.
Conco-
rus,
ci, &
ditor
di ge-
maxi-
bet,
cessor-
tia fir-
stati-
prius
at Au-
tate,
ritate
diis
rum.
ret
fit, b
in u
exci
Item
quæ
ad P
centu-

Concensuræq; morum, adeò ut appel-
 imentur interdum tales, Conciona-
 faptores Satyrici.

11. Quando est aliquo in loco
 Concionandi Officium inchoatu-
 rus, curet cognoscere statum lo-
 ci, & genium hominum, five Au-
 ditorum: scire curet, quale dicen-
 di genus, qualem Concionatorem
 maximè Auditor suus iuturus pro-
 bet, quid placuerit in suo ante-
 cessore, aut displicuerit? quæ vi-
 tia sint indita in loco? ut is non
 statim impugnandis incumbat, sed
 prius animos captet & devinci-
 at Auditoris, potissimum humili-
 tate, facilitate cõversationis, cha-
 ritate, & apertis signis, atque stu-
 diis profectûs, salutisque anima-
 rum. Quid populus vulgò deside-
 ret emendari? Quid oblitteratum
 sit, bonæ & prisicæ consuetudinis
 in urbe? Quid boni possit fieri,
 excitarique in loco & Auditore?
 Item; quæ sit Templi natura, &
 quæ Cathedræ constitutio, quam
 ad partem potissimum se vertere

*Genius
 Audito-
 rum in-
 telligen-
 dus*

Orator debeat inter dicendiones
 an rectus stare, an se versare
 inclinare possit? Habeat aliqu
 Commissarium, hominem, si
 domesticis, siue etiam ex Ex
 nis, fidum & probatum, à qu
 telligat per se, vel per alium,
 sa Civitatis de se, deq; suis Co
 onibus, de affectu populi, q
 desideret in illo &c.

12. In omni Concione con
 jungere doctrinam, & mot
 hoc est, convictionem intelle
 & impulsione, seu exercita
 nem affectus, ita, ut illa hanc
 cedat, iudicii autem erit, vid
 ex circumstantiis temporis, l
 maxime Auditoris, cui plus tra
 endum sit, rationi, an affect
 Cæterum quantum ad convic
 nem intellectus, observet Con
 nator, ut veritatem quam prob
 intendit, vel ex primis, aut sal
 ex altis principiis deducat, &
 occasione, ex iisdem princip
 quasi obiter, & tantum ex itin
 attamen serio, & utiliter, conc
 fiones

*Doctri-
 na & mo-
 tus in omni
 Concione.*

endones aliquas sive annexas, sive
 fare tiā disparatas inferat: hoc enim
 aliq & erudit Auditorem, & delectat
 sive simul, & præterea fidem conciliat
 Exationi, ad propositam, & inten-
 quā propositionem probandam.
 um, Maxime autem principia illa al-
 Coa, quæ dixi, deberent esse, vel fi-
 dei articuli, vel naturali lumine
 nota, vel in Communi sensu posi-
 ta. Verum in hoc curandum est
 Concionatori, ut ipse rem bene
 possideat, & vim rationum clarè
 penetret, clarèq; explicet, ne for-
 te quod volebat illustrare, obscu-
 ret. Quare non erit satis, tales di-
 scursus, & deductiones scribere,
 sed etiam ipso rationis, & memo-
 riæ labore, atq; connexionè, bene
 ante, concionem repetere, rumi-
 nare, penetrare.

13. Concionatorem oportet esse
 perfrictioris frontis, si utiliter di-
 cere, & si Conciones sibi succede-
 re vult bene, hoc est, ut non velit
 summe bene Concionari, sed putet
 hoc se non effecturum, ut omnibus

*Non metuendus
malus
succensus
concionis.*

placeat, proinde resolvat se subeundas reprehensiones, & tantum prodesse intendat atque cum multis enim vidi noluisse Concionari, tantum solo metu succensus mali Concionis, qui tamen possent bene concionari, si volissent videri ineptius concionari esse. Nimirum, velle pro stulto videri, dat libertatem agendi, velle prudentem videri, tollit libertatem: Opus enim difficile est propter timorem agere omnia, cui dum quidam inhiant, & difficultatem addunt, tandem nihil agere eligunt & non vident se in hoc stultissimos esse.

*Argumentatio ad
hominem,
in Con-
cione.*

14. Concionator frequenter argumentetur, & concludat ad hominem, contra populum, & propositam efficaciter, atque evidenter veritate, dicat populo, & audiri, ut ipsemet judicet de se, velle, ipsemet inferat ex principibus Conclusiones, & sic ex eorum ore illos judicet, damnet. cogat in ipsam sententiam. Utilissima certe

hæc
fertur
& e
nes.

15.
cion
& ta
va. S
cular
tias,
cum
desc
mitte
quoc
facie
piat
rebu

hæc
utili
16.
cit
rati
auf
rent
ne,
nim
oni
hæc

hæc praxis, & ratio dicendi, præfertim post allatas aliquas fortes, & evidentes rei propositæ rationes.

15. Non est utilis illa ratio Concionandi, quæ est quasi abstracta, & tantummodò veluti declamativa. Sed utilis est specifica, particularis, in individuo dans instãtias, alloquendo, & sermocinando cum Auditore, & familiariter condescendendo, & ejus judicio permittendo, & denique ostendendo quòd illi ipsi Auditori loquaris, faciendoque, ut Auditor concipiat, & apprehendat, sibi, & de se, rebusque suis dici, & tractari: hæc inquam ratio Concionandi est utilissima.

Concio non fit in abstracto.

Judicium P. Gasparis, de suis Concionibus.

16. Ego hoc in me notavi, (dicit de se Pater Gaspar) quod mea ratio concionandi, sit plusculum austera, & severa: hinc postea, terrentur aliqui à mea conversatione, & Confessionibus: talem enim me imaginantur in Confessionibus, qualem vident in concionibus;

H 4

nibus;

nibus: & hic perplexus sum, expeditné molliorem dictionem selectari? an potius continere Auditorum, ut non audeat peccare, quando scit Concionatorem talem se habere, qui non solet parcere. Sic existimo autem rectum esse, ut premas conciones in aliquo loco semper faciam leniores, & blandiores donec affectus populi, & opinio comparetur.

*Lenitate
præstan-
davia.*

17. Crebrò Concionator postulet à Deo aperiri sibi sensum Scripturarum, & donum atque spiritum Prophetiæ. Hactenus verba ejus. Per Spiritum hunc Prophetiæ, intelligebat ille peritiam quandam supernaturalem, & energiam in loquendo ad cor.

*Donum
Prophe-
tiæ.*

Quanquam etiam donum Prophetiæ strictius sumptum, collatum fuisse videtur Patri Gaspari inter- dum, (nam nec in aliis Prophetis fuit perpetuum, & actu semper permanens) quod non unus probavit eventus. Convenerat ille extreme ægrotantem, Illustrissimam

Ducem

Ducem in Ostrog, Palatinam Vilnensem, Fundatricem duorum nostrorum Collegiorum, fœminam, cui virtus mascula, eaque eximia inerat semper. Hæc die quodam, (erat is Sabbati dies) & iudicantibus Medicis, & ex ipsa lucta vitæ, expiratura videbatur. Attulit hujus rei Nuntium Patri Gaspari privatim oranti, alter quidam Pater, utque Illustrissimæ ultimum valediceret, eamque agonizantem disponderet, expetiit: Tum ille, nequaquam hodie morietur, inquit, sed post triduū, die S. Chrysofomi (cujus tunc Festum inciderat in Feriam tertiam) hic enim Sanctus impetravit sibi illam donari à Deo, dictum id fuisse Prophetico spiritu, expirans Illustrissima eo die, probavit.

Alteri cuidam, celebri & virtute & profapiâ fœminæ, miraculis præterea claræ, operâ Nostrorum in Sacris utenti, Domina Tomicka, prædixit, eam, obsequio Nostrorum in morte carituram, quod evenit.

Hs,

Illu:

*Præde-
stinatio-
nes Pa-
tris Ga-
sparis.*

Illustrissimo Zamoycki, Regni Cancellario, vaticinatus est, Confortem eius, primo & secundo partu, Filiam, tertio partu Filium edituram: Vaticinio fidē eventus fecit.

CAPVT VI.

Modus à Patre Gaspare observatus, in dirigendis proximis, ad statum Religiosum.

*Securitas
status Re-
ligiosi.*

FELICITATUM Novi Testamenti ipsa plane medulla est, Status Religiosus, in Consiliis Christi fundatus, & infallibilem salutis æternæ promissionem, ex vi talis status, adnexam habens. Proinde directio proximorum ad talem statum, non potest non esse magni coram Deo meriti, si tamen fiat secundum probatas prudentiæ Asceticæ regulas, quas à Patre Gaspare apprimè observatas fuisse, edocet praxis, quam sibi in eo genere præscripserat, & quam verbis ejusdem exponendam hoc loco dixi, ita igitur ait. Pri-

Primum omnium certum est, nõ
probari in Societate nostra, quen-
quam ad statum Religionis indu-
ci, ut patet ex Regula Sacerdotum
23. quæ id Confessariis expressè
prohibet, Et ex Regula 7. Patris
Congregationis. Ex Directorii
quoq; Exercitiorum Cap: 15. Ni-
hilominùs & illud certum est, Fi-
nem Societati propositum præci-
puum esse, ut præter salutem per-
fectionemque propriam, etiam
impensè in perfectionem proxi-
morum incumbamus, dicente Re-
gulâ 2. Summarii. Cùm ergo du-
bium non sit, perfectionem proxi-
mi, in statu potissimùm religioso si-
tam esse, meritò etiam dubium mi-
hi esse non debet, ex præcipuis In-
stituti Societatis partibus esse, co-
operari, ut illò proximi promove-
antur. Medium igitur quod hac
in re Societas amplectitur, scien-
dum est. Nempe vetat Societas,
directè homines trahi quibuscun-
que persuasionibus ad Religionẽ,
exoptat tamen impensè, eodem

*Directè
trahere
ad Reli-
gionẽ non*

pro-

*est con-
sultum.*

promoveri proximum, sed iis dun-
taxat modis, ut dirigatur in via
spirituali, ut non ponat obicem
divinæ vocationi, ut illam ultrò
oblatam non excutiat, ut agnosce-
re, & discernere sciat vocem DEI
trahentis, illique obsequatur, si-
milibusque aliis rationibus, qui-
bus in iis terminis sistitur, ut opus
ipsum vocationis, divinæ totum
permittatur voluntati, solumque
adhibeatur directio ad hoc, ut ta-
lis vocatio vel concipiatur, vel
dignoscatur, vel denique accepte-
tur, & executioni mandetur. Hos
terminos si fuero egressus, putabo
me falcem in alienam, nempè di-
vinam messem misisse, proinde il-
lud, ut indignum cavebo,

*Non im-
mittenda
falx in
Messem.*

Cognitis his meis partibus, co-
nabor me operarium Christo præ-
bere inconfusibilem; ac primùm
materiam mihi diligenter seligam,
circa quam pro Christo laborem.
Examino me ipsum, qualiter mi-
hi commissum sit à Superiore hoc
Officium, cum proximis tractandi,

(sine

(sine voluntate enim Superiorum, certum est mihi me ipsum intrudere non debere) v. g. si sum Confessarius Templi, Congregationisve, vel praefectus Congregationi, aut Scholis, vel in aliquo alio officio iuvandi proximos, positus; in iis ergo circumspiciam, an aliquos mihi Deus proposuerit tali statui aptos, hoc est quorum naturas fit idonea, indoles ad virtutem propensa, ingenium ad studia excellens, maximeque qui non sit habiturus difficultates illas magnas Cognatorum, ob quas forte inaniter tandem laborarem. Item constitutionem corporis sat validam, compactamque, nec morbis obnoxiam, constantiam animi in Bono, & candorem in tractando, nec versatile, versutumque ingenium. Simul verò hic intelligam, quò aptior quisque offertur ad Regnum Dei, statumque religiosum, eò potiores, me partes industriæ, in illo iuvando, debere ponere, juxta sequentia mediâ.

*Qualitas
dirigen-
do ū ad
Religionē*

Hinc

Hinc opus ipsum aggrediar. Primumque medium erit in iis, quæ ad Deum sunt; Orabo frequenter Deum ipse pro talibus, maximè in Sacrificiis, & similiter ut orent alii, curabo. Offeram Deo mortificationem, & laborum aliquid meorum: ita enim factitabat S. Paulus, alijque Apostoli cum novis Christianis, *2 Thessal. 1.* In quo, inquit, etiam oramus semper pro vobis. Cum proximis cavebo diligenter, ne me illis faciam familiarem nimium, sic enim faciam me simul contemptum, vel certè suspectum. Cavebo etiam, nè illis, quæ sunt domestica Societatis, & intrinseca, evulgem: hoc enim esset allicere ad Societatem, cum tamen id Deo soli sit permitendum, ut alliciat quò vult. Post hæc in illis duo præitare conabor. Primum quidem, ut impedimenta removeam perfectionis hujus, quantum in me est. Deinde ut dispositionem debitam inducam. *Impedimenta sunt duplicis generis. 1. Pec-*

*Impedi-
menta tẽ*

cata

catâ. 2. Amor nimius Terrenorum, maxime pravæ consuetudinibus, & familiaritatum, qui amor est seminarium scelerum. Dispositio autem in eo est, ut vehemens concipiat desiderium, animam salvandi, Deo serviendi quam perfectissime. Circa hæc totum meum auxilium erit, reliqua Deo permittam. Porro circa amolitionem peccatorum, non ero contentus, ut inducam ad fugam peccatorum mortalium, (hoc enim omnium Christianorum est) sed ad quam maximum odium etiam venialium, ut umbram etiam ipsam voluntarii peccati fugiant, adeoque & ipsas occasiones. Quoad amorem verò sæcularium rerum extrudendum, vanitatem, & deceptionem mundi, proponam. *Vanitas vanitatum & omnia vanitas.* Eccl: 1. Jam verò quoad dispositionem, inducam, ut sibi persuadeat, Deo se omnia debere: Dignum Deum esse ejus obsequio, & ut ad omne ejus beneplacitum parati simus semper, propter tot bene-

*dentium
ad Reli-
gionē &
dispositio*

bene-

beneficia, promissaque ejus.

*Media
dispositi-
va ad Re-
ligiosum
statū.*

Media ad hæc ipsa præstanda, erunt hæc. In Concionibus, Exhortationibusque publicis (si hæc sunt muneri) frequenter miscebo ea quæ inducant ad mundani amoris fugam, ad promptitudinem erga Deum.

2. Habebo in promptu argumenta singularia, variaque, quæ ad hoc genus valent, tum ex turpitudine peccatorum, tum ex damnositate & pænis, tum ex Passionis Christi, tum ex Beneficiorum Dei, tum ex Promissorum consideratione tum a' exemplis quotidianis, tum ex consideratione quatuor Novissimorum.

*Adjumē-
ta spiri-
tus gene-
ralia.*

3. Similiter in promptu habebō sententias Sacræ Scripturæ, Patrumq; breves sed efficaces, similitudines, exempla &c.

4. In lectionibus, vel aliàs (docendi munere fungar) quæ sit occasione, excurrā in mundi pericula, vanitatem, salutis in mundo difficultatem, securitatem Religionum &c.

5. Pri-

5. Privatis colloquiis idē præstare conabor.

6. Suadebo Confessionem Generalem vitæ totius, si nunquam fecerint; Examen quotidianum; Praxim Contritionis, præmonito Confessario, in quem finem ea Confessio fiat, ut & ipse pro sua parte juvet.

7. Commendabo alicujus libelli boni lectionem, assignato tempore & modo legendi: & interdū inquiram de fructu lectionis, docens quomodo se ad interiora reducere, & se supra se reflectere homo debeat.

8. Artem meditandi quotidie, docebo, ostensâ methodo, & materie, ut sciant per intellectum discurrere, & fructus, doctrinasque pro suo usu colligere, tum per voluntatem ad illas convictiones affici; Meditando enim homo, Deo juvante, ipse se inducit ad fugam sæculi.

9. Proderit interdum ei, quæcuro, explorare suas affectiones

I

in utram-

in utramque partem.

*Adju-
menta spi-
ritus par-
ticula-
ria.*

10. Inducam ad dandum no-
men Congregationi B. V. studium
que filiali affectu prosequendi il-
lam Matrem omnium.

11. Exercitia Spiritualia cōmen-
dabo, & interea non statim admit-
tam, sed desiderari, diu differen-
do, faciam.

12. Socios bonos suadebo, cum
quibus corrigi, & proficere possit.

*Particularia magis mediā ad dispositio-
nem predictam, hæc erunt.*

1. Confessionem hebdomadaria-
am suadebo, Communionem pau-
lò rariorem.

2. Docebo modum Communio-
nis devotæ, Confessionisque fru-
ctuosæ, & diminutionem vitiorum
in se inducentis.

3. Injiciam cogitationem de
statu deligendo, necessariam, nec
differendam esse.

4. Habendum esse finem. &
scopum certum studiorum, (si fru-
diosus sit) eumque salutarem ani-
mæ, & Deo gratiosum esse debe-
re,

re, non vanitatis plenum, docebo.

5. Disponam, ut magnificiantur inspirationes divinas, juxta illud; *Audiam quid loquatur. Hodie si vocem eius audieritis. Loquere Domine quia audit servus Tuus. Domine quid me vis facere?*

6. Docebo quanti momenti sit initio statim vitæ, virtutem amplecti, voluptatem odisse, maturè vitæ statum quæsisse, & delegisse.

7. Inducam ut ipsi quoque in eum finem orent, Communicent, aliquid Deo offerant.

8. Cumque stabilis in Bono videbitur, suadebo, ut curet sibi Platam de Bono status religiosi, vel illum, ipse, magni muneris loco, mutuo dabo.

Ubi advertero bona esse desideria cõcepta religionis, jubebo illa Deo commendari, diligenter examinari, & inspicere; præsertim motiva, quæ ad Religionem inducunt; an purè Dei Gloria, salutisque animæ propriæ, & perfectio

*Examen
motivorum
inducen-
tium ad
Religio-
nem.*

spectetur? Interim proderit illi
 qui habet desideria concepta non
 cui libet fidere, nec canere tubam an-
 te se, nec Unctionem Spiritus San-
 cti, palam cuivis aperire, alia
 subintrantes muscæ, tollent odo-
 rem unguenti. Hæc erat praxis
 Patris Gasparis in dirigendis ad
 statum Religiosum, ex cuius occa-
 sione id adverto, & miror; tam-
 tam cautelam à Viris Spiritualibus
 adhiberi, in promotione ad statum
 Religiosum, cui statui promissio
 Christi alligata est de salute æter-
 na ex Vi statûs, hominesque mun-
 danos, semper clamitare; Diu de
 liberandum est de vocatione reli-
 giosa. E contra autem in deligen-
 do statu Matrimoniali, Militari, &
 aliis, quibus ex vi statûs non est
 promissa à Christo salus æterna.
 eosdem homines Mundanos tem-
 mere agere, vix aliquid delibera-
 re, nec deliberationem in aliis re-
 quirere, cum tamen in his potius
 deberet exquiri; Utrum sit volun-
 tas Dei, an non Spiritus Carnalis,
 mun-

*Major de
 liberatio
 requiri-
 tur ad
 statû se-
 cularem
 quàm ad
 religio-
 sum.*

mundanus respectus, illicium & illectamentum humanum?

Sed prosequamur alia, eandem Materiam directionis ad statum Religiosum, concernentia. Præter supra dictam praxim, habebat Pater Gaspar in promptu pro deliberantibus, hæc quæ sequuntur.

1. Salutem æternam consequi indubitanter debeo, & volo: ad hoc enim à Deo conditus, & redemptus, & Christianus sum.

2. Salutem hanc consequi debeo, & volo, per media mihi à Deo non tantum communiter, sed etiam specialiter ordinata.

*Capita
delibera-
tionis de
statu.*

3. Inter media ad salutem mihi ordinata à Deo, est status vitæ, quem cum nesciam quis sit, indagare illum debeo, & volo: Sicut enim sine mediis, non venit ad finem, sic & sine statu vitæ ad salutem, cum status vitæ sit medium salutis.

4. Indagandus est ergo status vitæ, & quidem talis, quem mihi Deus ordinavit, non quæ mea pro-

pria voluntas, cæca & mala, non quem caro, & sanguis, non quem successus mundi offert.

5. Status iste vitæ nō est ex hoc mensurandus, quia in eo salvari possum: in omni enim statu, quod peccaminosus non est naturā suā salvari possum, sicuti & omnes possunt. Sed in eo in quo me Deus salvari decrevit, in quo salvari debeo, in quo salvandus sum, in quo certior salus mea.

6. Dei ergo voluntas est mihi indaganda, de meo statu: neque debeo præcurrere voluntati Dei, neque illi obluertari; sed quem ipsa vult, velle, quem non vult, nolle ac proinde ad omnes status vitæ licitos, quantum ex me indifferens, & resignatus esse debeo, quamdiu ad aliquem certum, divinæ voluntatis pondus non accesserit.

*Innotescencia
Voluntatis
divine circa
statum.*

7. Voluntas Dei non debet expectari, ut innotescat per ipsius Dei sermonē, & manifestationem, aut per Angeli alicujus: hoc enim est

est Deum tentare, & se periculo diabolicæ illusionis exponere. Sed modis proportionatis ordinariæ Dei consuetudini, quam ille servat in dirigendis hominibus, in negotio, præsertim salutem animæ concernente; uti sunt; abstinere à peccato, orare Deum, Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ usurpare, mortificationes carnis assumere, consulere peritos, qui non tua, non sua, sed te, sed Deum quærant, qui solùm te salvari, Deum glorificari, cupiant.

8. Sunt igitur inspirationes Dei, & instinctus attendendi, quibus Deus pro sua omnipotentia, atque misericordissima Sapientia, cor hominis monet in memoria, illuminat in intellectu, movet in voluntate, delectat in omnibus istis tribus potentiis, perfringendo cor, & inclinando huc & illuc, nunc spe certitudinis salutis, nunc timore periculoque damnationis, nunc suavitate virtutis, aut talis ac talis rationis vivendi, ac agendi.

I 4

9. Has

9. Has inspirationes Deus ordinariè adhibet, ad intimandum statum, à sua voluntate homini definitum, rarò adhibet modos extraordinarios: Proinde his ordinariis debeo esse contentus, & si eos habeo; eos expendere, & expensos sequi debeo, secureque possum, adhibito consilio, non meo tantùm, sed eorum etiam, quibus & vita mea nota, & gloria Dei cordi, & status animæ meæ cognitus, & sola salus mea curæ est.

*Signa inspirationis
divinæ.*

10. *Has inspirationes, intimationesque voluntatis divinæ, de meo statu, in quo salver, & salvari me DEVS vult, ex tribus præcipue signis conijcere possum.*

Primo, Si eas Deus opportune, & quandoque minime disposito obtrudit, & ingerit alia agenti.

Secundo, Si eas dat, & suggerit Deus, sive quod idem est, si veniant ultrò, quærente vel non quærente me, inter orandum, inter usum Sacramentorum, in auditione verbi divini, in lectione Spirituali, in casu aliquo, eventoque sub-

bita-

bitaneo, læto, vel tristi: est enim utrumque hoc signum, vigilantis circa me, & meam salutem, gratiæ, ac vocationis divinæ.

Tertio, Si experior in me, sentioq; obluetationem, & voluntariam, affectatamq; surdescentiam, contra tales inspirationes; quo nullum est certius signum divinæ vocationis, adeò, ut ipsis revelationibus sit præferendum, & est demonstrativa ratio, causaque hujus rei: illa enim pugna, repugnantia, & affectata obsurdescentia, ac repulsa, signum evidens est, duos esse in meo corde spiritus, quorum unus est pro salute mea, esto contra carnem, sanguinem, superbiam, libertatem, amorèmq; proprium, & mundi; alius pro me, & pro mea carne, voluntate, sanguine, mundi studiis, contra salutem, aut saltem cum dubio, periculoque salutis. Ex quo discrimine spirituũ facile est colligere; quis sit à Deo, quis contra Deum. Nam qui ad salutem certiorè vo-

*Signum
præcipuum
vocationis di-
vinæ.*

cat, contra carnem, Mundum, &c. ille sine dubio est divinus, proinde mihi eligendus, tanquam salutaris, & certum pignus, indubiusque dux: qui verò est contra salutem. aut cum ejus incertitudine, & pluribus certioribus, communioribusque periculis salutis conjunctus, pro sanguine, carne, Mundo, ille procul dubio divinus non est, proinde non nisi cum discriminē salutis eligetur.

11. Ad has igitur, similesque inspirationes, & intimationes voluntatis divinæ, de meo statu, & salute, me examinare, & eas examinatas sequi debeo, & volo.

12. In quo ne errem, præter adhibita media Sacramentorum, Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, item orationum, afflictionumque corporis, & spiritûs, utar quoque consilio peritorum, nihil aliud requirens, nisi beneplacitum DEI, & meam certio rem salutem, facilioremque: monet enim Spiritus Sanctus; ne innitaris prudentiæ tuæ, quod

*Consiliū
peritorū
circa electionem
statûs
adhibendum.*

quod maximè verum est in negotio salutis æternæ perplexissimo, & plurimis scopulis, erroribusque obnoxio, ut experientia cuilibet magistra est, adedò ut non pauci eligant sine consilio statim finire potiùs, quàm salebras consultationis devorare, quod est aliud nihil, quàm de salute sua æterna aliam jacere.

Subnectebat præterea, legendasque dabit deceptiones in eligendo statu intervenire solitas, quarum.

Prima est, non fidere, occultareque se, nec velle consulere, immò fugere eos, qui dare volunt, & possunt consilium, cum tamen Spiritus Sanctus cum simplicibus sermocinetur, & fugiat fictum.

Secunda est, inveterata, & præjudicata affectûs applicatio ad aliquem statum, sive ad personam, in aliquo statu positam, cujus causâ ipse status amatur: Cum tamen affectus, tenebræ sint, ratio verò lux: qui lucem odit, malè agit, & facile offendit.

Deceptiones in eligendo vite statu.

Tertia

Modus dirigendi

Tertia est, hanc solam in electione status sequi regulam, & normam; Possum in hoc etiam statu salvari, bene igitur est, sat est, hinc inibo. Deceptio igitur est ista, aliud est posse salvari, aliud salvatum iri.

Quarta Respectus humani, quid dicent hi, quid illi? At quid dicet DEUS, quid Sancti? quid tu moriens? quid dices tu ipse damnatus?

Quinta est, præsumptuosa, & negligens in DEUM fiducia, dicendo. Committo hæc Deo, scit Deus quid mecum futurum sit, hoc fiat quod statuit de me Deus: Cum tamen sciat quidem Deus, quid de te futurum sit, velit tamen te facere, quod in te est, otiosumque te salvare non velit, immò otiosum te damnare velit.

Sexta est; hære in ancipiti nullam vim inferendo sibi, nec dubiis finem imponendo, certa determinatione: Cum tamen Regnum Cælorum vim patiat, &

Aliud est posse salvari, aliud salvatū iri?

violenti rapiant illud, violenti sibi, violēti sunt Cælo. Audi quid dicit Deus; Utinam frigidus es, aut calidus, sed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo.

Septima est; trepidare perfectiorem vitam, tanquam duram, asperam, & in qua perseverare difficile sit. Sensit hoc ipsū initio Conversionis, Sanctus Augustinus, hæsitans mori morti, ut vitæ viveret, donec audivit clamantem DEUM. Quid in te stas, & non stas? projice te securus in DEUM, noli meture, projice te, excipiet te, (ô homo) & sanabit te. Idem ergo dici tibi puta; Qui dabit velle, dabit & perficere, qui hæc dat nosse, dabit & posse. Nihil ex tua parte desit, ex parte nihil Dei deerit.

Quodsi aliquis perplexus erat, inter aliquos Statūs, Ignarus quemnam eligere deberet, ei hunc modum suggererat Pater Gasspar. Invocato Dei auxilio tempore commodo.

1. Cogita quis ex his statibus,
tibi

*Horror
vita per-
fectioris,
fiduciã
in De-
um ex-
pellen-
dus.*

Modus e- tibi videatur esse magis placens,
legendi gratus, acceptusque Deo.

Statum

illa.

2. Cogita, quis ex his Statibus, tibi videatur pro anima tua securior, & facilior.

3. Cogita quis ex his Statibus, sit Christo Domino, vitæ ejus, doctrinæque conformior, & similior.

4. Cogita, in quo ex his Statibus, possis esse proximo utilior, ad Salutem animæ.

5. Cogita, quis ex his Statibus, sit viribus corporis tui, dotibusque ac talentis tuis aptior, & in quo utilius pro Deo, talenta tua impendere possis.

6. Cogita, ad quem ex his Statibus, tacito, & interno, identidem repetito mentis impulsu provocaris, & moveris, quavis remurmurante sensuali horrore.

7. Cogita, in quo ex his Statibus, facilius Deo rationem vitæ tuæ reddere poteris, in morte, & in Iudicio Dei.

Cogitatio
utilissima.

8. Cogita, in quo ex his Statibus, pluribus occasionibus ad bonum,

nun
abu

bus
pot

in q
ri.

mn
resp

resp

Q
4

Q

digo
repro
exac
quo

num, paucioribus verò ad malum, abundabis.

9. Cogita, in quo ex his Statibus, facilius in Bono perseverare potes.

10. Cogita, si nunc moreris, in quo ex his statibus, velles mori. Ad has interrogationes, in omni sinceritate, coram Deo, tibi responde, & pro quo Statu plures responsiones habueris, eum dilige, consulto eo, cui fidis in Domino.

C A P V T IX.

Mortificatio exterior, seu afflictatio proprii Corporis, adhibita a Patre Gaspare.

Q Uod olim Gentium Apostolo, Paulo in usu fuit; *Castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne forte cum alius predicaverim, ipse reprobus efficiar, idem Pater Gaspar exacte usurpabat. Quamvis enim quoad exteriorem apparentiam, in ocu-*

1. ad Corinth. 9.

*Corpus
in morbo*

in oculos intuentium non incurret ea, corporis ad servitutum spiritus redacti, castigatio: sub finem tamen vitæ clarè apparuit, quàm fuerit studiosus hujus virtutis. Cùm enim in extrema aegritudine, corpore vix hæreret, nec nisi alienâ operâ moveri posset, in dextera ejus scapula, apparuit vulnus crudissimum, magnitudine volæ unius latum, longumque, ex diverberatione tumescens: totû præterea corpus lividum, & contusum. Sic, quod olim in Salvatore nostro dorso, peccatores in tergo ejus Sanctimonia ipsa fabricaverat. Reperta sunt post mortem ejus complura afflictionum hujus instrumenta, sanguine mandentia. Præter virgas, quibus per iste Domini, singulis noctibus se castigabat. Præter flagella, ex filo ferreo, quam ex funiculis & loris; quæ obsequenti adhibebat jumento suo; præter pedes duos ferreos, quibus radendo corpus, comebat animam: præter cili-

*Instru-
menta
mortifi-
cationis
exterioris.*

cilicium, quo loricabat virtutem, inventum est in armamentario patientiæ ejus, quoddam ad instar hemisphærici globi, cerâ tecti instrumentum, cujus superfici ei peracutæ acûs confertim inhærebant: Singulæ autem acûs à summo, ad calcem usque, sanguine oppletæ, voluntarium Martyrem pictoriâ veluti acu ad vivum exprimebant.

Quin duplici itaque in affligendo corpore, utebatur instrumento, nempe virgis, flagellis variis, cilicio, pectinibus ferreis, & hemisphærico illo globo. Fecerat autem ordinata in eo Charitas Dei, ordinem ejusmodi afflictationum, ut quasdam habuerit quotidianas, alias menstruas, annuas denique, & extraordinarias alias.

Dum has mortificationes, in reconditis Patris Gasparis pagellis, & consuetudinibus repertas, in lucem profero, inde exordior, unde exorsus est B. Petrus Damianus vitam Sancti Dominici Loricati descripturus, dum ita agit;

K

Viri

*Lib: 1. Epistolârû
Epist: 19.
ad Ale-*

xādrum
2. Pon-
tificem.

Mira
mortifi-
cationes
S. Domi-
nici Lori-
cati.

Viri DEI, Dominici vita si scribatur, ve-
reor ne a quibusdam Fratribus incredibili-
bus iudicetur. Et infra ait; Dicam, sed
quis sciat, utrum fides, assertioni fidelissi-
me praebeatur? Sed parvipendendum est,
si humana temeritas arguat, quem summa
veritas, falsitatis excusat. Scribit au-
tem ille de S. Dominico Loricato
hæc. Hanc continue vite consuetudinem
indifferentem habet, ut vix dies ulla præ-
tereat, quin duo Psalteria modulando, ve-
traque manu scopis armatâ, nudum cor-
pus allidat. Et hoc quidem remissiori tem-
pore. Nam quadragesimalibus circulis, se-
ve cum Penitentiam peragendam habet
(crebrò enim centum annorum penitenti-
am suscipit) tunc per dies singulos, dum
se scoparum transfusionibus afficit, ut mini-
stra Psalteria meditando persolvit. Cen-
tum autem annorum penitentia, sicut ipse
auctore didicimus, sic expletur. Cum tra-
scoparum millia unum penitentiae annum
apud nos regulariter expleant, decem au-
tem Psalmorum modulatio, ut sepe probu-
tum est, mille scopas admittat, dum 150
Psalmis constare Psalterium nō ambigitur,
quinque annorum penitentia in unius Psal-
terii

terii disciplina recte supputantibus inveni-
tur. Consequitur ergo ut qui viginti Psal-
teria cum disciplina decantat, centum an-
norum penitentiam, ut mihi ipse professus
est, sex diebus ex more consummet. Memi-
ni quoque quia cujusdam Quadragesime im-
minentis initio, mille annorum imponi sibi
per nos penitentiam petuit, quos certe o-
mnes sermè, antequam jejunii tēpus trans-
geretur, explevit. Hactenus B. Damia-
nus. Computemus iam; Quotidie
ille Sanctus bis Psalterium recita-
bat, id est bis 150. Psalmos: ad sin-
gulos autem Psalmos infligebat si-
bi 100 ictus. multiplicētur 30000. tri-
ginta millia ictuum, quæ quotidie
sibi infligebat. Quando autem cē-
tum annorum faciebat pænitenti-
am per Quadragesimam, infligebat
sibi ictuum 300000. trecenta millia.
Illâ verò vice, quando impetra-
vit, & explevit per Quadragesi-
mam, mille annorum pænitiã,
influxit sibi ictuum 3000000 tres mil-
liones.

Institit nonnihil vestigiis San-
cti hujus Loricati, Pater Gaspar,

*Numerus
percussio-
num.*

*Discipli-
na 1. an-
te medi-
tationē.*

*2. Post
medita-
tionem.*

dum ita in se deservit, ut interdū, præsertim dum privatam vitam ageret, diversis diei, & noctis temporibus, ad quindecim millia percussionum, cum rasuris ferreorum pectinum, & hemisphæræ aculeatæ puncturis, pervenerit.

Tempora autem harum Mortificationum hæc erant. Primo, ante meditationem subibat flagellationem pro animabus Purgatorii, ad impetrandam gratiam devotionis pro eis, sibi, & aliis quàm plurimis; atq; satisfaciendum pro pænis earum. Secundo, post Meditationem faciebat diverberationem, offerebatq; eam pro Collegio, ut in eo esset voluntas Dei bona, beneplacens, & perfecta: ut tentationes contra pacem, castitatem, fervorem, reprimerentur: pro particularibus quoque personis, notis, ignotis, indigentibus: pro profectu fratrum in Spiritu, & literis: pro successu temporalium, & augmento Benefactorum: pro Sanitate omnium domesticorum, pro expi-
andis

andis peccatis, & pænis debitis, pro amovendis impedimētis benedictionis divinæ, supra Collegium. *Tertio*, ante Sacrum instituebat flagellationem, eamque offerebat pro reverentia JESU CHRISTO, in Sacrificio, & Sacramento, pro præparatione, & dispositione ad utrâque reverentiam hanc impetrandam: pro eorum, quæ in Sacro petuntur impetratione; pro intensione negotiationis vitæ: pro supplendo defectu præparationis, & pro expiatione animæ ab obligatione culpæ & pænæ. *Quarto*, post Sacrum saeviebat in corpus, idque offerebat in gratiarum actionem pro Sacerdotio, Sacrificio, & Sacramento: pro expiandis defectibus Sacri, & Communionis: pro gratiis Sacerdotalibus, & Sacramenti Ordinis: pro augenda devotione, & dispositione ad fructum Sacramenti præsentis. *Quinto*, Tempore Examinis Matutini proxime ante prandium, diverberabat sese, quam diverberationem

3. *Ante Sacrum.*

4. *Post Sacrum.*

5. *Sub Examine Matutino.*

K, 3

voca-

vocabat disciplinā Balnei, in Sanguine, meritisque Christi I E S V, in Iustitia DEI, & dolore proprio. Offerebatque eam, in restitutionem, & expiationem, si quid gloriæ divinæ, à se surreptum, omisum, destructum, imperfectū erat: in gratiarum actionem pro actionibus, & beneficiis diei: in impetrationem fervoris, & diligentiz in sequenti vita: in impetratione ejus doni, quod illi volebat Deus pro amotione omnis impedimenti ad gratiam DEI. Huic autem discipline præmittebar hanc orationem unculam. *Si quid defraudavi, reddo: Si quid debeo, restituo: Si quid malum commisi, retracto: Si quid boni omisi, supplico: Si quid corrumpi, emendo: Si quid maculavi, emundo dulcissime I E S V, in Balneo Sanguinis Tui, in Balneo Iustitiz Dei, in Balneo doloris, & amoris mei.* Sexta peractis vesperis faciebat disciplinam, sub nomine mercedis operariis, ob hanc causam, quod statim post resurrectionem à somno quolibet Mane, conducebat I

6. Post
vesperas.

SUM, & MARIAM, petens ab
 eis ut operarentur in se, & aliis
 ad se spectantibus, gratias omnes,
 nominatim verò augmentum, con-
 stantiam, & efficaciam fervoris,
 dulcedinis, ac luminis. Constabat
 hæc disciplina plerumq; 366. icti-
 bus. *Septimo*, flagellationem in-
 stituebat ante matutinum, quod
 pridie solitus erat recitare. *Octa-
 vo*, post finitum Matutinum, ad Te-
 DEVM laudamus. *Nono*, ante Cæ-
 nam, pro Collegio, vel Provin-
 cia. *Decimo*, post examen vesper-
 tinum. *Vndecimo*, quiescente jam
 Collegio. *Duodecimo*, quiescente
 itidem Collegio, post examen cen-
 forium.

Singulis præterea disciplinis
 adhibebat tot ictus, quot sunt li-
 teræ in Nominibus JESU, MA-
 RIÆ, JOACHIM, ANNÆ, JOSEPHI,
 Patroni menstrui, in honorem eo-
 rundem specialem. Post quam hi-
 bet, quoque Confessionem Sacra-
 mentalem acriter in se sæviebat.
 Singulas autem ejusmodi discipli-
 nas

7. Ante
 matuti-
 num pri-
 die.

8. Post
 Matuti-
 num.

9. Ante
 Cenam.

10. Post
 Examen.

11. & 12.
 quiescen-
 te Colle-
 gio.

*Catenula
la ferrea
tempore
Sacri.*

nas in alia, atque alia corporis parte faciebat, ne dolorem obtunderet. Catenulam ferream tempore Sacri semper gestabat. Solebat præterea duabus virgibus se castigare, & duobus pectinibus ferreis corpus radere, & hemisphærico globo, de quo supra, pungeret. Singulis verò diverberationum, rasurarum, & puncturarum ictibus, varios amoris divini, in divinationis, intentionis, intermiscibat actûs, ita, ut ictus actibus, & actûs ictibus correspondere. Quàm autem acres erant horum diverberationum ictus, patet tum ex toto corpore contusum tum ex instrumentis sanguine oblitum, tum ex quibusdam imaginibus, præsertim Christi passi post mortem eius repertis, sanguine itidem abundè conspersis, quibus tempore eiusmodi diverberationum vel supponebat, vel corpore concusso applicabat.

His omnibus addebat quotidie frequenter, manuum in crucem extensor

tensiones, oscula terræ, præsertim graduum communium, & similia voluntarii Martyrii inventa.

Mortificationes Menstrue.

In primis, qualibet die primâ Mensis faciebat disciplinam pro successu novi Mensis, tam in spiritu, quam in Officiis: pro novo fervore, & in satisfactionem pro pœnis animarum Purgatorii. *Deinde*, qualibet die quintâ Mensis, pro successu Officii, gratisque congruis in eo, & pro directione salutari. *Qualibet quoque* diè decimâ Mensis, pro Societate, & Admodum Reverendo P. N. Generali, ejusque Assistentibus, itemq; pro Provincia, & R. P. Provinciali. *Item* qualibet die decimâ quintâ Mensis, pro necessitate domûs, in qua manebat, & pro peccatis propriis expiandis fructu satisfactorio. *Præterea* qualibet die vigesimâ Mensis, pro amicis, & pro pœnitentibus suis, præsertim de Societate. *Insuper* qualibet die vigesimâ quintâ

Disciplina variis diebus Mensis usurpari solita.

Mēsis, pro Ecclesia, Imperio Christiano, Regno, & Rege. Denique die ultima Mensis, pro gratiis in mense transacto sibi collatis, pro impetranda venia peccatorum, eodem Mense commissorum, & pro expiatione eorundem, viâ satisfactionis. Hæ omnes disciplinæ cōstabant plurimis ictibus, quorum numerum aliàs adnotaverat, sed postea expunxit, idque solùm adnotatum reliquit; *Vt verò numeratus ictuum non careat suo fructu, neq; interiorum affectum impediatur, qui alioqui sub doloris corporalis tempore utiliter haberetur, intendam semel pro semper, vocibus numeratoris significare simul, actus Charitatis divine, itemq; actus omnis solite præscriptæque intentionis, item actus intentionis ictuum in Sanguine & merito Christi, & deniq; actus progressionis, incrementiq; in millies, millies, milliesq; maiori proportionem fervoris.*

*Indu-
srie nu-
meratio-
nis ictuum
discipli-
na.*

Ultra hæc omnia distributas habuit mortificationes, singulis Mensibus quodammodo appropriatas, non quòd eas aliis mensibus

bus interdum non usurparet, sed quod eas singulariter suis mensibus præ oculis haberet, & præcipuâ curâ exerceret. Et sic, *In Ianuario*, præcipuè adhibebat mortificationem oculorum his modis.

Mortificatio oculorum, in Ianuario.

1. Nullam personam de facie intuebatur, præsertim alicuius conditionis, aut formæ comptioris, nisi merus id casus, aut necessitas ferret. 2. In alieno cubiculo, si illud ingredi contingebat, nihil eorum quæ exposita erant, intuebatur, dispiciebatve. 3. Ab adspiciendis novis, speciosis, splendidis, curiosis, in omni materia, abstinebat; ut sunt ædificia, imagines, pompæ personarum &c. quantum sinebat urbanitas. 4. Obvios quosque domi, ac foris, item parietes Domûs, Templi, plateas, frontispicia, Turres, non circumspiciebat, nisi necessitate deposcente, vel ob Officia communia. 5. Ad mensuram sui, aciem oculorum fermè jaciebat, vix ultra, & non nisi ex necessitate, ac ratio-

ratione: liberam circumvolutionem oculorum frenabat, in quibuscunque occurribus, concurribus, quod observabat etiam cum solus esset. 6. Positive autem mortificabat oculos, captando occasiones respiciendi res nauseas provocantes, uti sunt ulcera, fime, sordes, tabidi homines.

Mortificatio auditus, in Februario.

In Februario, mortificabat auditum, & aures, his modis. 1. Vellicabat aures suas, singulis diebus aliquoties, mane ad renovandam mortificationis hujus memoriam. Vespere in pœnam defectuum, illo die per aures commissorum, expiandæque, & expellendæ delectationis per aures habitæ, causa. 2. Delectationem ex colloquiis, & ex cantu, etiam in Templis vitabat, aut si vitare non poterat, negligebat, nec ad concinnitatem eius attendebat, consultò internæ operationi intentus. 3. Consultò (sine nota tamen) vitabat personas, quarum conversatione, vel lepore, posset recreari. 4.

Ab

Ab audiendis rumusculis abstinēbat. 5. Secretè, & secreta loquentibus, se non adungebat.

In Martio, qui incidit in Quadragesimam, totum corpus, omniaque membra, & omnes sensus externos, constituēbat objectum, subiectumque quotidianæ afflictationis, ut innuetur in mortificationibus quadragesimalibus infra ponendis.

Mortificatio totius corporis in Martio

In Aprili. Mortificabat sensum tactûs, his modis. 1. Pungebat se, & fricabat pectine ferreo, aut aciculâ aliquas corporis partes aliquoties de die. 2. Reclinari in parietem, in sellam, inter standum, aut sedendum, vitabat. 3. Duritiem Sellæ, lecti, indusii, genuflexionis sectabatur. 4. Neminem omnino hominum, aut brutorum, & nihil mollium quarumvis rerum attingebat, ne quidem amicitix, aut ludicri causâ. 5. Non solum in alieno cubiculo, sed ne in proprio quidem, quidquam attingebat impertinens.

Mortificatio tactus, in Aprili.

In Ma-

Mortificatio odoratus in Majo.

In Majo. Mortificabat odoratum sic; Nullum florem decerpebat, aut odorabatur. 2. In cubiculo nihil odoriferum servabat, non florem, non pomum, non aromata. 3. Consultò odorabatur habentia odorem gravem, & ingratum. 4. In certis occasionibus osculabatur, & odorabatur graveolentia loca, ad vilificationem sui: Mirum tamen (ut hac occasione innuam) fuit eius mundities: Nullus unquam in eius cubiculo nidor etiam cum ægrotaret, immò nec tempore æstatis, quamvis clausæ manerent fenestræ, sentiebatur.

Mortificatio gustus, in Junio.

In Junio. Mortificabat gustum his modis. 1. Condimenta ferculis non addebat, sed prout oblata fuerunt, sumebat. 2. Ordine ferculorum nõ permutabat. 3. Nõ ferebat iudicium de qualitate ciborum, saporum, condimentorum, vinorum &c. 4. Inter comedendum, & bibendum inhibebat, & irritabat appetitum, impetumque eius, mora temporis frangebatur.

Ab-

Abf
gual
tra
ptio
tem
dere
tem
In
mod
neba
dum
mane
mili
jesta
vel a
capu
bat.
hum
put.
In
his r
prof
sã, r
ti. 2
lã, p
pani
bat r

Absynthio, vel alio tingebat linguam, vel labia ante cibum, citra notam. 6. Ante ferculi sumptionem attendebat, quam in partem ferebatur appetitus suo pondere, & hac abstinendo, vel saltem differendo, illum eludebat.

In Julio. Mortificabat caput his modis. 1. Pruritus capitis sustinebat, nec facilis erat ad fricandum. 2. Capite, & fronte, terram mane, & vesperi feriebat ex humiliatione sui, & reverentia Majestatis Divinæ. 3. Pectine ferreo, vel acicula pungebat & scalpebat caput. 4. Capillos capitis vellebat. 5. Dormiturus, in duro, & humili cervicali collocabat caput.

Mortificatio Capitis, in Julio.

In Augusto. Mortificabat manus his modis. 1. Ungues digitorum profundè abradebat, doloris causa, nunc hujus, nunc illius digiti. 2. Manus verberatione, aciculâ, pectine ferreo, catenulâ, expansione affligebat. 3. Cohibebat manum à fricatione in pruritu. 4. Sem-

Mortificatio manuum in Augusto.

4. Semper manus modestè compo-
fitas tenebat, & à faciendis inter-
loquendum gestibus, cohibebat.

*Mortifi-
catio pe-
dum in
Septem-
bri.*

In Septembri. Mortificabat pe-
des his modis. 1. Stabat frequen-
tius, & diutius usque ad dolo-
rem. 2. Scrupulos pedibus sup-
ponebat ambulaturus, per aliquod
tempus. 3. Igne plantas adurebat.
4. In quovis situ, pedibus commo-
ditatem subtrahebat, incommo-
ditatem verò obtrudebat. 5. Ver-
beratione, pectine, aliisq; modis
pungebat pedes. 6. Insistebat in-
terdum uni pedi, usque ad mor-
lestiam. 7. Sedebat suspenso alte-
ro, vel utroque pede. 8. Geni-
flexiones diu continuabat, & per
aliquot decades repetebat, adje-
ctis aliquibus actibus: e. g. ado-
rationis æternæ Sapientiæ, & simi-
libus.

*Mortifi-
catio pe-
ctoris &
laterum
in Octo-
bri.*

In Octobri. Adhibebat mortifi-
cationem pectoris, ventris, & la-
terum, his modis. 1. Pectine fer-
reo sulcabat, & radebat dictas cor-
poris partes. 2. In forma Crucis
pro-

pronus orabat, ad dolorem usque,
 (discretum tamen (pectoris. 3.
 Flagello, vel virga affligebat.
 4. Latera igne adurebat aliquantu-
 lum. 5. Tundebat frequenter pe-
 ctus, cū compunctione animi.

In Novembri. Linguā mortifica-
 bat his modis. 1. Premebat, & ad-
 mordebat eam dentibus. 2. Aci-
 culā pungebat, & pectine ferreo
 radebat. 3. Lungebat eā terram,
 laterem, vel aliam quampiam rem
 asperam. 4. Illinebat, atque im-
 buebat eam amaris, vel acetosis
 succis, aloë &c. 5. Calidis, & fer-
 ventibus cibis eam adurebat.

*Mortifi-
 catio lin-
 guæ, in
 Novēbri.*

In Decembri. Specialiter morti-
 ficabat vocem, his modis. 1. Ra-
 rō loquebatur, parcē, non diu, nō
 multis, & purē necessaria. 2. Sub-
 missē loquebatur, & elationem
 vocis, cachinnationes, & risū
 vitabat. 3. Abstinebat à cantil-
 latione, quæ esset cujuscunque de-
 lectationis, etiam honestæ, & piæ
 causâ. 4. Utebatur vocibus, jux-
 ta usum loquendi simplicem. 5.

*Mortifi-
 catio vo-
 cis, in
 Decem-
 bri.*

Fractiones vocis, & verborum, vitabat, non utendo diminutivis, superlativis, hyperbolicis loquendi modis.

Tempus porrò harum mortificationum, in memoriam revocandarum, habebat post meditationem matutinam.

Mortificationes Annuae, & alie extraordinarie.

Disciplina & peccinatio annua.

1. IN fine Anni faciebat disciplinam 365. ictuum, juxta numerum dierum Anni, rasuram quoque, seu peccinationem 225. puncturarum, juxta numerum membrorum hominis, quæ notabiliora totidem esse censentur. Insuper aliquanto tempore cilicium tunc gestabat.

Mortificatio tempore Bacchanalium.

2. Triduo Bacchanalium, qualibet nocte adhibebat flagellationem corporis quinquepartitam, pro numero quinque vulnerum Christi, quamlibet continentem ictus 50. quos intinctos in Christi vul-

vulneribus, Sanguine, offerebat
 Sanctissimæ Trinitati, ad satisfaci-
 endum pro peccatis bacchanali-
 fantium: ad placandam illis iram
 DEI, & ad impetrandam veni-
 am. Post singulas autem quinquagenas, utebatur hac obtestatione
 ad IESUM Christum.

Dulcissime, ac mansuetissime IESU,
Redemptor, & amator animarum: Te ego,
per dolores, & dignationes hujus vulneris
Tui, obtestor, ut ignoscas peccantibus, atq;
Sanguinem Tuum pretiosum, nunc præser-
tim conculcantibus. Nesciunt Domine
quid faciunt. Ne proicias eos à facie
Tua, Spiritumq; penitentiae ne auferas ab
eis, ut cognoscant, & doleant, quia Tibi
soli peccaverunt, & malum coram Te fe-
cerunt.

Oratio
pro pec-
cantibus

Eodem tempore in honorem 7.
 dolorum Pretiosissimæ Parentis,
 & in honorē doloris illius specia-
 lis, quem habuit in hac vita, vi-
 dens tam indignis peccatis, mo-
 disque, filium suum, DEUM, ab
 hominibus tractari, bis 7. validos
 ictus in sensibiliore corporis par-

te infligebat, postulans à Pretiosissima Parente, tanquã unico peccatorum refugio, ut suscipere patrociniũ peccantium, eosque ad pœnitentiam deducere, dignetur. Sub idem etiam tempus, duritiẽ lecti, & brevitatem somni sectabatur, gustum quoque specialiter affligebat.

*Mortificationes
Quadragesimales.*

3. Singulis Quadragesimæ diebus, semel mane, & iterum vespere afflictiones omnium sensuum, & membrorum instituebat, collectim sumptas; quæ alias distributæ per singulos menses erant.

*Disciplina tripartita,
die Parasceves.*

4. Die Parasceves, manẽ faciebat tripartitam flagellationem. Una pars erat in honorem cultũque, & participationem dolorum, per decem circiter horas diurnas, à Christo Domino toleratorum, & unicuique horæ respondebant 100. ictus: atq; ita hæc pars disciplinæ cõstabat ictibus 100. quam concludebat Oratione, *Anima Christi &c.*

Altera pars cedebat in honorem, & participationem dolorum Pretiosiss-

tiosissimæ Parentis, Christo Domi-
no per 10. illas horas condolenti,
& unicuique horæ respondebant
ictûs 5. atque ita hæc pars discipli-
næ constabat ictibus 50. quam con-
cludebat illis verbis; *Sancta Ma-
ter istud agas, Crucifixi fige plagas, cordi
meo valide. Tui nati vulnerati, tam di-
gnati pro me pati, penas mecum divide:
Fac me plagis vulnerari, Cruce hac ine-
briari, ob amorem Filij.*

Tertia pars redundabat in honorẽ
Sanctorum, doloribus Christi, &
Matris ejus, unice addictorum, &
hæc continebat ictûs 18. juxta nu-
merum Sanctorum delectorum,
quam concludebat tali Oratione,
*Imprimite o Sancti, cordi meo, amarissi-
me IESV Christi, & Pretiosissima Ma-
tris, passionis memoriam, ut eam præ ocu-
lis, die, noctuque semper habeam, eamq;
participando efficaciter sentiam, & expri-
mam ob amorem Domini mei IESV Chri-
sti, ejusq; Pretiosissime Parentis, & ve-
strum omnium. Amen.* Addebat præ-
terea diverberationem 64. ictuum
in memoriam dolorum omnium

Mortificatio exterior

Pretiosissimæ Parentis quos illa totidem horis sustinuit, incipiendo ferè à valedictione, ad Resurrectionem Christi.

Eodem die, vesperi faciebat tripartitam disciplinam, in honorem, cultum, & participationem dolorum Christi Domini, & Pretiosissimæ Parentis, per 8. horas nocturnas. *Prima pars* disciplinæ continebat ictûs 64. *Alterâ*, ictûs habebat 32, *Tertiâ*, continebat ictûs 18. vel plures pro numero Sanctorum delectorum. Singularum autem partium hæ erant Conclusiones, quæ in priori disciplina.

*Mortificationes
diebus Rogationum.*

5. Diebus Rogationum, ipsoque Ascensionis Dominicæ die, ad ornandas Domini JESU in cælum abeuntis, corporis partes, animæq; potentias, quæ sunt numero 225. in corpore, totidemque supponendæ in anima. Et in honorem omnium vulnerum corporis eius, quæ numeratur fuisse 5466. instituebat disciplinas 12. quæ cum peccatibus, continebant ictûs huic numero

me
oro
lis
fig
tid
qui
Vir
quo
ter
obt
Inca
Ora
pera
sect
ctus
traç
Adv
inter
cuba
ultra
pect
7.
pro
bat
rum
totid

mero respondentes, præter alias
ordinarias mortificationes.

6. Tempore Adventûs, Singulis diebus, ante & post Sacrum, infligebat corpori 276. ictûs cum totidem actibus, in honorem dierû, quibus Christus Dominus in utero Virginis mansit: in gratulatione quoque donorum, quæ Virgo Mater per eos dies, ex opere operato obtinuit, pro gustu, fructu, affectu Incarnationis. Eodem tempore, Orationes, nudis genibus flectens, peragebat, lecti quoque duritiem sectabatur: gratus enim DEO lectus est, anima duro lecto corpus tractans. Ab Anno 1624. eodem Adventûs tempore, alternis, & interdum singulis noctibus, humi cubabat, ad mediam noctem, & ultra, mediâ nimirum nocte expectans Dominum suum,

7. Die fidelium defunctorum, pro animabus Purgatorii adhibebat disciplinas triginta tres, quarum singulæ, ad minimû constabant totidem ictibus, & sic tota diver-

*Mortificationes
diebus
Adventûs.*

*Disciplina
na die
fidelium
defunctorum.*

beratio continebat numerum ictuum
1719. Tanto animo conabatur ad-
juvare animas, animosus Christi
servus.

8. Ad ordinarias mortificatio-
nes & illud referri debet, quod
ab ordinariis post mensam recrea-
tionibus abstinere solitus fuerit,
petitâ ad id, & impetratâ ab Ad-
modum Reverendo Patre Nostro,
piæ memoriæ, Mutio Vittelescho
& Goswino Nickel, facultate. Et
quod pro impetranda eliberatio-
ne à regimine, frequenter sese fla-
gellaverit; flagellis ipsis, servum
se non superiorem in Religione
debere esse, coram Deo protesta-
tus.

*Discipli-
na ante
Concio-
nes.*

*Mortifi-
catio in
colloquio
mulierû.*

9. Ad extraordinarias autem cor-
poris diverberationes id spectat;
quod post quamlibet Concionem,
flagellatione seipsum multaverit;
incutiens sibi met timorem DEI,
si forte illum Auditoribus non in-
jecisset. Deinde quod si quando
cum sexu muliebri colloqui (quod
perrarum erat) contigisset, acutis-
sima

simâ acu corpus suum pungere, adeoque servatæ pudicitæ, novos addere stimulos, solitus fuerit.

10. A tanto in mortificatione corporis profectu, nec itinera eum retardabant: dū enim flagellationes adhibere nō poterat, vellicationes, rasurasque, puncturas, & pectinationes usurpabat. Invisens Illustrissimam Fundatricem Ostrogensem, in angusta licet mansione, reperit tamen locum, in quo divexaret corpus flagello Scythico, quod post discessum eius reperit quidam Pater, eique illud exposcenti, remisit.

Mortificatio in itinere.

11. Quodque magis mirum, etiam in infirmitatibus corporis, hoc in negotio mortificationis validus erat; adverti ego eum ad initium extremi morbi, virgarum disciplina usum. Dicere quoque solebat, nō obfuturum valetudini, si aliquis morbo pressus, ter, vel quinque vellicet utramque pedem, in honorem Sacrosanctæ Trinitatis, vel quinque Christi vulnerum, aut

Mortificatio in ipsis morbis.

aut simile quid in morbo, vividamente faciat.

*Cessatio
à flagellis
in Pas-
chate.*

12. Cæterùm tamen in Paschate, perque totam eius Octavam, suadebat, superfedendum esse à diverberatione sui ipsius, gestationeque Cilicii, tum propter solennitatem lætissimi temporis illius, tum ut postmodùm post interrupta flagella, acrior dolor sentiatur.

Non omittendum denique est remedium quoddam, quo in perfanando corpore proprio usus est. Comparuerat in latere eius sinistro, ulcus quoddam, non leviter periculosum: jam enim usum sinistræ manûs, quâ ordinariè in sese diverberando utebatur, ademerat. Detexit illud P. Gaspar Præfesto infirmorum, emplastrumque, vel simile quidpiam expetiit: Sed oblitus ille, remedium distulit. tum Pater Gaspar instinctu, ut credibile est, divino, virgam arripit, dextraque manu, ulcus flagellat. Res mira! ad primam flagellationem ulcus detumuit, ad repetitas autem

*Sanatum
flagella-
tione ul-
cus.*

Patris Gasparis.

178

autem diverberationes, profus
persanatum est, non vulgari mor-
tificationis medicamento.

C A P V T X.

Mortificatio interior Patris Gasparis.

QUOD corpus est sine anima,
hoc mortificatio exterior, si-
ne interiori: quãvis enim
mortificato corpore, animus red-
datur ad vitia infirmior, coram o-
ptimo tamen spirituum pondera-
tore DEO, Spiritualis mortifica-
tio primum tenet locum. Siquidẽ
ille cor contritum, & humiliatum,
id est, mortificatum animum, nun-
quam despicit, qui tamen Phari-
saicas corporis mortificationes nõ
aspexit. Satis, superque per-
specta hæc veritas Patri Gaspari
fuit, cui non minùs curæ erat, at-
terere corpus, atq; conterere cor.
Atque inprimis providit illi DEUS,
per-

*Linguis
aliorum
Sancti-
tas ali-
tur..*

permissu suo, occasionem eiusmodi interioris mortificationis, dum linguas, & calamos quorundam in eum exacui permisit, linguas inquam hominū, quibus plerumque Sanctitatem servorum suorum alit, & nutrit DEUS, & quibus ipse Unigenitus ejus est nutritus. Antequam autem id ei linguarum nutrimentū subministravit, prius appetitum illius tali disposuit visione. Die quodam erat Pater Gaspar ad Aras, dumque cogitaret, quonam pacto ipsemet Numini victimam fieri posset, conversus ad populum, vidit Templum, linguas, complures formas præferētibus, opulentum: quædam enim hastarum instar, & missilium erant: aliæ sagittas, gladios, pugiones aliæ, nullæ serpentū spicula imitabantur, loquētē sibi his linguis DEUM, intellexit illicō, seque linguarum victimam, DEO ad aram obtulit. expertusque est postmodum identidem, præsertim in Provincialis, & Rectoris officio, eiusmodi

*Visio linguarum
in Sacro.*

modi humanarum linguarum tela,
 quibus tamen nec verbo, nec ca-
 lamo restitit unquam, loquentē si-
 bi ad cor, per eas linguas agno-
 scens DEUM. Reperi inter inti-
 ma eius scripta, pagellas duas, in
 quarum altera, *Proventus Provinciala-*
tus, in altera *Proventus Rectoratus*,
 ex linguis hominum, ab eo no-
 tati, atque merē in ærarium DEI
 referri erant.

*Proven-
 tius gu-
 bernati-
 onis.*

Verū hæc extrinsecūs adve-
 nientia, internæ afflictionis expe-
 rimenta, exigua videbantur, ani-
 mo ad majora, DEI elevantis ope,
 erecto. Decrevit igitur ipse sibi,
 spirituales quasdam, ut appella-
 bat disciplinas, seu flagella (voca-
 bulum etiam ipsius est) cordis;
 quæ sæpius quidem in die, præci-
 puè tamen ante Sacrum, tempore-
 que examinum, subibat. Ictūs, seu
 potiùs actūs flagellorum ejusmo-
 di, hi erant. 1. *Depressio sui ipsius in-*
fra abyssos, infra ipsum nibili centrum. 2.
Exprobratio sibi defectuum. 3. *Contritio*
acuta de omnibus. 4. *Dissidentia de viri-*
bua

*Discipli-
 nae Spirita-
 uales.*

Mortificatio interior

bus propriis, & omnis creaturae. 5. Sacri-
 ficatio sui totius, praecipue autem honoris,
 & amoris, in gustum, honorem, & amo-
 rem DEI, super Aram linguarum, censura-
 rum. 6. Timor mortis, Iudicii, inferni,
 confusionis coram Deo, Angelis, Sanctis &
 creaturis, in hora Iudicii particulari, &
 universalis. 7. Redditio rationis DEO,
 ut presenti & ponenti rationem cum villico
 iniquitatis diffamato, cum servo nequam,
 defossore talenti. 8. Exspoliatio cordis ab
 omni spe, & usu omnium creaturarum,
 etiam sui ipsius, à desiderio omnis boni cre-
 ati, & redactio ad eum statum nuditatis,
 in anima, & corpore, quem habuit homo
 in creatione. 9. Odium fastidiumque spe-
 latorum huius vitae sensualium, naturalium,
 priorum. 10. Balneatio anime in
 occultis iudiciis eius, in Christi Sanguine, &
 doloribus, in misericordiis divinis, in amo-
 re Dei, & dolore de peccatis, propter De-
 um. 11. Confessio peccatorum, defectuum-
 que omnium, tam moralium, quam phy-
 sicorum, coram Deo, Calitibus, Creaturis.
 12. Vilificatio sui, & annihilatio coram
 Deo. 13. Affectus ille publicani, non au-
 dentis oculos in Calum levare, sed à longi-
 tudine

peccatis

pectus
 prodig
 tis, &
 tatio,
 ipsius,
 mover
 versali
 pria, q
 mystica
 In
 vel p
 ficati
 que p
 ses, c
 tus,
 super
 tum
 matin
 In l
 batur
 modi
 se cor
 mae c
 mne a
 debat
 illis S
 gustino

pectus suum tundentis. Affectus item filii prodigi Affectus Magdalene, à retro stantis, & pedes Christi rigantis. 14. Insultatio, irrisioq; ironica, & Sarcastica sui ipsius, ex obiectis, complacentiam vanam movere solitis, aut aptis. 15. Planctus universalis omnium potentiarum tam in propria, quam in omnium, etiam damnatorum institutus Persona.

Instruxerat præterea contra se, vel potius pro se duodenam mortificationum internarum aciem, eamque per duodecim totius Anni menses, disposuerat; optime arbitratus, internos animi hostes facilius superari posse, si duellari prælium illis concertetur, quam si turmatim omnes impetantur.

In Ianuario itaque, vincere nitebatur æstimationem sui ipsius, his modis. 1. Crebrò in diem exuebat se coram DEO, totâ honoris, & famæ curâ, abdicabatque à se jus omne ad illam procurandam, & tradebat illud omni Creaturæ, verbis illis Sancti Augustini. *Senti de Augustino quidquid libet &c.* 2. Intentus ad id

Mortificatio æstimationis sui ipsius.

ad id erat, ne quisquam aliquando in laudem eius vel ille ipse in laudem propriam diceret. 3. Non cupiebat scire, vel audire de se, suisque rebus, talentis, gestis, iudicia, sensus speciosos, & ampliores. 4. Petebat à DEO, (si ita ei placeret) humilem, atque infimum inter omnes gradum, abjectâque omnium de se opinionem, & ad Externos etiam evulgationem. 5. Speciali reflexione dispiciebat occasiones vilificandi se, in oculis aliorum, absque censura vanitatis, & vitio affectationis. 6. Si quid exhibitioni propriæ contrarium acciderat, de eo, coram infante Verbo, pro nobis facto contemptibili, gaudebat & triumphabat.

Mortificatio libertatis propria.

In *Februario*, Subdere specialiter ad laborabat libertatem voluntatis propriæ, & independentiam in agendo, his modis. 1. In rebus voluntati, atque libertati propriæ commissis, hoc potius agebat, quam aliis videbatur, quàm quod fibi quodque repugnabat inclinationi

sua.

lux, quàm quod arridebat. 2. Amabat alienum iudiciũ, & sensũ, præsertim Superiorum, quorum directioni instar pueri rudis, Senisve baculi, aut peregrini ignorantis, in simplicitate acquiescebat. 3. Declinabat ab illa benevolentia, quã propriæ voluntati, & arbitrio permetteretur agere, quod vellet, esse ubi vellet &c. perindeque hoc censebat, atque si à Deo, & providentiæ eius regimine exclusus esset, ac in sensum reprobum datus, & in desiderium passionum, inque infrunitum, & irreverentem animum traditus. 4. Libertatem suam sibi relictam, similem putabat hederæ, aut viti nõ alligatæ palo: item membro luxato, & extra sedem suam nativam constituto. 5. Providentiam Divinam, in omni eventu, ordinatione, serie venerabatur, eandemque dulciter expendebat in quotidianis rebus, etiam minimis & eã dulcedine pascebatur. 6. Curabat omnia, tam imperata, quã spontaneã
M pera-

peragere, amplectendo spontanea voluntate imperium.

Mortificatio a. moris proprii.

In Martio. Amorem proprium abnegare curabat, his modis. 1. Peculiariter attendebat, ne uteretur, cum sensu, & respectu ad se, illis vocibus: *Ego, meum, me &c.* 2. Exercebat se in odio sui, & increpatione, atque maledictione, ac exprobratione nequitiae, & miseriae propriae. 3. Nullam rem, nullum opus, nullum successum sibi adscribebat, sive voce, sive mente, nec cupiebat sibi adscribi ab ullo. 4. Nulli rei, officio, loco, personae, comoditati affici curabat. Et identidem omnia praedicta percurrens, reflectebat se, an aliquid ex his habere vellet, aut aliquid adimi nollet. 5. Nihil boni sibi deberi, si autem aliquid boni sibi praestabatur, id ex mera commiseratione praestari sentiebat. 6. In nulla re defensionem sui, aut ultionem quaerebat, & si aliquando quaesivit, ejurabat. 7. Gaudebat, dum cuiquam, id quod suum erat, adscri-

adscribebatur: idque silentio premebat, & alteri congratulabatur.

In Aprili, mortificabat amorem internū Creaturarum, his modis.

Mortificatio amoris interni Creaturarum.

1. Severè dispiciebat, ne aliquam Creaturam haberet, non tantum pro fine ultimo, sed etiā pro motivo aliquo impulsivo, ad quidvis agendum. 2. In actionibus omnibus, præ oculis habere curabat, nō id quo appetitus impetuose ferebatur, aut à quo abhorrebat, sed quod spiritui, rationi, & profectui suo competens erat. 3. Non plus quamlibet rem appetiabat, quam quantum eam Deus appetiabat, & Natura cujusque exigit. 4. Certis temporibus, omnem affectum, etiam licitum, abstrahere ab omni re creata, eumque toto impetu, totaliter, una secum, ad Deum convertebat. 5. Utebatur certis temporibus, exspoliatione sui ab omnium rerum non amore tantum, sed etiam usu, & cura, & possessione, eo modo, quo id facturus erat in articulo mortis.

Mortificatio a-
moris sc̄-
sualis.

In Majo, speciali curâ incumbebat in mortificationem amoris in se sensualis, his modis. 1. crebrò in se renovabat odium, nauseam, & contemptum omnium sensuum, & sensualium illis verbis; *Hei mihi, quia incolatus meus &c. Quis me liberabit de corpore mortis hujus.* 2. Excitabat in se tædium patiens, & modestum, indigentiarû corporalium, & sensualium, nempe cibi, potus, vestitûs, calefactionis, venti, ablu-tionis, variationis sitûs, & simili-um. 3. Ingererat sibi singulis die-bus aliquoties, sensualem molestiam, incommoda irrogando, & cõ-moda derogando. 4. Curabat esse hostis omnium mollium, delectan-tiumque sensus internos & ex-ternos, quin & naturales commo-ditates, salvâ valetudine, aut fu-giebat, aut differebat, aut superna-turales faciebat. 5. Omnia meti-ebatur purâ necessitate, eâque ar-ctâ, & durâ, 6. Alternis diebus in hebdomada, inquirebat in ea obje-cta, atq; occasiones, in quib' impo-tentius

tentiùs sensibus abstrahebatur, dominiumque sui in talibus proponebat, & decernebat.

Mortificatio amoris san-

In Iunio, attenuabat in se amorē sanitatis, his modis, 1. Scrupulosas, & superstitiosas observationes in valetudine conservanda, lecto, vestitu, cibo, devitabat; nec de eis loquebatur. 2. Laboribus, & defatigationibus libenter se impendebat, ut Confessionibus, Concionibus. Vigiliis, & similibus, etiam cum aliquo, non tamen notabili detrimento sanitatis. 3. Appetitum vivendi, ipsamque vitam offerebat Deo, Christo, animarumque salutem, frequenter. 4. Illud commune dictamen; Nocet valetudini: lædam valetudinem: frangamve intempestivè, explodebat, ablegabatque à se, i illo opposito S. Pauli; Ego non solum aligari, lassari, frangi, sed & mori paratus sum. Et illo, vis servire Christo, usque ad defatigationem. Et illo; Nunquid meus sum? nunquid vires meæ, valetudo mea, vi-

catio amoris san-
nitatis.

ta mea, est mea, & non Domini? nunquid servus, mancipium, jumentum sibi vivit, & non Domino? majoremne mihi debet servitutem. Creatura, quam ego Creatori? & illa tamen servit mihi perditione sui. 5. Desiderabat dissolvi, & esse cum Christo.

Mortificatio in intellectu proprio.

In Julio, mortificabat interiùs curiositatem intellectùs proprii. his modis. 1. Omnem non necessariam, & non necessariorum sciendi cupiditatē frenabat. 2. Rumores omnes nec scire, nec narrare cupiebat, multo minùs scribere, praesertim bellorum, aut alios peregrinos, nisi urgens necessitas suafisset. 3. Opiniones in omni materia, communes sequebatur, novitatibusque nisi valde probatis non inhærebat. 4. Libros curiosos vitabat. 5. Dum res fidei, revelationes, & mysteria recogitabat, faciebat id non curiositatis gratiâ, sed ex reverentia, & ob devotionem, atque practicationem. 6. Ostentationem ingenui in acumine, perspicacia

facia, claritate, subtilitate, discursu, celeritate, vitabat: quod si quid ejusmodi prodendum erat, DEI, & proximi causa, modeste, & neglectim, elevando id, faciebat.

Mortificatio cogitativa facultatis.

In Augusto, Subigere studebat intellectus cogitativam facultatem his modis. 1. Curabat (quod etiam diebus omnibus in usu illi fuit) primitias cogitationum, de DEO habere, nec eas sinebat à diabolo, vel natura, vel otiositate, impetuve, præripi. 2. Cogitationibus directis, reflexas adjungebat, non sinebatque esse indifferentes, vel ordinis merè naturalis; sed curabat eas ad finem supernaturalem ordinare. 3. Imaginativam facultatē dominio reflexionis subiciebat. 4. Brutalitatē sensitivæ partitis, sine supernaturali, & ratione dirigebat, præsentiaq; DEI irenabat. 5. Conabatur semper aliquid voluere in mente, prævia deliberatione. 6. Curabat cuilibet operi, & tempori, assignatas habere regulas, & observationes.

Mortificatio iudicii proprii.

In Septembri, intentus erat mortificationi iudicii proprii, his modis. 1. Curabat habere iudicium flexibile, non tantum ad iudicium Superiorum, sed etiam cujuscunque alterius. 2. Etsi evidens aliquando erat, sensum illius esse bonum, cedebat nihilominus de suo sensu. 3. Nunquam contentiosus agebat pro suo sensu, ac iudicio, immo etiam à rationibus inculcandis abstinerebat. 4. Facile, immo libenter patiebatur, si quis discedens à iudicio eius alium consuleret, & sequeretur: nec, dum iterum in aliqua re iudicium eius poscebat, eum repellebat. 5. Non utebatur illis verbis; Cogitabam hoc ego. Ego ita iudicavi, & suasi. Pridem ego hoc cogito. Oportet etiam aliquando hominibus (id est mihi) credere. 6. Virtutem diffidentiz familiarem sibi reddebat.

Mortificatio iudicii de rebus alienis.

In Octobri, mortificare conabatur iudicium de rebus alienis, his modis. 1. Occasiones vitabat cognoscendi alienos mores, facta, talenta, dum

dum id sibi non incumbibat, præterquam in bonum, & laudem proximi. 2. Sermonem de alienis rebus, nec inferebat, nec excipiebat, sed dextrè interrompebat, aliumque intrudebat. 3. Vitabat suspiciositates, & umbrositates omnes. 4. Impetum mentis prurientis a iena iudicare, etiam sub specie zeli, refrenabat, his, & similibus dictaminibus; Quid ad te? Tu me sequere. Tu quis es? qui iudicas alienum servum? Quis tibi clavè cordium dedit? Nunquid libri conscientiarū jam tibi aperti sunt? si absque peccato es, primus in eū lapidem mittas. 5. Dum ex officio mores, facta, & talenta aliorum cognoscebat, charitatem, misericordiam, & compassionem adungebat, mansuetudinemque præmittebat. 6. Cavebat determinatum ferre iudicium, aut concludere, suspendebatque iudicium, donec res in liquido esset. 7. Si quando aperte malū aliquid erat, & ex officio culpandum, differre tātisper

per reprehensionem curabat.

Mortificatio appetitus irascibilis In Novembri, cohibeat specialiter appetitum irascibilem, his modis. 1. Impatientiam, amaritudinem, & omnes cholerae impetus reprimebat. 2. Odiū, & omnes vindictae modos vitabat. 3. Audaciae modū statuebat, nihilque supra vires tētabat, nihil praecipitanter aggrediebatur. 4. Nihil praeter DEUM, & ab ejus gratia lapsū, timebat. 5. Contra terriculamenta nocturna animum obfirmabat, & assuefaciebat. 6. Tristitiam, melancholiamque omnem fugiebat. 7. Omnes fiduciae nidulos, speique in se, & in hominibus, in corde suo disturbabat, tantumq; conabatur desperare de se, quantum sperare de DEO. 8. Aequalis tam in prosperis, quam in adversis esse curabat.

Mortificatio appetitus concupiscentiae. In Decembri, mortificabat in se appetitū concupiscibilem, & puram Naturam, his modis. 1. Nullā re utebatur nō tantum, tanquam propria, sed etiam tanquam aliquo modo ad se spectante. 2. Actionum sua-

suarum dominium, liberumque exercitium subdebat dominio Sanctissimæ Trinitatis, atque Infantis VERBI possessioni. 3. Impetûs, & æstûs desideriorum inhibebat, & morâ dilationeque temperabat. 4. Ab occupatione, transferre se curabat quietum. 5. Puræ naturæ actûs, & commoda, quatenus puræ naturæ sunt, prævertebat, & sine sublimi intento supernaturalisabat. 6. Incommoda, molestiasque naturæ, non removebat nisi prævio aliquo rationis ductu, commoda quoque naturæ, & exigentias non explebat nisi etiam ratione præviâ.

C A P V T X I.

Humilitas Patris Gasparis.

INter sequelas divinæ Sapientiæ, simulque misericordiæ, vix ulla connaturalior est ea, quam humilitas, ex DEI donis, præsertim gratum facientibus, & vice-versâ,
per

Humilitas, donorum Dei locus naturalis.

per quam DEI dona gratum facientia, ex humilitate inferuntur: super quem enim requiescet Spiritus Domini, nisi super humilem? & quò fluentia cælestia devolvuntur connaturalius, quàm ad vallem demissi cordis? Quia igitur ostensum jam est supra, quantis donis divina beneficentia Patrem Gasparem cumulaverit, subinferri poterat, eum fuisse tantorum capacem donorum, hoc est humilem: operum tamen pretium erit, humilitatem ejus hoc loco luculentius exponere.

Cùm autem spiritus humilitatis non sit nisi à Spiritu DEI, donatum sibi hunc Spiritum. ille ipse fatetur in libello suarum illustrationum, tali modo. In Septembri Anni 1622. dedit mihi DEUS magnum Humilitatis Spiritum, & humiliatationis mei desiderium: quàm in re tam graves animi, seu voluntatis meæ sensi pugnas, intellectu à DEO illuminato, in hac re pertinaciter repugnantes, adeò, ut aliquando coar-

do coactus fuerim proposita humili-
 ationis juramento firmare. Sed *Juramē-
 ta humili-
 ationis.*
 hæc durities in me mollita sensim
 fuisse visa est, cum divina gratia.

Quàm verò vehemens, & effi-
 cax fuerit iste spiritus, patet ex re-
 solutionibus, quas operatus est in
 animo Patris Gasparis: Inprimis
 enim id in illo effecit, ut sacrificaret
 D E O famam, & honorem pro-
 prium, de quo ille ita ait. 21. No-
 vëbris, anni 1632. Per manûs Pre-
 tiosissimæ Parentis, in Sacrificium
 obtuli Sanctissimæ Trinitati, omnē
 famam, & honorem meum, traden-
 do illum totum D E O, & omni
 Creaturæ propter D E U M. Obtulit
 autem per modum voti nuncupa-
 ti, in præsentia cujusdam Superio-
 ris, cujus nomen in formula,
 quæ sequitur, reticuit. *Votum
 abdicatio-
 nis
 famæ
 propriæ.*

Ego N. N. Sanctissime, & æternum
 omnipossibiliter adorandæ Trinitati, coram
 SS. DEI Parente, S. Angelo Custode, S.
 Patre Ignatio, & totâ Cælesti cursâ, &
 Te Reverende Pater, omnia Professionis meæ
 vota plenissime & omnimode innovo, & de
 novo

novo facio. Insuper ad majorem divini nominis gloriam, propter ejus solius, voluntatem explendam, procul omnis solatii, meriti, & praeemii temporalis, vel aeterni desiderii, propriae fame, & omni existimationis renuntio: eamque in solidum divinae dispositioni resigno: Voluntatem quoque meam Sanctissima divinae voluntati, in aeternum mancipium trado, devoveo, inscribo, & amplissimum ejus obsequium omnes animi potentias, omnes corporis vires, omnes Sanguinis guttas, omnes mei, omniumque Creaturarum atomos, omnipossibili resignandi, inscribendi, tradendi modo, resigno, inscribo, trado, & peculiariter me ad fidei mysteria, gloriam SS. Trinitatis, VERBI incarnati, Parentis DEI Pretiosissime concernentia, pro viribus, quae sermone, quae sermone, privatim, & (si per obedientiam licebit) etiam publice tuenda, singulari voto obstringo: Summi loco beneficii habitaturum, si in hoc obsequium non solum quoscunque labores, sine omni prorsus solatio, sed etiam famam, & Sanguinem impendere poterero, Cujus resolutionis, quo ea, ut liberare, & de certa animi sententia, concepta est, ita fixa, immobilis, irrevocabilis, in

Votum
impendendi
tam pro
DEO.

omnem

omnem aternitatem permaneat: Te Reverende Pater, quem mihi divinae voluntatis interpretem, caelitus datum intelligo, & magno meo bono jam pridem experior Te, inquam, testem adlego, adq³ tuos pedes, hujus resolutionis chyrographum, manu propria exaratum, & proprio ore expressum instrumentum, promptissimam voluntate depono, brevi illud ipsum pretiosissimo corpore, & Sanguine Domini IESU Christi, semel pro semper, aeternam, & irrevocabili voluntate obsignaturus. Deniq³ perversitatis, mutabilitatis, & nihili mei, probe mihi conscius, & viribus meis omnino diffusus, ab immensa SS. Trinitatis bonitate, & misericordia, peto suppliciter, ut quemadmodum ad hoc debite pridem religionis exercitium offerendum, largita est, ita quoq³ per merita, & Sanguinem Domini nostri IESU Christi, perque orationes Sanctissimae Dei Parentis, S. Patris Ignatii, S. Angeli custodis, & omnium Sanctorum, ad hoc explendum, gratiam uberem largiatur, Amen.

Persuasit & hoc Spiritus Humilitatis Patri Gasparis ut se Societati JESU offerret in Mancipium ac jumentum, eamque oblationem,

Traditio
sui in
Mancipium
Societati

nem, factâ coram DEO protestatione, oretenus, & scripto roboraret. Protestatio autem est talis.

DEVS dignissime, cuius omnia sunt, quæ creata sunt, & qui omnibus Creaturis justissime dominaris, agnosco Te Dominum absolutum meum, meq; mancipium Tuum esse; agnosco item coram Te, propter Te, esse mancipium Domini quoque mei IESU Christi, DEI-hominis, similiterq; ejus Preciosissimæ Parentis, MARIÆ Virginis complacco mihi in hoc Mancipii, ac jumenti, apud Te DEVM meum, statu, nullatenus ab eo liberari vellem, etiamsi impossibile possem. Ceterum propter Te Domine DEVS meus, & propter dignissimam IESU Christi Humanitatem, propterq; Preciosissimam Parentem MARIAM, Societati quoque IESU, Matri, seu verius Domini mee, in Tuo, & IESU Christi, & Preciosissimæ Parentis conspectu, me hodie in perpetuum servum, mancipium, ac jumentum offero, dono, dedico, & quavis Majori ratione mancipio, atq; consigno; Societas Domina mea, me tanquam seruum suo u. i. tanquam mancipium possidere, tanquam jumentum tractare possit. Ego

hoc jure, & nullo alio, in eadem Sancta
 Societate vivere, & mori paratus sum, at-
 que ex animo cupio. Posside igitur jam, ac
 utaris me, omnibusq; meis viribus, & acti-
 bus, quocunque modo placitum est Tibi, o
 Sancta Societas, Domina mea, applica me
 ad quascunq; officia, laboresq; Tibi Domine
 mee visum fuerit; Tuam erit o Sancta So-
 cietas imperare mihi omnia abjectissima, &
 vilissima: meum erit obtemperare, absq;
 mora, murmure, angustia, excusatione, dif-
 ferentia, & alligatione ad tempus, locum,
 Socium, modum, Superiorem. Nolo ratio-
 nem haberi mei in ulla re, ob ullum offici-
 um, aut conditionem atatis, nolo ulli pre-
 poni, aut praefici, quantum in me est. Quod-
 si me praefici, & Dei voluntas, & Tu Do-
 mina mea volueris, obediam quidem, sed
 ut mancipium Fratrum meorum me gerere
 volo. Nolo pro laboribus ullis meis, ullam
 mercedem, gratitudinem, laudem, memo-
 riam, a Te, Tuisq; ostendi, sed omnia mea
 tanquam servi, & Mancipii opera sepeliri,
 & contemni. Licebit Tibi post praestitos a
 me labores, viresq; & annos exhaustos (si
 tamen in Te, propter Te, laborare dignus
 unquam fui, sum, ero,) procul a convictu,

*Finitius
 contra-
 ctus, cum
 Societate*

*Resoluti-
 ones he-
 roicae, &
 admi-
 randa.*

& Consortio filiorum Tuorum arcere, for-
 didus solis everrendis, egerendisque, aut pe-
 cudiibus curandis deputare. Licet Tibi, mi
 morbo afflictum, vel morti vicinum, omni
 solatio corporali destituere, & tanquam
 canis veterarii ulcus, non curare. Licet
 Tibi meum cadaver, sepulturá asinorum, &
 bestiarum, vel inhumatum abjicere, vel in
 sterquilinio sepeliri jubere. Nolo à Te ó Do-
 mina mea Societas, vel à Tuis Filiis, aliquá
 mei unquam curam haberi: quidquid au-
 tem præstiteris mihi beneficit, id totum ex
 pura, & mera Tua super me mancipium Tu-
 um miseratione, mihi impensum credenti,
 & fateri volo. Hoc pactum inter me, &
 Te, ó Sancta Societas, sit fixum, & ratum;
 digneris illud hodie à me suscipere, neque
 in Tuum perpetuum mancipium admitti:
 neque enim aliter apud Te vivere possum,
 vel sum dignus (quanquam neque sic di-
 gnus sum) sed quia aliter non possum, hoc
 saltem modo, per viscera DEI, per meri-
 ta Christi, per amorem Pretiosissime Paren-
 tis rogo, hoc corde, hoc ore, hoc scripto
 contestor, ad purum gustum voluntatis Tue
 divine, Domine DEVS meus, ad exaltatio-
 nem IESV Christi, Domini mei: ad hono-
 rem

Finis &
 intētio
 resoluti-
 onum.

rem Pretiosissimæ Parentis, Virginis MARIÆ, Dominae meæ. Amen.

Ex hac ejus protestatione apparet, quātūm hoc mancipium Societatis, in libertatem Filiorum DEI meritò evedctum, Societatem ipsam æstimaverit, in qua mancipiū esse, Regnorum omnium prætulit dignitatibus.

Fuit & aliud, quod illi idem Humilitatis Spiritus inspiraverat, & in quo eum effecerat animosissimum, nempe, ut ex amore æternæ Sapientiæ, apud mundum stultificatæ, singulis mensibus, faceret stultitiæ propriæ, propter Christum, professionem; (ignotam, & ludicram iis; qui non sapiunt quæ DEI sunt) ut habetur in gratiarum actione Liturgiæ eius, ab eo semper practicatæ, Hebdomade 2. die 2. in hunc modum. Verè ó Domine, testimonium mihi perhibente conscientia meá, simulq; veritate Tuá, nihil re ipsa sum aliud, nisi filius stultorum, & per omnia stultus, vere mihi non est opus in exemplum profitendi stultitiam meam, assumere

*Professio
stultitiæ
propter
Christū.*

Christus
gentibus
stultitia.

re stultificatam propter me eternam DEI
Patris Sapientiam, sed tantum veritatem,
in me regnantis per omnia stultitia, cogno-
tere atque confiteri sufficit. Quia tamen
Tu dulcis IESU, Patri Sapientia, stultus fa-
ctus es pro me, idcirco nunc agnosco, &
profiteor, me risum, contemptum, stultifi-
cationem ambire, desiderareq; & tanquam
mercedem Iustitiae tolerare debere, ac velle.
Volo mi IESU, eterna, sed pro me stultifi-
cata Sapientia DEI, volo inquam, & fir-
mito animi proposito decerno; nec sciam,
quantum ad scientiae, industriae, talentor-
um, innocentiae, defectum, secluso solo
peccato, & rationabili scandalo aliorum,
diminutionem, prostitutionem, proficis-
sionem, curare, & amplecti; atq; per hoc
stultitiae Tuae professor effici. A quo presenti
desiderio, cupio, & propono nunquam re-
siliire: adsit mihi semper Gratiae Tuae abun-
dantis efficacia? Sapientiae stultitiae Tuae ama-
bile exemplum; Pretiosissimae Tuae propter
Te stultificatae Parentis, MARIAE, omnium-
que Sanctorum, stultorum propter Te, in-
tercessionis meritum. Amen

Tantus Humilitatis Spiritus, in
animo Patris Gasparis ex dono Dei
refi-

residens, nō poterat ita contineri
interiūs, quin exteriūs erumperet.
Atque in primis, nullus ex tota Pro-
vincia (nulli autem non erat no-
tus, ut pote qui bis integram rexit
Provinciam, multoties autem Col-
legia gubernavit) animadvertit in
eo aliquod unquam elati animi fi-
gnum, affectationēve vanæ gloriæ,
aut appetentiam honoris. Frequēs
illi erat, se, suumque senium (tot
in religione meritis æstimabile)
canem putridum appellare. Erat
nonnemo, qui cūm eo fiducialiūs
colloquens, innuerat eum esse San-
ctum. Ingemuit ad hæc verba Pa-
ter Gaspar, & altum suspirans, di-
xit; *Non nisi tunc sancti erimus, quando
cum extremo halitu animam Creatori no-
stro restituemus.* Alteri Scriptorum
ejus multitudinem dilaudanti, di-
xit; ipsa sua Scripta Purgatorii
ignem sibi auctura.

Erupit idem Humilitatis Spiri-
tus, & in calamū; satis enim gran-
de de humilitate, & jactura sui,
Opus cōscripsit, in quo inter cæte-

Vocabu-
lum can-
nis pu-
tridi.

Tituli ho-
minis hu-
militatio-
ni sub. r-
sientes.

ra, sequentes hominis titulos, mi-
râ ascesi exponit. 1. Homo labor
assiduus DEI, molestia perpetua.
2. Homo pænitentia, & dolor, cor-
dis divini, eiusque charitatis cru-
ciatus. 3. Homo liberalissima DEI
servitus. 4. Homo molestia DEI,
morositasque, & miseria perpetua.
5. Homo patientiæ DEI lima, exer-
citatio, palæstra, Iræ provocatio,
offensarum messis. 6. Homo vanum
divinæ Spei bonum, beatitudinis
diminutio, inutilis negotiatio. 7.
Homo bonitatis divinæ macula. 8.
Homo jugum DEI, onusque impor-
tabile, insolubile debitum, Re-
fractarium, & rebelle ac seditio-
sum monstrum, incorrigibile ma-
lum.

Officium
passi ho-
noris pro
prij.

Composuit insuper Officium de-
functi, & sepulti amoris, honoris-
que proprii, in linguis, detractio-
nibus humanis, cujus *Matutinum*,
& *Laudes* continent captivitatem
honoris. *Prima*, continet vincula,
& iudicium honoris. *Tertia*, Fla-
gellationem honoris. *Sexta*, Co-
rona

ronationem honoris. Nona, Crucifixionem honoris. Vespera, mortem honoris. Completorium, Sepulturam honoris.

Non prætermittendum deniq; est Canticum quoddam, per oppositionem ad Magnificat B. V. ab eo compositum, & singulis mensibus usurpatum, humiliandi sui causâ, estque tale; Vilificat anima mea meipsum. Et desperavit Spiritus meus, in nihilo coteptibili meo. Quia mendicus sum, & pauper: propter nihilitatem nature meæ. Ecce enim ex hoc, jure contemnent me omnes generationes. Quia nihil prorsus boni ex me possum, & nulla est sufficientia mea. Sed misericordiam DEI sum, quidquid sum: & ex me nihil boni sum. Fecit DEUS banitatem miserie meæ, supplevit defectus egestatis meæ. Extraxit me de lacu nihili mei, & donavit me mihi totum. Exaltantes gratiam suam dicit Dominus: spernentes autem damittit inanes. Curat ut nutrix infantem suum: novit enim omne imperfectum meum. Sicut ab ipso sum totus quod sum, sic & ab illo spero cuncta bona meæ. Gloria Patri &c.

Canti-
cum hu-
miliati-
onis.

CAPVT XII.

Amor, quo Pater Gaspar ferebatur in Deum, & proximum.

Mutua
Amoris
Di ex
Humili-
tate se-
quela.

AMOREM DEI sequi ex humilitate, & hanc ex illo, plusquam clarum est: qui enim contemnit seipsum, propter DEUM, non potest non appetiari, & consequenter amare DEUM, & è contra: perinde atque evenit in bilance, in qua dum una pars deprimitur, alteram elevari, necesse est. Huc etiam spectat illud S. Augustini. Duo amores duas sibi fecere civitates. una usque ad contemptum sui, alter usque ad contemptum DEI. Per quod innuitur; amorem DEI conexum esse cum contemptu sui, & è contra amorem proprium cum contemptu DEI. Expositâ itaque Humilitate Patris Gasparis, exponendus est amor, quo in DEUM ferebatur.

Et primò, quia omnis amor præ-

supponit cognitionem, juxta illud, *Nihil volitum nisi cognitum*; Indiderat illi DEUS singularem sui notitiam; totâ enim vitâ religiosâ de DEO & Divinis scripsit, elevato, & admirabili spiritu: ut quivis Scripta eius legens, fateri cogitur. Ex hac deinde tam magna, DEI, Divinorumque notitia, sequebatur æstimatio, & appretiatio DEI, dignitatisque divinæ, cui exaltandæ singulis mensibus diem unum dedicabat. in quâ post Sacrificiû Missæ peractum, totum se impendebat, appretiando DEO, & ejus dignitati, seque eidem devovendo, ac inter cætera, sic loquebatur; *DEVS*

cujus natura, Dignitatu Mare, & abyssus dignitatum omnium: propter cujus honorem, vel in puncto augendum, omnis Creatura, sese omni labori, sumptui, dolori, periculo totam impendat, in æternum pereat, seseq; inferno immergat: cui se omnia plene subdant, etsi aliâs per impossibile non deberent, coram Te nunc, meo, & omnis Creaturæ nomine, omnimode, & omnipossibiliter, semel pro omni tempore, atq; æternitate,

*Notitia
de Deo
singula-
ris.*

*Exalta-
tio digni-
tatis do-
minæ.*

Amor, erga Deum

nitate, protestor, quod Te his omnibus dignissimum recognoscam, quibus Tu ipse dignissimum recognoscis, simul autem Tibi dignissimo, & Tuae dignitati, in aeternum, ex nunc, meo, & omnis Creaturae nomine, deditus, mancipatusq; esse volo, & propino. Supplico insuper Tuae eminentissima dignitati, Teq; per omnia Excellentiarum Tuarum viscera obtestor; ut me facias honorandae dignitatis Tuae instrumentum, utrisque me ad humiliandum me, ad exaltandum Te, quam maxime, juxta omni placitum Tuum. Fac mi dignissime DEVS, ut sim mancipium, & jumentum dignitatis Tuae. Fac ut totus ego, quantus quantus sum cum omnibus potentis, & actionibus, passionibusque meis, semper deorsum exaltandae dignitati Tuae. fac ut unica sit cogitatio mea, cura mea, gloria, & beatitudo mea, magnificare dignitatem Tuam, idq; omni meliori, quo possum, modo ex nunc, in semper statuo, & confirmo, coram Te, qui corda probas.

Extali appretiatioue DEI, oriebatur gaudium de bonis DEI, & complacentia in iisdem, operatioque eorundem, seu volitio omnis boni

Gaudi.
um de bonis
nis Dei.

boni DEO, in qua formaliter consistit amor DEI. hinc illi affectus, singulis itidem mensibus, die quinta Hebdomadis primæ, ab eodem usurpati: *Benedic anima mea Domino, gratulare illi omnia summa bona ejus.* DEVS meus quis Tu es? ô Domine si Te homines nossent! Gaudeo, sis id quod es. talisq; qualis es. Gratulor Tibi ex toto corde meo ista omnia, quæ habes, quæcunq; es, ac potes. Desidero Te esse id quod es. volo Tibi hæc omnia quæcunque habes. Des mi DEVS Tibi omnia Bona Tua, quibus dignissimus es. DEVS meus fructu ipso Te, imple Te bonis Tuis. Amo Te pro omnibus, & præ omnibus Creaturis. Amo Te DEVS meus, quia summè Summus es, in omnibus perfectionibus Tuis. unum Volo, & requiro, tam mihi, quam Creature omni, quam Tibi DEVS meus, ut Tu sis, & nos velimus, atq; gaudeamus Te esse id quod es. DEVS meus assimo Te: sed estimando nescio quid factururus sum pro Te. Si radius *Singula-* essem: Tu autem sol: *res erga* adderem me Tibi, & esses lucidior: Si essem gutta, & tu *DEUM* mare, affunderem me Tibi, & esses plenior; *affectus.* Si essem atomus, & Tu mundus, apponerem *me Ti-*

Amor, erga Deum

me Tibi, & esses major. Sed cum ego nihil sim, Tu autem omnia, quid addam Tibi quod non sis? Addo ergo Tibi Teipsum, & Te, Tibi ipsi volo. Volo ut sis id, quod es, *DEVS meus.*

Quia verò amantium est, velle, & nolle, ex instinctu *DEI* speciali instituerat Pater Gaspar desponsationem sui cū voluntate Divina, conceptis verbis, quam etiam singulis Mensibus innovabat, die secundā hebdomadis primæ, in hunc modum.

O suavissima, atque semper adoranda DEI voluntas, cui servire, dignitas, cui placere, vita, cui adherere, beatitudo est. Ego N. quamvis per omnē modum consortio Tuo plane indignissimus, & nullo modo Tibi exæquandus, solo tamen, & puro Tibi placendi desiderio, Tuiq; etiam Sacrosancti nutui, ad id me misericorditer impellenti, obsequi ex animo concupiscens, Te mihi charissimam, perpetuamq; sponsam eligo, & accipio: Vicissimq; me Tibi, in sponsum perpetuum trado, devoveo. Omnem substantiam, libertatem, potentiam, fidelitatem meā, dilectionem quoq; & cohabitationem,

Desponsatio cū voluntate divina.

nem,
lab,
um,
mea,
spon,
&
jur,
veli,
secu,
&
jux,
lo,
qu,
ver,
qu,
ne,
mi,
ego,
me,
n,
sta,
de,
re,
pr,
an,
re,
ri,

nem, & mutuam obsequium, atque etiam laborum, studiorum, cogitationum, fructuum communitatem, Tibi in omnem vitam meam, immò in omnem aeternitatem despondeo: ita ut Tu mihi suavissima sponsa, & ego Tibi sponsus beneplacens inviolabili jure desponsatus in aeternum esse, & vocari velim, Tu jam ó sponsa omnipotens, effice me secundum cor Tuum, meq; frui per omnia, & utere me ad omne beneplacitum Tuum, juxta omnipotentem efficaciam Tuam. Volo ó Domina; & sponsa mea; ut quidquid Tibi, sive de me, meisq; actionibus universis, sive de aliis quibuscunque, ad me quomodolibet pertinentibus, vel non pertinentibus, prosperum, vel adversum placet, mihi quoque ut placeat, volo, ut quidquid ego per omnes potentias meas in omni momento vitæ meæ agam, Tibi perfectè commensuratum, subditum, placitum, & gustabile fiat. A qua voluntate, & proposito, desponsatione præsentis, nullatenus me resilire velle coram Te ipsâ Dominâ sponsaq; mea profiteor. Sic me Tuus, Unicus cordis mei amor & deliciae, adjuvare, & confirmare, efficaci continuoque auxilio Tuo digneris in perpetuum. Amen.

Id

*Affectus
superex-
cedentes.*

Id etiam evenit amori erga De-
um Patris Gasparis, quod igni,
magna subministrata materia, ere-
xit enim amor iste ardores suos, &
in extraordinarios erupit affectus,
inter quos hi fuere. DEVS meus
amarem Te, estimarem Te, omnia Bona
vellem Tibi, corde meo, & voluntate mea.
Sed Tu Domine non talibus affectibus meis
dignus es. Ergo nec amo, nec estimo, nec
quidquam Boni volo Tibi: haec enim omnia
nihil sunt, & infra Te infinities sunt, sed
superamo, superestimo, & omnia super Bo-
na supervolo Tibi: non affectibus meis, sed
quantum mihi das illos, affectibus Tuis, Te
per Te, superamo, Te per Te superestimo, Te
per Te super-exalto. Sis super-benedictus,
superlaudabilis, superexaltatus per me, pro
omni Creatura, ab ipso Te, quantum est
dignum amari, & magnificari Te DEVS
meus. Te stringo, & teneo, noli me relin-
quere, ne forte cogar dimittere Te. Ab
quam id nollem! & scio quidem, quia id
non faciam nisi volens, sed mi DEVS,
fac me nolle, nec sinas me, velle dimittere
Te, quin immo, rape me in Te, & compelle
intrare

intrare angustias meas in latitudines Tuas. Mira in-
 DEVS meus ignosce furori amoris mei, doles a-
 Tuus est, & Te amat, & Tu das illum, fu- moris di-
 rit, & irrumpit, quia vim patitur. Excusi- vini.
 sa illum apud Te, quia Tu es qui rapis illum
 ad Te, & audacem facis coram Te. Amo,
 & ideo non revercor, quia non timeo, nisi
 ne amem.

Processit ulterius amor iste, tan-
 tasque illi alas contulit, ut supra
 omnia eluctatus, adeoque supra se-
 ipsum, & seipso exutus, DEO in-
 divinari conaretur. Suggestit illi
 divinum lumen Indivinationem
 hanc, ejusque modos, Anno 1621:
 ut in ejus illustrationibus depre-
 hendi, de qua postea in Discursi-
 bus de jactura sui ipsius, multa eru-
 dito-divine scripsit, quæ hic refer-
 re non vacat. Ejusdem deinde In-
 divinationis praxim seu exercita-
 tionem actûs Indivinatorii, singu-
 lis Mensibus, die primâ hebdoma-
 dis secundæ innovabat, sic; *Quis Actus In-*
 mihi det o Domine DEVS Homo pro no- *divina-*
 bis facte, per gratiam Tuam, in Te DEVM *tionis.*
 vicissim transformari, & quantum Crea-
 tura

Amor erga Deum

tura fas est, in Te totaliter transire, atque
 Tui quam maximâ dilectione, purissimâ in-
 hesionis, & intentionis ad Te unum, conver-
 sione, in Tui similitudinem transfigurari,
 Tuique celestibus Bonis, quantum in Cre-
 aturam cadere potest, ita communicare,
 quemadmodum Tu, de nostra humanitate,
 eiusque miseris omnibus, quantum Maiesta-
 ti Tuae fas erat, participare dignatus es. Ni-
 quid Domine aut voluntatis Tuae non est,
 aut difficile Tibi est, talibus locupletare pau-
 perculam animam meam? Certe & Tu
 DEVS cum esses, factus es homo, ideo ut nos
 Divinitatis Tuae tribueres esse participes, &
 in manu Tuae Pater omnia posuit, quae-
 que ad salutem, & Sanctificationem ser-
 vorum Tuorum pertinere possunt. Age igitur
 ô Domine, Redemptor, exaudi postulatio-
 nem meam, & fac me Tibi in Divinitatis
 moribus similem. At enim Tu Domine au-
 diens hanc balbutiem ignorantiae meae, de-
 rides audaciam meam, qui quam nefan-
 diam abs Te postulare praesumo. Fateor
 mi IESU, me nil scire, aut posse, aut habere
 sine Te; Scis tamen quid velim, qui omnia
 scis, nosse quid petam, qui das ut petam.
 Peto, ut perditio me, omnibusq; Creaturis
 nihil

nihil videam, nil queram, nihil amem, nisi *Perditio*
 solum Te, ut vivam ego, non ego, sed Tu vi- *sui, &*
 vas in me; Quid sit illud, Tu JESU Domine, *Creatura*
 ego autem desidero hoc quod peto, & hoc pe- *rum o-*
 to, quod desidero: o amare! o ire! o mihi, *mnia,*
 & omnibus perire! in Te transire! in Te in-
 terire! o ad Te DEVM solum meum per-
 venire! istud est, DEVS meus, propter
 quod exinaniri, atque annihilari concu-
 piscit, & astuat tota substantia mea.

Quomodo autem eodem amore
 divino erga VERBUM Incarnatū
 astuaverit, luculentum perhibet
 testimonium Liturgia ejus, ratio-
 que celebrandi Festa, & Liber con-
 suetudinum; quæ omnia quotidie
 manibus terebat, non minus quàm
 Breviarium, aut Missale. Legere
 ibi est exquisitas praxes, & affe-
 ctus viscerosos, quos hic non refe-
 ro. Utinam tandem aliquando pro-
 deant in lucem! Augustissimo Eu-
 charistiæ Sacramento ita erat ad-
 dictus, ut præter longa ad Sacri-
 ficium Missæ præparatoria, actio-
 nesque gratiarum protractas, inter-
 dum integras recreationes (à qui-
 bus

Visitatio
Ss. Sa-
cramenti

bus nō adeundis obtinuerat facultatem) coram eo consumpserit. Dū incruentum celebrabat Sacrificium, eumque, qui Ignis consumens est, tractabat, carbonis instar accensus ipse, totoq; se alteratus, cum igne divino, vix non abibat in flammis. Eundem incarceratū Eucharistice pro nobis, DEUM Hominem, adibat crebrius, atque aliis, ut adirent suadebat, addebatque, se quidquid haberet, seu in doctrina, seu in devotione, totum exsuxisse ex hoc pectore DEI.

Amor proximi propter DEUM qualis, quantusque in eo fuerit, argumento esse potest, in primis magna aliorum appetitatio, quā ita alios æstimabat, ut eorum Nomina ex eorundem Epistolis excisa, pretiosi instar depositi portaret. Accedit quædam in primis ejus resolutio, de qua ille in libello luminum, hæc habet. Primā die Novembris, Anno 1622. feci votum, & juramentum divinæ Majestati (salvā Superioris acceptatione,

quæ

quæ postea cum divina gratia secuta est) servituum me, fratribus meis omnibus, usque ad mortem, in peste, cujus præsentis periculo tunc cingebamur. Idem votum, ac juramentum unâ cum aliis actibus, sanguine meo subscriptis, ac in altari Sanctissimo Sacramento suppositis renovavi, ibidemq; etiam omnia totius vitæ meæ peccata retractavi. Votum autem & actus erant ejusmodi.

*Votum
& juramentum
serviendi
in Peste.*

*DEVS radices desideriorum
exaudi.*

1. **C**redo sicut Sancta Ecclesia credit, & Credo eam fidem, quam Ecclesia, Sancta, Romana, docet esse veram, tenendam, divinam; quare in illa, pro illaque mori, tot mortibus, quot possibiles sunt, volo, & paratus sum, ac ero.

2. De Iustitia, meritis, dignitate mea despero, spero autem in sola DEI bonitate, & gratia, in Christi merito, & morte, in Pretiosissime Parentis, heredis meæ patrocinio, in Communionis Sanctorum.

3. Amo, & estimo DEVM meum, super
O a omnia,

Amor erga Deum

omnia, quæ DEVS non sunt, amo autem gratis, quia scilicet DEVS dignus est, & amo, ut amem.

4. Omnem DEI voluntatem internam, externam, substantialem, ita approbo, ita amo, ita exosculor, sicut in ea DEVS ipse complacet, quod potissimum applico huic voluntati DEI, qua me DEVS morti hac presenti peste, hoc presenti tempore decernit, si decernit.

Prompti-
tudo ad
morien-
dam.

5. Decretum mortis, à divina manu, eo animo excipio, quo animo excepit Christus IESVS decretum mortis suæ, pro me, in instanti Conceptionis suæ, in Crucis morte. Item eo animo amplector, quo animo excepit nuntium Incarnationis, expressitque ius veris; Fiat mihi &c. Pretiosissima Parens, & Heres mea MARIA. Item eo animo, quo vel ego, vel quilibet Sanctorum, excipient in die iudicij, illud beatum; Venite benedicti Patris mei, possidete Regnum &c.

6. Omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt, & à quacunque potentia mea profecta sunt, mala, & imperfecta retracto, & corrigo, ad DEI placitum: bona vero rata habeo.

7. Quaecunque DEO bene proposui, promisi, juravi, quae Pretiosissime itidem Parenti, & cuicunque Sanctorum promisi, et omnia propono, promitto, voveo, juro nunc, ad gustum Divinae voluntatis.

8. Gloriam do DEO, vanitatem do diabolo, mihi purum merumq; nihil reservo.

9. Quam perfecte, & omnimodè subjectus fui tunc DEO, quando primum a DEO in hac rerum natura, producebar, & in fieri eram, tam perfecte, me nunc adorandae DEI voluntati subdo, & subdere aeternum volo.

10. Quantum, & quo motivo DEVS odit peccata mea, tantum, & ex eodem motivo, ego detestor eadem.

11. DEVM beatificè videre non merui, nec merebor in aeternum: cupio tamen videre, quia ille me ad hunc finem condidit, redemit, perducere vult, gratiam dat, & merendi per Christi Sanguinem, facultatem.

12. Statum Religiosum, quem 14 annis tenui, approbo, amplector, & ex nunc ingredior, totiusq; mundi res, & spes, pro DEI amore, & servitio calco, Crucis quo Christi probrum, omnibus ejus popis; affectu, & animo Ducis mei, IESV Christi

Obsequium Dei
cum incertitudine salutis.

Crucifixi, præpono, & eligo.

13. Si de salute mea æterna certus essem, immo si eam jam haberẽ, & placeret DEO, me hic cum incertitudine salutis vivere, aliquid autem insigne ad DEI gloriam, & voluntatem perficere, præligo hoc posterius, illi priori, pure propter gustum DEI, & propter adorandæ voluntatis, gloriæq; eius æstimationem.

14. Pro omnibus, & singulis beneficiis DEI, mihi quomodocunque in tota vita mea, & ante vitam præstitis, & post vitam præstandis DEO gratias ago, quantas possũ, ago quantas debeo, ago quantas Christus pro suis obtulit, quantas Pretiosissima Patrens, quantas omnes Sancti obtulerunt, aut offerrent, quantas divina voluntas ea beneficia conferens, meretur.

15. Protestor, & juro, me Pretiosissima Parentis esse hereditatem, & illam esse meam heredem, omni jure, quod melius esse potest; & cujus Creatura in Creaturã, DEO volente, & annuente, capax est.

Resolutio
singularis.

16. Etsi scirem quòd damnandus sim, DEO servire, cum omni, quæ Creatori debetur servitute, vellem, & volo tantò etiã magis, quanto hoc spatium brevius mihi esset, & hu-

& hujus tantum vitæ spatium clausum.

17. Opto anathema fieri pro fratribus meis, hoc est proximus, qui DEVM nesciunt, qui DEVM offendunt, qui negligenter illi seruiunt. Opto autem eo sensu, & affectu, quo id Moyses, quo Paulus optavit, quo optari potest.

18. Doleo de omnibus peccatis, quæ in Deum quomodocunq; unquam facta sunt, fiunt, fient unquam, eo affectu, quo Christus de illis doluit.

19. Spiritum meum non alibi, quam in suauissima DEI voluntate, IESV Christi latere, Pretiosissime Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide, Societatis IESV Religione, emittere, atque deponere exeuntem ex hoc corpore, volo, atq; cupio.

Ipsam
tum &
iuramen-
tum.

20. Prout semel vovi, & iuravi DEO Pretiosissime Parenti, me fratribus meis pestiferis, ac moribundis, in Spiritualibus imprimis, & etiam in corporalibus, saluam obedientiam seruiturum in presenti, ita idem votum voyeo, iuramentumque iuro, nunc, & in singula momenta vitæ residuæ; mortemque eo nomine imminentem mihi, libens coram DEO accepto, tantummodo sit id Divinæ voluntati gratum, animaq; meæ salutari.

Amor erga Deum

21. Cupio toto cordis affectu, usque ad finem mundi, in gravissimis laboribus, & ærumnis, omnium hominum salutem æternam describere, & me ad hunc laborem, ex nunc, Sanctissime Dei voluntati, quæ omnes salvos fieri vult, humillime offero, sicut seipsum Christus Dominus meus obtulit.

22. Hos omnes actus, quatenus à me sunt, agnosco nullius esse apud DEVM momenti, sed eos, in medullas gratiæ, voluntatisque, & in viscera meritorum, Sanguineque Christi immergo, ut valeant.

Deinde secuta est subscriptio, Sanguine proprio.

DEO, Pretiosissime Parenti, MARIÆ

IHS. Voveo, Iuro.

Ego Gaspar Druzbecki, Societatis IESV
2622. 4. Novembris.

Non minor animi affectus eluxit in Patre Gaspare, erga inimicos, Pro quibus inprimis ante Sacrificium, in Memento vivorum, ita orare solitus erat. Sanctissima Trinitas

Affectus
erga ini-
micos.

commendo Tibi inimicos meos, qui me linguâ, calamo, iudicio, affectu, facto quopiam offenderunt, vel offendere iussi, nisi que sunt.

sunt, qui mihi quoquo modo, aut pretextu, ad aliquid impedimento fuerunt, quibus omnibus, te DEO meo teste, & dante, condono ex corde, quin, etiam illos sincere amo. Ama & Tu illos Domine DEVS meus, quantum potes, & vis, pro tuâ bonitate, & bona voluntate. Post Sacrificiū deinde omnes inimicos divinæ benignitati commendabat, adjuncto Christi Sanguine, in quo eos peramanter demergebat. Schedā quandam aculeatē contra se, conscriptam, cum reperisset, exosculatus est, in parteque ejus versa, hæc reposuit. Ad ornandum, dignificandum, emendum Christum, ad saginandum, mercede conducendum, captivandum, recreandum, inhumanandum, deificandum Christum. Ad intentiones eius erga Patrem, erga se, erga nos, ad intra, & ad extra &c. adde; id offero, Quam Schedam in secreto suo libello reconditam habuit.

CAPVT XIII.

*Affectus, & cultus, quo Pater
Gaspar prosequatur B. V.
& quosdam alios Sanctos.*

*Dei Ma-
ter auro-
ra omnis
Boni.*

ADmirabilis DEI Mater, in hoc prodigiosissima est, quod omnibus DEI servis, antecederet ante omnia divina beneficia, affectus erga illam, DEO solo operante, innascatur: hæc nempe aurora, seu aurea hora, præcedit Solem Justitiæ, ipsamque Justitiam; sine hac Matre, nemo fit Filius DEI, absque hac DEI thesauraria ditatur nemo, sine hoc Sanctissimæ Trinitatis (juxta Hesychium) complemento, nemo pertingit ad mensuram plenitudinis Christi. Et certè non decet aliam esse ad Cælum viam, nisi quæ fuit DEO ad terras via, nempe MARIA. Per hanc quo pacto Patrem Gasparem divina manus direxerit, duxeritque ad perfectionem, colligi potest

est ex illustrationibus illi divinitus factis, quas in libello ejus reperi.

1. Anno 1621. die Præsentationis B. V. in oratione venit mihi in mentem, quod aliquando audieram, Beatissimæ Virgini inter omnes titulos, qui illi in Litanis (quæ Lauretanæ dicuntur) tribui solent, maximè placere illum, *Mater admirabilis*, cumque hunc titulum usurparem, objectus, & impressus est mihi alter titulus, *Parens Pretiosissima*, quem tunc decrevi mihi familiarem usu reddere.

*Titulus
B. V. Parens
Pretiosissima*

2. Die 24. Novembris, Purissimam Pretiosissimamq; Parentem, in oratione, omnibus post DEUM rebus, toti mundo, & omnibus mundis similibus, & actu possessis præfere, & me pro tunc præferre, juramento confirmavi.

3. In Festo Conceptionis Pretiosissimæ Parentis, cum N. N. me Beatissimæ, Pretiosissimæque Parenti, in Hereditatem tradidi, & traditionem illam voto, atque juramento fir-

*Beatissima
Virgo
Heres.*

to firmavi, eoque non semel, sed
 frequentius repetito. Hac facta
 traditione, sensi interiorius tales de
 ductiones. *Hereditas mea es.* 1. *Libro*
rum ergo mihi est jam, & erit, facere
cum quod volo, & tractare te, prout
 2. *Non potes igitur ullâ tui parte, ullâ*
actione offendere filium meum: indigni
sim enim est, in mea hereditate nasci
fas Dei. 3. *Non potes igitur calamo, cha-*
râ, libro, filo, cubiculo, quacunque re
ut vis, & quando vis, sed à me facultatem
petere utendi, & ex mea voluntate, prout
scilicet me velle judicabis, uti debebis.
 4. *Ulcisci iniurias nunquam debebis, nec*
 offendi, sed mihi totum relinquere, ut
 si voluero causam agam, ut litem prosequar,
 si autem etiam voluero, negligam. 5. *Quidquam*
 ergo tibi acciderit, dextri, sinistri, una, aut
 plures simul, turbationum occasiones, aut
 illa omnia venisse putare, & tanquam
 hereditaria tua Domina recipere debes,
 mulque cum gaudio, & exultatione omnia
 subire, ex hoc tanquam certo signo colligens,
 quod mihi cura sis, & quod ego hunc agerem
 hunc hortum, hanc vineam colam, arborum
 purgem, putem, visitem, quod tibi confide

Illatio-
nes facta
ex tradi-
tione sui
in Here-
ditatem
 B. V.

noni magna esse debet, ut pote, quod tua tradidero accepta mihi, accepta à me, & cura mihi sit. 6. Debes ergo erga me animo fidenti esse, & per omnia, post DEVM à me, & mea cura pendere, omniaque à me expectare, sicut infans omnia expectat à Matre: sicut ager ad hoc ut fructum ferat, omnia expectat ab agricola, & à Cælo, culturam scilicet, segetem, pluviam, calorem, ventos, rorem, &c. 7. Debes ergo esse Arentarius meus deinceps, vel locatarius, ut utaris teipso, sed non tanquam tuo, verum tanquam meo, fructum mihi ex teipso ordinatum, annuum, menstruum, diurnum, horarium, pendendo, & nemini teipsum moravità impendendo.

Proben-
tus debi-
ti B. V.

4. Oranti mihi die 23. Aprilis. 1622. oblata est quæstio, an paratus essem quoddam certum tribulationis genus subire, & pati? respondi mihi, me indignum esse, qui tam generosam Crucem post Christum terrem, fragilitati meæ, atque impotentiaë satis esse puerilem aliquam tribulationem, unius virgulæ tantum ferre me non posse, nedum tantam Crucem Athletis illustribus

Depen-
dentia à
B.V. tan-
quam He-
rede.

bus dignam: si tamen illam impo-
nere divinæ Majestati placeret, me
non recusare illam. Deinde respici-
di, eâ de re mecum deliberandum
non esse, neque meum consensum
aut apparatus exquirendum, sed
voluntatem Pretiosissimæ Parentis
Heredis meæ, atque Dominæ abso-
lutæ esse exquirendam; an illa con-
tenta sit futura, si sua isthæc here-
ditas (hoc est ego) hoc modo tra-
ctetur: *Sicut enim mi Omnipotens DE-
VS, nihil aliud à Tua Maiestate peto, quam
quod mihi Pretiosissima Parens mea, abs Te
precatur: ita nihil horum recusò abs Te pe-
stinere, quæcunque mihi Pretiosissima Pa-
rens, ac Heres mea immitti, & impo-
nere permittit.*

5. Anno 1622. die 7. Novembris,
supplicans Sanctissimæ Trinitati,
Jesu Christo, Beatissimæ Virgini
Sanctisque Angelis, pro avertendo
à nobis periculo pestis, cum ad ex-
trandam Pretiosissimam Parentem
devenissem, valde asseveranter, &
reflexivè intellexi. nullum demer-
ceps ex nobis moriturum hac pe-
ste, quod & evenit. 6. Die

6. Die vigesimâ primâ ejusdem Mensis, in Festo Præsentationis Beatissimæ Virginis, oranti mihi, atque à DEO, filialem, erga Pretiosissimam Virginem, amorem, devotionisque augmentum petenti, & ut Hereditas ejus esse possem, postulanti. responsum mihi est interius; ut jam non id poscerem, sed illud; ut vicissim heres Pretiosissimæ Parentis esse possem, simulque tunc mihi inspiratum est; ut ab hac die, ad Conceptionis Festum, disponeré me, ad dignè accipiendam Pretiosissimâ Virginem, in meam Hereditatem.

7. In Festo Conceptionis B. V. ex divino, ut puto, instinctu peculiari, accepi Pretiosissimam Parentem, in Hereditatem meam, & factus sum hæres illius: ad quam rem præparare me conatus sum pro Viribus meis, per gratiam DEI, mihi concessis. In his erant hæc.

1. Obibam aliquoties caelestes ordines, postulando ab eis elemosynam, & ornatum, ad dignè accipiendam, & adendam hanc hereditatem.

Præparatio ad accipiendâ B. V. in

redita.

Affectus, & cultus

reditatem. 2. Crebro postulabam à DEO doctrinam, de modo, quo possem fieri heres, & quo hanc hereditatem possem tueri, & velere, hanc orationunculam repetendo. MIHIESV, da mihi, ut Pretiosissimæ Parentis heres fiam, & doce modum, quo fiam. 3. Disciplinas, & in cibo parsimoniam annuam. 4. Vigiliam Conceptionis totam jeunavi, pane nihil comedens. Accepi autem Hereditatem hanc in Sacro, in quo notabiliter adverti factitatas mihi à dæmone multas tribulationes, ex quo intelligebam, DEO quidem rem cordi, diabolo autem odio fuisse. Eodem die accepi, per intercessionem Pretiosissimæ Parentis, magna, & efficacia lumina, ad me humiliandum, per abnegationem, & professionem stultitiæ, per exaltationem in me divinæ gratiæ. Quas ego veritates, inter magnas DEI gratias numerare debeo, cum notabiliter sentiam, maximos me in via DEI progressus fecisse per hæc lumina, & maximam animi quietem, libertatem, demissionem, altitudinem &c. consecutum.

Pretiosissima Dei Parentis.

135

8. Anno 1623. Die Conceptionis Pretiosissimæ Matris, cæpi degustare nonnihil; quid sit incessabiliter DEO servire, & inhærere affectu præsertim amoris, Sicut B. Virgo incessabiliter adhæsit, magis quam ipsa Seraphim adhærescunt. Eadē die, supra hanc ipsam incessabilitatē examen particulare facienti, subiit mihi in mentem, hunc affectum impetratum mihi, ad degustandum, à Pretiosissima Parente.

Degustatio incessabilis adhesionis Deo.

9. Anno 1626. in præparatione ad Conceptionem B. V. venerat mihi in mentem assumere Pretiosissimam Parentem in sponsam; super quâ re deliberans, & DEUM consulens, dixi Sacra quatuor, & alias orationes adhibui. In Vigilia diei, nihil pænè comedi. Ipso die Festo accepi cum divina gratia, Pretiosissimam Parentem mihi in Sponsam, eodemque die aliquot illi tradidi personas, in Filios, & hereditates.

Acceptio B. V. in sponsam.

10. Eodē mense tradidi me Pre-

P

tiosis-

*Traditio
sui in
Mancipium
B. V.*

tiosissimæ Parenti in Mancipium, & servum: visum enim est mihi ab hoc affectu incipere erga Pretiosissimam Parentem, licet de facto ex omnibus affectibus, & modis quibus me Pretiosissimæ Parenti mancipavi hactenus, iste sit ultimus: quia iste mihi post omnes in mentem venit.

Sic præjactis à DEO fundamentis, confurrexit eximia in animo Patris Gasparis, Marianæ pietatis fabrica, variusque divinam Parentem colendi, sibi que demerendi apparatus, ex quo pauca nonnisi delibanda duxi. Ac imprimis, singulis mēsis unam deligebat hebdomadam. in qua Pretiosissimæ Parentis honori quotidiana Missæ Sacrificia addicebat, in quem finem conscripserat Liturgica exercitia, tenerrimis, erga Matrem DEI, affectibus plena.

*Præces
colendi
B. V. in
Octobri.*

Octobrem integrum cujuslibet Anni ejusdem Hyperdulico cultui consecrabat, hisque modis eam venerabatur. 1. Legebat de ea, de vi-

ta, laudibus, Mysteriis, miraculis, beneficiis ejus. 2. Colloquiorum suorum materiam habuit, Pretiosissimam Parentem. 3. De eadem quotidianas instituebat Meditationes, præsertim de titulis ejus, quos in magno numero cõscriptos in promptu habuit. 4. Eisdem titulos oretenus recitabat, atque ita distribuerebat in dies, ut ultimâ die Mensis compleret 365. titulorum recitationem, & considerationem. 5. In dies singulos hujus Mensis, faciebat aliquam actionem ex imitatione illius. 6. Decadem actuum de ea conscriptorum, singulis diebus per aliquem orandi modum recolebat, idque loco pensionis diurnæ, debitæ à se Pretiosissimæ Heredi suæ. 6. Mortificationes Mensi appropriatas, ex peculiari cultu hyperdulico ejusdem faciebat, & alias consuetas ex eodem motivo facere curabat. 7. Singulis diebus imprimebat sibi doloriferè Stemma Pretiosissimæ Parentis, nempe nomen ipsius Sanctissimum.

*Impressa
dolorife-
ra nomi-
nis B. V.*

8. Assiduè per hunc Mensem voluebat manibus, & linguâ, & corde Rosariû. ejusque aliqua Myſteria; præcipuè verò ingeminabat cum oblectatione animi illos titulos. O MATER DEI! O MATER admirabilis! O PARENS Pretioſiſſima. 9. Exercitia MARIANA à ſe conſcripta, reddebat ſibi familiaria, quotidieque ea per ordinem uſurpabat. 10. Faciebat ſingulis diebus, totius corporis, & animæ, omniumque potentiarum nomine, miniſterio, cultum aliquem Pretioſiſſimæ Parenti, & tanquam tributum totius ſui pendebat. 11. Per hunc Mensem, primitias diei cujuſlibet Pretioſiſſimæ Parenti dabat. Similiter ejusdem honore concludebat quem libet diem. 12. Habebat indiculum, ſeu Litaniam Amatorum Pretioſiſſimæ Parentis Singularium, quos ſingulis hujus Menſis diebus, aliquo affectu, & cultu proſequebatur, per eorumque interceſſionem, augmentum in ſe erga Pretioſiſſimam Parentem, petebat.

Exer;

Exercitia autem MARIANA. *Exercitia Mariana.*
hæc inter cætera habebat usui: Ac-
cepto Rosario in singulis eius glo-
bulis repetebat. 1. Pretiosissima Pa-
rens æstimo Te super omnia Deo minora. 2.
Pretiosissima Heres nostra, benedic heredi-
tati Tuæ, vel accipe me in hereditatem Tuam
3. Domina opitulare. Domina non opitu-
laberis? 4. IESVS, MARIA, dulcissimi
amores mei, patiar ego, moriar ego amore
vestri, totus sim vester, & nullus meus. 5.
Pretiosissima Parens monstra Te esse Ma-
trem. 6. Pretiosissima Parens trado me Ti-
bi in mæcipium. 7. Pretiosissima Parens
vulnera cor meum amore Tuo. Habebat
& alia plura, quæ interdû ita per-
miscibat, ut aliud in maioribus Ro-
sarii globulis, aliud in minoribus
percurreret.

Ex affectibus, quibus in divi-
nam Matrem ferebatur, hi erant
præcipui.

1. Pretiosissima Parens protestor coram *Affectus*
DEO, quod glorie Tuæ integritatem redi- *erga B. V.*
mere, augmentû que illius procurare cupi-
am, & paratus esse velim, & iudicem, eti-
am cum mei ipsius, etiam cum totius Crea-

tura (exceptâ IESV Christi Humanitate) jacturâ, in quantum id gustui divino conforme est, aut esset.

2. Pretiosissima Parens, est quidem id, per presentem ordinem rerum impossibile, ut ego Te in gratiæ, & gloriæ divinæ donis excedam. Si tamen id possibile, & in manu mea esset, nollem protestor id esse, sed cuperem, & quantum ex me, facerem, Te, tam meipso, quam omni purâ Creaturâ digniorem, gratiosorem, gloriosorem, juxta DEI placitum, Maternitatisque divinæ Cōdignum.

3. Pretiosissima Parens usque adeo mihi complaceo in cura, & patrocínio Tuo circa me, inque amore, & studio meo circa Te, ut si vellet Deus (quod utique non vult) me salvare, & glorificare sine interventione Tua pro me, & sine cultu, amoreque Tuo in me, vellem petere humillimè à Deo, ut nonnisi juxta voluntatem, atque charitatem Tuam salvarer, & glorificarer: nolo enim ullum bonum tēporale, aut aeternum, habere, quod non meritis Tuis ô Pretiosissima Parens, veritate jubente, cogar me Tibi per omnia post Deum, & Christum IESVM, profiteri debere, juxta DEI voluntatem,

Pretiosissima Dei Parentis.

141

tem, atque salvo in omnibus eius divino gustu.

4. *Pretiosissima Parens*, amo Te post DEVM supra omnia: quia DEVS super omnem puram Creaturam amavit, & amat Te: quia omnes Sancti, omnes cives celi amaverunt, & amant Te: quia si non amavero Te, DEVS non salvabit me, amo Te, & si mille corda haberem, mille cordibus amarem. O *amatrix mortailum!* O *raptrix cordium!* O *dulcissima esca*, & *melutissime laqueae peccatorum!* Amo, amo Te, & in amore Tui mori volo. O *Mater centies millies, millionies, infinities & ultra amanda.*

5. O *mibi omni re*, & *spe pretiosior Virgo!* o *fons boni mei universi!* o *tessera salutis meae!* o *prædestinationis, Vocationis, gratiae, Iustitiae, perseverantiae, gloriae medium!* sero pretium Tui agnovi, & quam pretiosissima sis, à Te didici. Teste ergo Caelo, & terrâ, protestor Te esse pretiosorem cunctis infra DEVM: cum hac Tui aestimatione, & amore perseverabit anima mea, dante id mihi eo, qui omnia tribuit Tibi.

6. O *MATER DEI mei*, quibus Tibi
P 4 affecti-

Affectus & cultus

affectibus gratulabor Maternitatem hanc Tuam! o si omnium mihi corda essent! o si omnium potens essem voluntatum, potentiarum, & operationum! o si cor ipse totus essem, non quantus sum, sed quantum est totum universum! vellem Tibi sic gratulari, gratulari inquam, Te DEO, & DEVM Tibi. Te illi ancillam, illum Tibi filium. O ancilla Domini, Te toto me gratulor aeterno DEO! O MATER DEI, Tibi toto me gratulor filium DEVM. Sed quantum est hoc, quod toto me gratulor Tibi? Te potius o Virgo, ancillam DEO, & DEVM filium Tibi, gratulor illo ipso DEO, cuius Mater es. Sit ergo ille gratulatio Tua, qui factus est generatio Tua, gloria Tua.

*Festa Dei
Matris
praecipue
celebrata.*

His tam sublimibus affectuum flammis inardescibat animus Patris Gasparis, erga DEI Matrem, frequenter quidem, sed potissimum in Festis ejus, quorum celebrandorum speciales habebat praescriptas praxes: eas tamen hic referre longum esset.

Quotidie vero eandem Pretiosissimam Parentem sic venerabatur.

1. Confugens a somno, per manus ejus

ejus, omnes actiones suas Sanctissimæ Trinitati offerebat. 2. Eam simul cum Domino JESU, tanquam operariam conducebat, ad operandum in se, & in aliis ad se pertinentibus gratias efficaces, adpromittebatque illi pro opere, aliquorum actuum mercedem, quam tempore designato, nempe post Sacrificium Missæ, deinde vesperi exsolvebat. 3. Triplici ejus, in die, ad signum datum salutationi, adjungebat Orationes Sanctæ Mechtildis, ad impetrandam felicem mortem. 4. In singulis Sanctissimi Sacramenti visitationibus eam quoque tenerissime, & appretiative salutabat. 5. In egressu cubiculi semper osculabatur imaginem ejus, commendans se, & causam egressus, & dominium cubiculi. 6. Qualibet mediâ nocte, inter alios actus, eam salutabat, petebatque augmentum amoris ejus in se, hoc modo; *Piissime IESU, Pretiosissima Parentis MARIÆ amorem volo. Da mihi amorem ejus, propter amorem eius, majorem omni amore eius.*

*Cultus
quotidi-
anus B.
V.*

Quæ concernunt affectum, & cultum quo Pater Gaspar ferebatur in alios Sanctos, aliqua ex ejus luminibus adnoto.

Patronus S. Henrici Suso. 1. Die 14. Novembris, 1623. accepti mihi in Patronū specialem, S. Henricum Susonē, in Sacro, coram Sanctissimo Sacramento. Quam verò ei patrociniū hujus Sancti, Æternæ Sapientiæ addictissimi profuerit, brevi patuit. Die enim decima septima Decembris, (verba ejus sunt) quæ est septima ante Vigiliam Nativitatis, & pridie Expectationis partūs B.V. quâ die dicuntur Antiphonæ O. in Ecclesia caperam cogitare de disponendo me ad desponsationem cum Æterna Sapientia, sed affectu reverentiæ motus, destiti, de desponsatione cogitare, faciendâ in die Natalis Domini, statuens toto Anno sequenti, me prius ad id præparare, fuique in eo proposito; cum subito, ultimâ Decembris, invasit me cupido, sequenti die, qui est Circumcisionis Domini, faciendi desponsationem cum

Desponsatio cum Æterna Sapientia.

Æter-

Æterna Sapientia, quàm & feci,
magnâ meâ cum consolatione, in Sa-
cro. Quo etiam die, ante hanc de-
sponsationem professus sum deside-
rare me, ut sim verus JESU Soci-
us, ut incessabiliter DEUM amem :
ut sensualitatem in me excoquam :
ut quotidie proficiam, & DEO ar-
dentius serviam : ut totus indivi-
ner in DEUM. Post professionem ve-
rò istorû desideriorum, factam, ad
pulum DEI gustum professus sum,
me horum ipsorum realem obten-
tionem petere loco xenii, & stre-
næ, ab æterna Sapientia.

*Patrona
S. Bar-
bara.*

2. Die 4. Decembris, 1623. accepi in
Sacro, coram Sanctissimo Sacramen-
to, ante communionem, mihi in
Patronam, S. Barbaram; ut illa præ-
esset Sacrificiis Missæ, à me pera-
gendis: Ex tuncque cæpi coronâ
dicere, ante, & post Sacrum, de Sâ-
cta Barbara.

3. Die 19. Novembris, 1625. accepi
mihi in specialem Patronum magno
affectu, S. Josephum, Sponsum Pre-
tiosissimæ Parentis, recepique eo-
dē die

*Patronus
S. Joseph.*

dē die statim ab illo pignus benevolentix, scilicet libellum quendam qui insigniter in me devotionē erga Pretiosissimam Parentem promovit.

*Patroni
SS. Novi.*

4. Anno 1627. Die 2. Novembris, docuit me divina gratia, ut ad Sanctos recenter ad beatitudinem admissos, peculiarem haberem devotionem, invocando, & primam gratiam ab eis rogando, sortem illam eis gratulando: In specie autem, sub Sacro tempore communionis, docuit me, cum eo gustu, affectu, reverentiaque arcta, Sanctissimum Sacramentum sumere, cum qua animæ sanctæ, recenter è Purgatorio eductæ ad Beatitudinem, DEUM, quæ jam clare spectant, amplectuntur.

*Patrono
supremus ex
Seraphim.*

5. Die 16. Decembris, 1623. ex speciali quadam motione interna, dixi Votivam de Angelis, idque ex hac occasione; quia in hujus diei Sacro, proposueram mihi supremum Angelum ex Seraphim, accipere in Magistrum, & Patronum, exemplarq; incessabilis ad DEUM adhesionis,

tionis, proposuique specialiter ad illum Spiritum esse devotus singulis diebus, exemplo Sancti Susonis. *Patroni*

Inter proposita Anni 1624. hæc habet. SS. ignoti.

Faciam aliquid in honorem Sanctorum illorū qui sunt mundo ignoti, & nullum habent honorem in Ecclesia militante.

Præterea Singulariter addictus fuit Societati Seraphicæ, id est illis Sanctis, tam ex Angelis, quàm ex hominibus, qui specialiter VERBO Incarnato afficiebantur, & afficiuntur. Qualis est ex Angelis, S. Michael, qui Lucifero dedignantem DEUM-Hominem adorare, primus resistit cum aliis, qui Angeli Michaelis vocantur in Apocalypsi. Qualis etiam singulariter est S. Gabriel Matris divinæ Paranympus. Ex hominibus verò præter ipsam Pretiosissimam Parentem, & S. Josephū, omnes illi Sancti, qui peculiari sanguinis, & amoris, & beneficiorum nexu, Christi Humanitatem profecti sunt; uti est S. Joachim, S. Anna, Fratres Domini, Apostoli, S.

Societas Seraphica ex Angelis.

Societas Seraphica ex hominibus.

Joannes Baptista : Benefactores, & Benefactrices Christi in temporalibus &c. Ideo autem hos omnes vocabat Societatē Seraphicam: quia ut supra retuli, die quodam in Sacramento visus est illi Christus JESUS, ad instar Seraphini Cruciformis.

C A P V T X I V.

Privata quaedam Fēsta, ex devotione, à Patre Gaspare celebrata.

Q UOD Clemens Alexandrinus de viro justo ait; universa ejus vita, est quidam celebris, ac Sanctus dies festus: idē fermē de Patre Gaspare dici potest, qui ad majores in spiritu progressus, & ascensiones cordis sui promovendas, præter communia totius Ecclesiæ Fēsta, multa quolibet Mense habuit privata; quæ non recitatione officii divini alicujus

novi

novi, neque aliquo novo Missæ ritu, sed applicatione intentionum, dilatatione affectuum, & aliis praxibus devoti animi celebrabat.

Primâ die Januarii, recolebat Festum principale dignationum Domini nostri JESU Christi, tam spiritualium, quàm corporalium: Nominè Dignationum intelligens omnes humiliationses JESU Christi, quas pro nobis in Incarnatione, Nativitate, vita, Passione, morte, sepultura, tam quoad animam, quàm quoad corpus subire dignatus est.

Festa Januarii.

Festum dignationum Christi.

In hoc Festo, imprimis agnoscebat, amabat, æstimabat, colebat has dignationes Domini. 2. vestiebat se dignationibus JESU Christi spiritualibus, id est, resolvebat se in particulari, ad toleranda similia iis, quæ toleravit Christus; nempe vilificationem, contemptum, irrisiones, sterilitatem. Modus autem vestiendi sese dignationibus JESU Christi, fuit talis. Domine apud quem numerus electorum cognitus est, & qui singulorum nostri differentias, ac merita. Ego

Modus vestiendò se dignationibus Christi.

N. quam.

Privata Festa

N. quanquam indignissimus, attamen ser-
 vorum Tuorum unus, à liberalissima Tua
 manu, vestem ex dignationibus unigeniti
 filii Tui constatã, & consarcinatam, effla-
 gito, eamq; in conspectu Dignissimee Tuae
 Majestatis, nec non universae Curiae Cele-
 stis, ex nunc mihi de manu Tua assumo, in-
 duo, & per omnem æternitatem illã vestiri
 me velle, profiteor, propono, & protestor.
 Mi DEVS, ab occultis Incarnati VERBI
 Filii Tui, exorna, illustra, & magnifica
 me, Fac ò dulcissime imitatorum Filii Tui
 amator, ut IESVS, quanto fuit pro me vi-
 lior, tanto sit mihi carior: nihil mihi ex
 omnibus mundi bonis placeat; nisi digna-
 tiones, humiliationes, exinanitiones, dule-
 ctissimi Filii Tui, quas ille pro me suscepit.
 Ille sint stemma meum, Nobilitas mea, or-
 namentum meum, monilia mea, nota, &
 gloria mea sempiterna. Hoc a Te DEVS me-
 us, per omnem unigeniti Tui, DEI-hominis
 dignationem, supplex postulo. idq; non tan-
 tum mihi, verum etiam omnibus, quibus
 IESV Christi infirmitatem, stultitiam, di-
 gnationes, exinanitionesq; amplecti, & pro-
 fiteri, atq; improperium, & verecundiam
 non erubescere, Tu ex gratia Tua magna,
 mecum

vicum unâ dedisti, & adhuc daturus es:
Tibi sit cum Incarnato V E R B O, & cum
Spi-ritu Sancto, adoratio, & gratiaruma-
ctio, in secula. Amen.

Secundâ die Ianuarii, Festum Omi- *Festum*
nis, & successus impetrandi pro *Ominis*
Novi Anni initio, & decursu to-
to. In quo, sicut & in priori Festo.
1. Primitias Novi Anni consecrabat
Sanctissimæ Trinitati, per actum
aliquem intensissimæ charitatis. 2.
Eliciebat actus alios charitatis di-
vinæ 365. quibus consecrabat DEO
omnes dies Anni 3. Toti Anno, &
omnibus, quæ in eo acturus, & pas-
surus erat, præponebat præsidem
Præciosissimam DEI Matrem, adjun-
ctis aliquibus Ordinibus Sancto-
rum.

Tertiâ die Ianuarii, Festum Novi- *Festum*
tatis spiritus, & fervoris, ex pro- *fervoris*
posito. In quo festo specialiter in-
novabat fervorẽ actionum totius
Anni, faciebatque coram Deo pro-
testationem, se velle omnem actio-
nẽ, millies, millies majori propor-
tione intensæ charitatis peragere.

Q. Habe-

Habebat etiam aliquam vocem in ore, & mente fere perpetuo, quā unicā licet, tamen ex proposito & placito suo, renovabat fervorem, exprimebatque gradum, & proportionem fervoris, applicatā cuilibet momento, & atomo temporis, actionis, passionis, potentiarum exequentium, subjecti agentis, patientis, circumstantiarū adjunctarum. Inter quas voces ferunt hæ; *Digne DEO, divinè, omnipossibili, et dignissime DEO, majori quàm unquam fervore, atque mite, toto me &c.*

*Festum
immola-
tionis fa-
mæ.*

*Quartâ die Ianuarii, Festum Im-
molationis famæ, & Honoris pro-
prij: In quo totam famam suam ho-
locaustificabat Deo.*

*Festum
Natalis
proprij.*

*Sextâ die Ianuarii, Festum Natalis
proprij: de quo conscriptum ha-
bebat Exercitium Liturgicum.*

*Festum
Nominis
JESU.*

*Nonâ die Ianuarii, Festum Sanctissimi
JESU Nominis, quatenus Chri-
sto, & Societati impositum est. In
quo Festo, nominis JESU imaginem
expositam habebat in cubiculo,
eamque statutis in diem temporibus*

bus adibat, & venerabatur, quin-
quies repetitâ genuflexione. Lita-
nias de Nomine JESU dicebat.
Aliquâ mortificatione Sanctissimū
Jesu nomen honorabat. Laudes e-
jusdem Nominis expendebat. E-
xercitio denique Liturgico, quod
de eodem Nomine conscripserat,
in Sacro utebatur.

Decimâ die Januarii, Anniversariū
Parentum, & consanguineorum su-
orum celebrabat. In quo servabat
præscripta, de juvandis animabus
in Purgatorio.

Vndecimâ die Januarii, Festum de-
sponsationis Pretiosissimæ Paren-
tis cum S. Josepho, & secum. In
quo innovabat suam desponsatio-
nem cum B. V.

Secundâ die Februarii, in usu habuit
Festū gratiarumactionis pro quo-
dam beneficio præstito quibusdam
personis : hoc est, juxta dicta su-
pra ; pro confirmatione sua in Gra-
tia, & pro prædestinatione Patris
Jacobi Lichanski, eo die cognita.

Tertiâ die Februarii, Festum Man-

Q 2

cipa-

*Festa
Februa-
rii.*

cipatûs, sui, & aliorum Pretiosissimæ Parenti, Dominæ suæ: In quo innovabat suam demâicipationem.

Dominicâ Septuagesimæ, Festum doloris, & contritionis pro peccatis, in quo solita contritionis exercitia innovabat.

Triduo Bacchanalium, Festum dignationû Christi. In quo 1. piissimum cor JESU amarissimè effodi, copiosissimisque dignationibus illudi, ac saginari dôlebat, eique compatiebatur. 2. Offerebat se ad perferendas pœnas, peccantium flagitiis debitas, easque pœnas actu ipso à se exigebat, per varias afflictiones corporis. 3. Maximam diei partem, vel coram Sanctissimo Sacramento in Templo, vel in cubiculo clausus exigebat, orando, lugendo, sese affligendo. 4. Peculiarî studio torquebatur peccatis hominum nocturnis, in eorumque cōpensationem quinquepartitam instituebat flagellationem corporis, quamlibet continentem ictus 50. juxta dicta supra, de mortificatione illius.

Eodem

Patris Gasparis.

Eodem Mense, habuit Festum VERBI Incarnati, in Domo Materna privatim ad Annum trigesimum degentis. Festū VERBI prædicantis. Festum Devotorum ad Passionem Christi, pro impetranda devotione per illos ad eandem Passionem. Festū felicitis ingressus Quadragesimæ cum sanitate, & lucro animarum magno. Festum denique Christi in solitudine, à die Cinerum, ad Dominicam primam Quadragesimæ: si tamen hæc ultima tria Festa celebrari poterant hoc Mense, aliàs celebrabat in Martio. Omnium autem horum Festorum præscriptas habebat praxes,

In Martio, celebrabat Festum Indivinationis, commodo aliquo die. In quo modos Indivinationis, de qua supra retuli, instaurabat.

Duodecimâ die Martii, Festum Sacerdotii, & gratiarum Sacerdotalium: de quo habebat conscriptum Exercitium Liturgicum.

Vigesimâ quartâ Martii, Festum S. Gabrielis Archangeli: de quo itidem

dem Exercitium Liturgicum habebat.

Vigesimâ sextâ Martii, Festum Dignationum VERBI Incarnati, in quo sublimè de eodem VERBO inibi manente, instituebat contemplationem.

In media Quadragesima, Festum Renovationis Spiritus Quadragesimalis. In quo rationem peragendæ Quadragesimæ, exactis observationibus plenam innovabat.

Eodem Mense, instituebat Festum Hospitationis Christi, in Dominicam Palmarum incidens. Festum quoque Tridui, morientis, patientisque Christi, & Festum Dolorum omnium Pretiosissimæ Parentis, incidens in Sabbatum ante Dominicam Palmarum. si ita tempus ferebat: aliàs Festa hæc sequenti Mense absoluebat.

*Festa
Aprilis.*

In Aprilis: peragebat imprimis Festum Desponsationis cum Divina voluntate. Deinde Festum exspoliationis sui, ab amore omnium rerum Creaturarum. Tertiò Festum Seraphi.

Patris Gasparis.

raphicæ Societatis, Amatricis Æternæ Sapientiæ. Denique Festum suæ omniumque Nutricis, Gratiæ Dei. Tempus autem, & dies horum Festorum, erat pro commoditate.

*Festa**Maij.*

In Majo, hæc ejus privata Festa fuere. *Primum.* Festum amatorum Sanctæ Crucis, seu Crucifixorum pro Christo. *Alterum* Societatis insultorum, & Dignationum Christi. *Tertium,* Professionis propriæ. Quæ omnia in ipsum Inventionis Sanctæ Crucis Festum incidebant, & ab eo eadem die simul omnia celebrabantur. *Quartum.* Festum gaudiorum omnium Pretiosissimæ Parentis, incidens in sabbatum post Festum Ascensionis Domini. *Quintum,* Festum Eminentissimæ DEBE Dignitatis. In quo ejus exaltationi, admirationi, prædicationi, Exercitio Liturgico, Coronis, affectibus, meditationibus, totum sese impendebat.

*Festa**Junij.*

In Junio, accensebat præcipuis suis Festis. 1. Festum ignitionis, seu ignescentiæ in fervore Spiritus

Q *

Sancti,

Privata Fēsta

Sancti, per incessabilem Dei amorem. 2. Festum Anathematis, & Liberalitatis cum DEO, incidēs in Festum Sanctissimæ Trinitatis. 3. Festum Paupertatis, & Exspoliationis sui, ab omni re, spe, amore, possessione Creaturarum omnium. 4. Festum Josephi Anchietæ Societatis J E S U, incidens in diem nonā Junii.

*Fēsta
Julij.*

In Julio, hæc obibat Fēsta *Primo*, Festū omnium de nostra Societate Martyrum, incidens in Festum Divisionis Sanctorum Apostolorum. *Secundo*, Festum influxūs Christi Domini, ut Gubernatoris, simul cum Festo Sanctæ Marthæ Hospitæ, Christi Domini, incidente in diem 29. Julii. *Tertio*, Festum Balnei, expiationis, supplementi. Festum Bonæ Mortis, & Festum imitationis DEI, ut Ideæ. Quorum omnium habebat præscriptas praxes, eaque celebrabat trigesimā Julii.

*Fēsta Au-
gusti.*

In Augusto, peragebat. *Primo* Festū Vacationum Cælestium, primā, & ultimā, Augusti: sub quo nomine intel-

intelligebat sublimes contemplati-
ones de rebus Cælestibus. *Secun-*
do, Festum iterum Indivinationis,
in Festo Transfigurationis Christi.
Tertio Festum agonis, & mortis Pre-
tiosissimæ Parentis, die, 13. Augu-
sti. *Quarto*, Festum Religiosæ vo-
cationis, & ingressûs, die, 15. Au-
gusti; de quo præcipuû habebat
Exercitium Liturgicum. *Sexto*, Fe-
stum Religiosi vestitus assumpti,
die 26. Augusti. *Septimo*, Festum Æ-
ternæ Sapientiæ in Dominica pri-
ma Augusti, exemplo Beati Henri-
ci Susonis, quo die inchoat Eccle-
sia Libros Sapientiæ, habebat autē
præscriptas occupationes, & De-
licias (verba ejus sunt) cum Æter-
na Sapientia, Christo. J. H. S. U. Fe-
stum suavissimæ, Dei providentiæ,
in Dominica, 14. post Pentecosten:
in hujus enim Dominicæ Evange-
lio, Christus præcipit fiduciam, in
Dei providentiâ.

In Septembri, celebrabat imprimi *F. F. S. S. S.*
die primâ, Festum iterum Æternæ *præbr. S.*
Sapientiæ. Deinde, alterâ die Festum

Privata Festa

Societatis Æternæ Sapientiz. *Tertio*, die tertiâ Festum desponsationis suæ, cum Æterna Sapientia. *Quarto* die Octavâ Septembris, Festum Hæreditationis sui ab Æternæ Sapientiz Matre, MARIA. *Quinto*, Festum Institutæ Societatis JESU, die 27. Septembris. *Sexto* Omnium Sanctorum Societatis, die 28. Septembris. *Septimo*. Festum Incarnatæ Sapientiz Æternæ, ejusque Humanitatis, & gratiarum illius omnium, gloriæque totius, die 30. Septembris. A Festo S. Michaelis, Principis Ecclesiæ, per continuos novem dies, Novem Choros Angelorû colebat, iuxta præscriptas praxes.

Festa Octobris.

In Octobri solitus erat celebrare.
Primo, Festum S. Angeli Custodis proprii. 2. Festum JESU Christi tanquam Capitis Angelorum omnium. 3. Festum ejusdem Domini nostri, tanquam Filii Virginis Hominis. 4. Festum Redituum Pretiosissimæ Parentis, & obsequiorum, quod bis peragebat. 5. Festum amatorum
 Pre-

Pretiosissimæ Parentis omnium. 6. Festum totius Naturæ, Gratia, Gloriæ, ac in specie Maternitatis Divinæ, Pretiosissimæ Parētis, quod etiam bis peragebat. 7. Festum Paupertatis, & exspoliationis sui, ab omni amore, spe, possessione, re creata.

In Novembri, instituerat *Primo* Festum SS. noviter Beatorum, juxta praxim sibi præscriptam. 2. Festū beneficii cujusdam, sibi olim 14. Novembris, à Deo collati. 3. Festum omnium, & singulorum Dei in se beneficiorum, ac simul in omnes Creaturas; quod Festum agebat 15. Novembris, colebatque in hoc die, & Festo; 1. DEUM Sanctissimam Trinitatem, tanquā fontem omnium beneficiorū 2. VERBUM Incarnatum, IESUM Christum, tāquam meritorem eorundē. 3. Pretiosissimam Parentem tanquam thesaurariam, & dispensatricem ipsorum, 4. Suavissimam Dei providentiam. 5. Festum Sanctorum, secum specialiter connexorum,

Festa Novembris

Devotio ad Sanctos, secunda

connexos xorum, in Dei providentia, & vo-
in Dei luntate per respectum ad præsen-
probiã- tem, & futuram vitam. 6. Festum
tia. Pretiositatis MARIÆ Virginis, si-
 mulque immolationis DEO, per
 manus ejusdem Virginis, famæ, &
 honoris proprii, quod Festum age-
 bat 12. Novembris: hoc enim die
 olim thesaurum Pretiositatis B. V.
 Deus illi ostenderat, & postea eo-
 dem die primam honoris, famæque
 suæ immolationem, per manus San-
 ctissimæ Virginis, Deo fecerat. 7.
 Festum VERBI Incarnati JESU
 Christi, tanquam Judicis, in judi-
 cio particulari mortuorû, simulque
 Festum ejusdem tanquam Judicis in
 judicio universali: quæ Festa age-
 bat ultimâ Dominicâ post Pente-
 costen, vel primâ Adventûs. 8.
 Festum Testamenti proprii, & Pa-
 tris cujusdam N. mortisque, & ex-
 piationis propriæ; quod celebra-
 bat 29. vel 30. Novembris: quo
 tēpore singulariter morti se apta-
 bat, condebat testamentum &c. 9.
 Festum Omnium Sanctorum Cru-
 cifixo-

cifixorum, & Crucis Christi amatorum, in ipso Feflo S. Andree.

In Decembri, habebat Primo, Feflũ *Fefla Decembris.*

S. Barbaræ, pro felici morte, & ufu Sanctiffimi Sacramenti, in eodem articulo mortis. Secundo, Feflum traditionis fui Pretiofiffimæ Parenti in hæreditatem, & Feflum Tributi, in ipfo Feflo Immaculatæ Cõceptionis B. V. 3. Feflum Amoris & Amatorum omnium Æternæ Sapientiæ, sub ratione Incarnationis: quo die renovabat in fe amorem erga VERBUM Incarnatum, & Dignationum Incarnationis. 4. Feflum expectationis Partus Pretiofiffimæ Parentis: quo tempore re-
Novem Privilegia B. V.
colebat novem Privilegia ipfius, collata pro 9. Menfium hospitio, exhibito IESU Christo in utero. Nempe 1. Quòd facta fit Mater Dei naturalis. 2. Quòd facta fit Mater, & Virgo fimul. 3. Quòd facta fit absque dolore, immò cum gaudio puerpera. 4. Quòd facta fit capax capere, & quodammodo comprehendere DEUM, quem Cæli, & terra

terra capere non possunt. 5. Quod ex purissimis ejus Sanguinibus, Humanitas Christi formata, & in unitatem Personæ hypostaticè associata sit. 6. Quod facta sit publicum mundi horreum, ex quo depromptum est frumentum Electorum. 7. Quod facta sit secunda, & Nova Eva, omnium vivètiùm Mater. 8. Quod per mansionem DEI in ejus utero, facta sit paradyfus deliciarum, immò Cælû Empyreum. *Quinto*, Festum Supplementi, expiationis, ac Balnei universalis, Testamenti, ac mortis, nec non gratiarum actionis pro beneficiis Annuis; quæ Festa per triduum ultimum Decembris celebrabat, juxta praxes præscriptas, in ratione Annum terminandi.

CAPVT XV.

Orationis, & Contemplationis
Studium, Reflexivæq; Vita
Patris Gasparis.

Donum Orationis, præsertim
in aliquo excellenti gradu,
est præludiû quoddam vitæ æter-
næ. quid enim aliud, vita nostra
æterna erit, nisi cogitatio de Deo,
& affectio erga Deum, & divina?
Quid item aliud oratio excellens
est, nisi hoc utrumque? quamvis
hæc quidem, per speculum, & in
æmigmatè; illa vero facie, ad faciè
versetur, circa DEUM. Hoc donum
in quali gradu divina Bonitas Pa-
tri Gaspari communicaverit, colli-
gi potest ex sequentibus.

*Orationis
donum,
est præ-
ludium
vitæ æter-
næ.*

1. Delegerat ille sibi Mensem
Martium, in quo specialiter exerce-
bat sese in amore, æstimatione, &
usu frequenti Orationis ferventis,
affectivæ, & longioris: petebatq;
à Deo

*Exerci-
tium spi-
ritus o-
randi.*

à Deo gratiam, scientiam, famē, & efficaciam, & continuitatem Orationis. Petebat insuper, ut non solum oraret, sed etiam (verba ejus sunt) (Oratio ipsa fieret.

*Proposita
Oratio-
nis.*

2. Quotidie post Sacrificium Missæ, his propositis animum obfirmabat: *Volo mi IESV, me exercere, & perficere assiduè, in innovatione Intentionum crebra: in continua crescentis fervoris excitatione: in actuali devotione in omnibus: in concatenatione actionum per spiritum: in DEI presentis amante memoria, & memori amore, & same Orationis: in usu recollectionis horariæ, & crebriori, &c.*

*Bonitas
Meditationum
unde col-
ligēda.*

3. Singulis itidem diebus, duas ordinariè instituebat Meditationes, alterā mane more Societatis consueto: Alteram post Meridie, dum urgens aliqua occupatio eam non impediēbat: Bonitatem autem Meditationum inde metiebatur. 1. Ex subordinatione sua ad Deum, & ad Superiores propter Deum 2. Ex odio sui, victoriaque & pace affectuum suorum. 3. ex æqualitate vitæ, dominioque sui in rebus,

rebus, & actionibus suis. 4. Ex Charitate, & mansuetudine, supportatione, compassione sua, super aliorum mala, imperfectionesque. 5. Ex observatione Regularum disciplinæ communis, & suarum privatarum observationū exactâ, & punctuali. 6. Ex odio, fuga, paucitateque defectuum quotidianorū, ac puritate cordis, & corporis. 7. Ex victoria gulæ, & linguæ, aliarumque inordinationum. 8. Ex fervore, ac devotione, & tendentia in Deum, constanti, ac experimentalī.

4. Anno 1609. in Novitiatu, ac cepit à Domino doctrinam acquirendæ semper præsentia divina. Anno autem 1620. accepit à Deo profectionem contemplativâ, ut retuli Cap: 1. Anno quoque 1623. cognovit ex instinctu Dei, impetratum sibi à B. V. affectum incessabiliter inhærendi Deo, ut dixi. Cap: 13. Ex quibus omnib⁹ facile habetur, quàm excellens Orationis donum. collatum ei fuerit divinitus,

*Donum
singulare
ria.*

R

5. Ora-

Orationis Studium,

Oratio-
nes eja-
culato-
riae.

5. Orationum ejaculatoriarum usum habuit frequentissimum; ita ut etiam per Curritoria incedens, immo etiam cum aliis colloquens, coronulam manibus tereret, actusque aliquos eliceret. Duplices autem Orationes ejaculatorias dicebat esse; quasdam meri tantum affectibus nostri erga DEUM, quales sunt; *DEVS meus, & omnia. O ignis, qui semper ardes! Paratum cor meum DEVS. O Domine ego servus Tuus &c.* Et has laudabat, commendabatque Quasdam, per quas non solum affectum ignescere facimus, sed etiam proposita nostra circa virtutes, vel vitia, brevissime, validissime tamen in DEUM jaculamur. Et has magis approbabat, praeferebatque prioribus, saltem propter incipientes & proficientes, de quibus illis tale habuit à Deo lumen.

Doctrina
de oratio-
nibus e-
jacula-
tories.

Anno 1624. die 12. Decembris, docuit me Dominus, quas, & quomodo practicas coronas, ejaculatoriasque orationes frequentare deberem, scilicet, ut coronam dicerem

hoc,

hoc
me
2.
que
Tibi
isti
mal
imp
Chr
bu
ret
cal
tio
ce
ler
di
da
hi
Qu
suff
An
pen
ad
DE
non
pen

hoc, vel simili modo; 1. **DEVS** meus, fac me amare hunc **N.** qui me odit. 2. **DEVS** meus volo bene loqui de **N.** obloquente mihi 3. **DEVS** meus gratias ago Tibi pro isto **N.** adversario meo. 4. Fac isti mi **DEVS** bene; qui mihi in hoc fecit male &c. talibus enim affectibus iteratis imprimatur practica dignationum **IESV** Christi tolerantia.

6. Convictum se à **DEO**, quibusdam dictaminibus, ne praeperaret in recitatione Orationum vocalium, fatetur in libello illustrationum, his verbis; Quadam vice recitabam preces Canonicas, celeriter volens illud pensum expedire, & tempus reliquum ad quaedam peragenda reservare, cum mihi in Spiritu, ad mentem venit; Quid festinas, & tempus **DEI** Laudibus suffuraris? Nunquid tempus **DEI** non est? An non ille fecit tempora? ut ipsi illa impendere nolis, & sis parens temporum, quoad divina? Times ne tibi desit ad alia, si **DEO** impendas tempus? Esto, desit aliis, non desit **DEO**, impende illud **DEO**, impendet Tibi **DEVS**, ne metue tempus dare

*Singul-
ria de tē-
pore di-
ctamina.*

Orationis Studium,

DEO. Pater ille secutorum, suppeditabit illud; si indigueris. Denique, desit postea tibi tempus: esto: at nonne satis erit tibi, si totum, si reliquum, quod habuisti tempus, DEO dedisse inueniaris, & non habuisse, quod impenderes non DEO? His dictaminibus persuasum est mihi, ut tempestive, hoc est sufficienti tempore accepto, preces Canonicas semper dicam, nec me in angustum tempus conjiciendo, ad festinandum cogam, utque non festinem, nec sim parcus, in DEUM temporis, qui est auctor temporis.

*Scripta
per modum
Meditationum.*

7. Plurimas conscripsit Meditationes, & pleraque ejus Ascetica, sunt ab eo juxta modum, & formam meditandi, scripto tradita. omnia verò ejusdem Scripta, plena sunt affectibus variis, erga DEUM, Christum, B. V. Sanctos: ita ut scripsisse, & simul meditatatus fuisse, Orasseque videatur.

*Prægu-
Stationes
Beatitudinis.*

8. Actus, & affectus Beatorum suaviter prægustabat interdum, ut in ejus consuetudinibus reperi, his modis. 1. Intuitu fortuito, & possessivo

festivo gaudio, gaudenteque possessione, atque iunctione, vel participatione Summi Boni. 2. Admiratione, obstupescatione, defectuque in summum Bonum. 3. Satietae fame. & fame satiata, & tamen anhela, ad summum Bonum. 4. Contentatione, & quasi confessione contentationis, impletæ spei, persoluti superestruenter laboris.

5. Charitate exuberante, & æstuate in DEUM summum, & jam suum æternaliter possessum Bonum. 6. Laude, exaltatione, dignificatione, in sæcula sæculorū. 7. Invitatione Creaturæ rationalis ad fruendum DEO, atque assecuratione, quod non fallat Deus, quodque superet fidem, spem, vota, captum.

9. Sitūs varios Beatorum in Cælo, pie exprimebat interdum in se. *Imitatio*
 1. Admirantis, & defixos oculos habentis. *sitūs Be-*
 2. Reverentis, & *atorum*
 Majestatem Dei admirantis pronè.
 3. Appositis in Crucem manibus ante pectus, oculorum elevatione blandam, & contentativam habentis.

tis. 4. Diductis manibus ante se, vultu renidentis, labiaque suaviter, & modice hiantia præferentis. 5. Demissis dejectisque brachijs, & manibus, suaviter stupentis, atque consistentis. 6. Compositis, ut orantes solent, manibus vel palmis ad pectus, mistum admiratione, gaudio, vividâ delectatione, vegetoque languore habentis. 7. Positis in sinu manibus, cõfessum æternum, & adspectum, inspectumque totius Divinitatis abyssi, Bonitatisque thesauri proprietatem jam obtinentis.

*Specimina
Contem-
plationis.*

10. Specimina contemplationis; concessæ illi à DEO, non uno in loco inter scripta ejus reperi, sed potissimum in Ratione peragendi Vacationes Cælestes, nēpe fruendi deliciis Divinitatis, recolendi Triumphum Pretiosissimæ Parentis in Cælos assumptæ, & colendi VERBUM Incarnatum, IESUM Christū, ut glorificatorem Sanctorum suorum in Cælo: quam rationem in Mense Augusto practicabat. Hic e-

jus

ius præaltam legere est contempla-
tionem, singulos digestam in dies:
Referre eam longum esset. accessum
tantummodò, & veluti præludium
ejus, ad eam verbis ejus refero;
ita ergo ait; Omnibus Augusti
Mensis diebus, Spirituales, Cæle-
stesque vacationes peragam. Lo-
cus Vacationum istarum erit. vel
cor in Cœlo, vel Cœlum in corde
meo positum, collocatumque. Finis
illarum erit; gustare, & videre,
quàm suavis sit Dominus DEUS no-
ster, tam in sua ipsius Divinitate,
quàm in Sacratissima IESU CHRISTI,
DEI-hominis Humanitate, Beatos
suos in Cœlo beatificante, Bonisq;
æternis exsaturante: quam etiam
in Pretiosissima DEI-hominis, &
nostrum omnium Parente, MARIA
Virgine, &c. Materia vacatio-
num harum erit, præcipuè triplex;
nempè; Deliciositas, & Dulcedo
Essentiæ divinæ, atque Sanctissimæ
Trinitatis, VERBI Incarnati, IESU
Christi, super Sanctos suos, jam
secum regnantes in Cœlo, beatifi-

*Vacatio-
ne Cale-
stes.*

*Materia
vacatio-
num Cæ-
lestium.*

ca effusio : & gloria Pretiosissimæ Parentis MARIÆ, in Cœlos assumptæ, cum corpore, & anima.

Quod spectat ad reflexivam vitam Patris Gasparis, ita intentos ille supra se habebat oculos ; ut non omnino quidem diversis temporibus, viginti tamen & octo ordinariè usurpaverit examina : idque præter examē breve post singulas horas usurpatum, nisi urgens quid obstitisset. *Primum* examen erat agendorum eo die, & tolerandorū. *Secundum*, Incidentium, quæ non cadebant sub ordinem : sed evenire poterant. *Tertium*, Emendandorum ex præterito Mense, vel ex proxima Confessione, vel ex aliquo examine. *Quartum*, Repugnantiarum vincendarum. Tempus horum Examinum erat mane, finitâ meditatione. *Quintum* examen erat in ordine ad Sacrum Missæ faciendum. *Sextum* commune, quod à disciplina domus præscribitur, ante prandium ; cui examini adjungebat, *Septimum* particulare juxta mentē, &

Exami-
na 25.

normam S. P. Ignatii, & *Octavum* menstruum: quod quantum ad materiam, idem erat, cum particulari, dispiciendo, an tot, & designatis temporibus, exerciti sint mortificationis externæ, & internæ actus, pro Mense assumpti; & an actus virtutis menstruæ usurpati? *Nonum* Examen erat officiale, quod etiam adjungebat Examini communi ante prandium. Rursus post recreationem Examina quatuor; nempe Agendorum, ac sufferendorum, incidentium, emendandorum ex Mense, & Repugnantiarum vincendarum instituebat. *Decimum quartum* Examen erat, super lumina, gratiasque actuales, & inspirationes divinas. *Decimum quintum* super exercitium virtutum in occasionibus, superque ipsas occasiones, *Decimum sextum*, super sublimationes actuum, seu super formalitates, ac modos sublimandi actiones, atque passionnes omnes. Quæ tria examina instituebat circa primam horam post meridiem. *Decimum septimum*, Exa-

Examina
na & utilissima
Religiosa
homini

men supra fontes imperfectionum quotidianarū. *Decimum octavum*, In quo inspectis defectibus, contraponebat actūs oppositos. *Decimum nonum*, super novitatem spiritūs, & fervoris. *Vigesimum*, supra speciales animæ nāvōs, habituales præfertim: Horum quatuor examinum tempus designaverat ante cænam pro commoditate. Sequebatur Examen vespertinum commune, cui adjugebat iteratò alia quatuor Examina; nempe particulare, mensurum, officiale, & corrigendorū ex mense, vel si in his nihil speciale advertēbat, faciebat Examen vitandorum, Adjungebat quoque. *Examen vigesimum sextum*, supra ordinē actionum, & horarum. *Et vigesimum septimum*, supra ejaculationes in DEUM factas. Denique quiescente jam Collegio, instituebat Examen *Vigesimum octavum*, *Censorium*, ita dictum à rigore, & subsequenti- bus pœnis sibi met inflictiis.

*Examen
Censori-
um.*

Horum omnium Examinum, in promptu habebat puncta, quæ ob
pro-

prolixitatē, hic non adnoto. Ut tamen appareat mira ejus perspicacitas in pervidendis imperfecti-
onibus, & nævis animi, Materiam solummodò Examinis Decimi septimi. ex ejus libello hic appono.

Fontes imperfectiorum.

1. Inconsideratio, & indeliberatio ante opus, & post opus. 2. Languor mentis, efficaciam fervoris enervans. 3. Inconstantia in bonis, ob causas leves. 4. Dilatio agendorum, de tempore, in tempus. 5. Fiducia sui, spes supplementi, blandimentum de facili compensatione. 6. Intentionis defectus; quia nulla, non pura, frigida, retractata. 7. Irresignatio, timor humanus, amaritudo, sæpè vana imaginans, illudens, ab opinionis dominio profecta. 8. Delectationes satisfactionesque, naturæ indultæ, condescensionesque propter merù naturæ ductum. 9. Defectus præsentia ad se, raritas recollectionis, præcipitatio, festinatio, urfus inquiet-

*Examen
imperfectiorum
quotidianarum.*

quietans sine rationabili causa. 10. Tardus ad DEUM, & orationem recursus, in labore, difficultate, tribulatione. 11. Designationes ad pauca respicientes. 12. Tenax in hæsiō ad proprium ordinem, designationem, iudicium. 13. Iustificatio, & excusatio sui erroris, apud se, & apud alios. 14. Querulositas de injuriis, & ingratitude in aliis, ac difficultatibus, deque moribus, & morositatibus alienis. 15. Affectata dissimulatio remorsuū, & instinctuum interiorū. 16. Inordinatio temporum, & actionum. 17. Fuga confusionis, celatioque quorumvis defectuum coram DEO, & Confessario. 18. Scandala, modica licet in specie. 19. Fuga laboris in advertendo, & examinando. 20. Conjectio sui in angustias temporis, ex causa culpabili: unde perfunctoria, actionum expeditio. 2. Eventuum præter mentem eventientium, non in DEUM rejectio, neque ex gustu providentiæ divinæ acceptatio. 22. Merum, & nudum, studi-

Fontes
32. vario-
rum de-
factum.

studium explendi numerum piarū
actionum, obturandique conscientie
clamorem, ac morsum. 23. Sor-
dida quædam temporis parcitas,
quæ volumus citò expedire obse-
quia divina, interim & opus, &
tempus perdimus. 24. Naturalis
affectio ad personas, amicos, bene-
factores, amatoresque proprios:
naturalis item affectus res, officia,
occasiones, laudes proprias. 25.
Naturalis aversio, & declinatio à
personis, Officiis, molestiis, indi-
gentiis. 26. Applicatio effusa men-
tis in agendo, absque dominio, &
præsentia sui. 27. Debilis, & flu-
ctuans applicatio ad agendas res,
quæ præ manibus sunt. 28. Respe-
ctus humani, rationesque humanæ
sperantes, timentes, differentes,
dissimulantes. 29. Spes impunita-
tis. 30. Oblivio proveniens ex
fiducia memoriæ, vel ex dilatione.
31. Desuetudo, vel è contra assue-
tudo. 32. Fiducia, & veluti nidi-
ficatio, acquiescentiaque in rebus,
personis, locis, amicis.

Examē
horariū
um.

Præterea operæ pretium est, apponere Examē horarium, quod sibi præscripserat, in hunc modum.

Horâ sonante, vel certe horâ, quam mihi ex temporis distributione Examini deputa vero, appetente, Examē infra scriptum faciam.

Punctū 1. Punctum 1. Gratias Tibi ago DEVS meus, pro omnibus, & singulis totius vitæ, & horæ elapse, elapsæque beneficiis.

Punctū 2. Punctum 2. O Trinitas DEVS, lux beatissima, reple cordis intima, &c.

Punctum 3. Examinabo horam, & opera horæ elapsæ.

1. Impensane hora operi designato, & opus an suâ horâ factum?

2. Opus bonumne suâ naturâ, an intentione? factumne bene? & quâ bonitate? naturali, politicâ, supernaturali? Habuitne aliquam circumstantiam vitiosam, præcipue effusionem, teporem?

3. Servat enè in operæ regule communes, & observationes privatæ?

4. Præmissislinè operi intentionem actualem, an virtuales tantum?

5. Ea intentio fuitne pura, desecata, vacua meo bono, solum DEUM præcise intuitens,

tuens
quæ
fecit
ctiam
in qu
pure
Itane
ctavi
possib
in qu
quan
grati
quæsi
rum
à me
6.
DEI
de vi
rand
7.
mi.
& pe
creti
8.
ejusq
9.
rum
tue

tuens, an occulte & subdole proprietatem
querens, sperans, respiciens? Fuitne ita de-
secata, ut non spectaverim etiam spirituale,
etiam aeternae vitae commodum, aut meri ū,
in quantum illud meum bonum est; sed
pure in quantum DEI, & propter DEVM?
Itane solius DEI gustum, gloriamque spe-
ctavi; ut juraverim, & intenderim omni-
possibilitate, DEVM hoc opere dignificare,
in quantum est dignificabilis in se, & in
quantum ego sum dignificativus Eius, ex
gratia, hic & nunc habitā. Itane nihil mei
quæsi in opere, ut etiam in super vilificā-
rum me, quantum v lificabilis sum a DEO,
a me, ab omnibus Creaturis.

Examens
intentio-
nis.

6. An ad opus, & in opere, auxilium
DEI expetui, illiq; soli innixus sum plene,
de viribus & sufficientis meis expresse despe-
rando.

7. An opus egerim ex totis viribus ani-
mi. (quantas opus requirebat in substantia,
& perfectione sua) & corporis; salvā di-
cretionem, & an in hanc peccatum sit?

8. An in opere imitatus sum Christum,
ejusque exemplar?

9. An in opus meum, gratie, merito-
rum, operumq; Christi influxum curave-
rim, petierimque?

10. Vni-

10. Univne opus meum actualiter, ardentius, appreciative, IESV Christi laboribus, & conatibus, & meritis?

Examen
perfectio
nis operum.

11. An conatum adhibuerim, ita digne, & assimilata Christo facere opus, ut opus meum, opus Christi videretur, & ego quasi Christus alter coram Deo judicaretur?

12. Quam applicationis, & attentionis, & affectus in DEVM, Christumque continuatione, feci opus meum? Numquid crevit in me per singula momenta? Numquid replicabatur, sublimabatur corde, & vividitatis Christi sublimitate? Numquid supplebam effectum, & efficaciam meam, affectu, & efficaciam debitam DEO à me, à Creaturis, à Sanctis omnibus in Cælo, à Pretiosissima Parente, à Christi humanitate, ab ipsa denique Trinitate Sanctissima?

13. An atomis omnibus meis, tantum conatum, eamque fervoris proportionem impressi in er operandum, quantum totus ego, & omnis utraque substantia mea habere debuit?

Examen
subtilium
defectuum.

14. Quam mortificatione meam feci opus, presertim mensuram, & interna?

15. An sectatus sim, repressionem desideriorum impotentium, an effusionem super opus?

16. An

16. An superavi impedimenta, tedia, difficultates in aggrediendo, & operando?

17. An dilationi restiti, an compescui festinationem, & solius persunctionis studium?

18. An linguas, iudicia, respectus superavi, ad illosque obsurui, & occalui?

19. An laudes, approbationes, vel spem earum despexi?

20. An in opere corporalem afflictionem, in aliqua parte quasi, arripui?

21. An menstruae externae mortificationis actus, vel desideria saltem propositaque habui?

22. An hoc ipsum Examen faciam cum ea applicatione, & sufficientia, ut contenta sit ratio?

Punctum 4. defectus notatos dolore intimo supernaturali expiabo, & supplementariis actibus, ac nominatim actuali supradicta omnia fervandi proposito, complacentiaq; & approbatione eorum supplebitum etiam mortificatione externâ, sanguini Christi immistâ, balneabo.

Punctum
4.

Punctum 5. Emendationem proponam, & præter proximos splendendi

Punctum
5.

plendi conatûs, insuper pænitentiam pro defectibus pænalem subibo.

CAPVT XVI.

Animabus Purgatorij Opitulatio a Patre Gaspare impensa.

Proprium Societati est, animabus Purgatorij opitulari

SI cui, certè Societati nostræ, circa animas Purgatorij sollicitudo, propria esse debet; utpote cui salus, & perfectio animarû, pro fine, & scopo omnium religiosorû operum est. Hoc ipsum incitamentum ad opitulandû animabus Purgatorij, memini me ex ore Patris Gasparis, in Exhortatione quadâ, accepisse. Quàm verò ille ipse, eo in negotio sedulus, & serius fuerit, ex propositis ejus in praxim deductis, collegi.

Quotidiane opitulaciones anim

Inprimis itaque sic quotidie animabus Purgatorij opitulabatur. 1. Quolibet mane cujusque diei, post
pera-

peracta Exercitia matutinæ surre-
ctionis, faciebat in honorem Æter-
næ Sapientiæ, IESU Christi, disci-
plinas duas, pro Animabus Purga-
torii, claudens utramque oratione;
DEVS qui nobis in Sancta Sindone &c.

*mabus
Purga-
torii.*

2. Cujuslibet Sacri (exceptis pau-
corum dierum) per Annum, fru-
ctum satisfactorium, vel totum, vel
partialem, pro Animabus Purga-
torii certis, vel in communi offe-
rebat, iisque applicabat. præter
eum, qui ad eas, ex intentione
Ecclesiæ, naturaque Sacrificii
redundat. 3. In quolibet quoque
Sacro, ex privilegio liberandi ani-
mam, Indulgentiam applicabat ani-
mæ, vel certæ, vel cui DEI volun-
tas vellet. 4. Cujuslibet diei Offi-
cium Canonicum concludebat ora-
tione pro Defunctis, præsertim Do-
minicæ & Feriarum. addendo pri-
vatim ad solitas Commemoratio-
nes, seu suffragia, Commemoratio-
nem pro mortuis, cum triplici ora-
tione. 1. *Fidelium.* 2. *DEVS venie.* 3.
DEVS qui in nobis in Sancta Sindone, &c.

Indul-
gentie
Exami-
nis.

5. Cujuslibet diei Examen vesper-
tinum cōcludebat Psalmo *De Pro-
fundis*, & triplici prædictâ Oratio-
ne : Psalmo quoque *Miserere*, adje-
ctis Indulgentiis Examinis. 6. Om-
ne cujuslibet diei opus, omnem-
que passionem, præter intentiones
alias, ad quas dirigebat, offerebat
etiam pro solatio, & auxilio Ani-
marum. 7. Fructum satisfactoriū
ejus doloris, quem aliquoties in
dies singulos subibat, in honorem
certorum Sanctorum Nominum, of-
ferebat pro animabus Purgatorii.
8. Completorium cujuslibet Domi-
nicæ, ex Officio Canonico offere-
bat pro Animabus. Similiter Com-
pletorium Feriæ tertiæ offerebat
pro Animabus, de Societate. 9. Sin-
gulis diebus mediâ nocte, ad alia
exercitia adjungebat Orationem
aliquam pro Animabus, & potis-
simū illam privilegiatam; *DEVS qui
nobis in Sancta Sindone, &c.*

Notabile
de die 2.
Novem-
bris.

Die secundâ Novembris, de qua
id assererat; quod sit quasi privi-
legiata ab Ecclesia ipsa, adeo ut o-
mnes

mnes actiones eo die, pro Anima-
bus exercitæ, atque oblatae, sint
specialiter præ aliis temporibus,
efficaciores, ad earum auxilium, &
quidē non solūm ex mente cujus-
que operantis, sed etiam ex mente
Ecclesiæ, quæ hoc tēpore univer-
salius, ex præscripto auctoritatis,
atque obedientiæ, vult, ac jubet o-
rari à suis filiis, quod non potest
nō augere efficaciam Orationibus.
Hac inquam die, his modis juvabat
animas Purgatorii 1. Excitabat in
se intimum animi sensum compassi-
vum, super ejusmodi animas. 2.
Faciebat pro iisdem disciplinas 33.
constantes minimum totidem icti-
bus, in honorem, & cum unione
totidem annorum vitæ VERBI In-
carnati super terram. 3. Faciebat
alias mortificationes, Cilicii, ab-
stinentiæ, genuflexionum, &c. 4.
Exercebat pro iisdem, actus inte-
riores ad minimum 1000. universali-
ter autem omnium omnino operum
suorum hujus diei, fructum satisfa-
ctorium Animabus applicabat. 5.

Opitulatio impensa

Sacrum, & Communionem suam, omniumque ubique Sacerdotum, hoc die Sacrificantium, offerebat, pro iisdem, in quantum, hæc satisfactoria sunt. 6. Omnia totius Ecclesiæ, omniumque ejus filiorum opera, hoc tempore, quo Ecclesia orat, à primis Vesperis, & orari vult pro animabus, sibi appropriabat, & sanguini VERBI Incarnati, meritisque Pretiosissimæ Parentis, & Sanctorum omnium, intincta, & conjuncta, offerebat totaliter Sanctissimæ Trinitati, intensâ devotione, & compassione pro iisdem. 7. Per omnia supra dicta intendebat juvari animas, juxta placitum, & gustum Sanctissimæ Trinitatis dando totum in manus, distributioni Voluntatis divinæ, conformando se in omnibus Ecclesiæ Sanctæ intentioni. At non contenta his solùm pietatis ignibus, Patris Gasparis Charitas: majorẽ ex igne Purgatorii, ad eliberandas animas, concepit flammam. Anno enim 1640: usque adeò exarsit, ut omnia sua
opera

*Donatio
anima-
bus Purgatorii
facta.*

opera meritoria iis animabus donans, pergratum gustui Divino holocaustum fecerit. Donationis huius tale erat instrumentum, voto, & juramento firmatum.

Dignissima Trinitas DEVS meus, puro Tui amore, ut Tu exaltere, quantum per me potes, scis, & vis, & quantum ex Te dignus es: ut Christo IESU merita sua compensentur, & Pretiosissima Parens MARIA, totusq; Sanctorum cætus exhilaretur: Ut animabus Tibi dilectis, sed necdum purgatis, Tuoque beato conspectu dignis, beneficium: ut earum Angeli Custodes fructu curarum suarum gaudeant finaliter. Ego N. totius Anni currentis, à 2. Novembris, ad sequentis Anni, 2. Novembris, operibus meis quibuscunque, animas illas juvare cupiens & statuens. hæc opera mea omnia & singula Tuae Divine Majestati offero, applico, dono; in omni eorum applicabilitate, quæ pro illis applicari, illisq; prodesse possunt.

Exceptis solum iis, quæ quia aliis debeo, non est in mea potestate animabus donare; quæ tamen exceptionem ipsam pro iisdem offero, in auxilium, secundum gustum Tuum Domine DEVS meus. Nullum omnino fructum

Industria donationis facta Animabus

Opitulatio impensa

omnium operum, passionumque mearum mihi reservans. quicumque aliquo modo Animabus prodesse possit coram Te. Animarum autem designationem Tuo Divino beneplacito permitto. Pro iisdem quoque animabus Purgatorii, Domine, omnem si quem habeo apud Te, Meritorum thesaurum atque donorum Tuorum, Tibi permitto; ut eum dispenses in Animas easdem, seiundum gustum Tuum, placitumque, usque ad exinanitionem, & denudationem mei, sine ullo premio, mihi inde apud Te secuturo, sed in Animas redundaturo. Premii loco id tantum cupiens à Te, ut Tu in Creaturis Tuis glorificeris, utque per meam exinanitionem, Tuae glorie, Animarumque beatitudini aliquid sive plenitudinis, sive saltem accelerationis accrescat. Id ita, Tuae Divinae Majestati, Voluntati, Dignitati voveo, promitto, Iuro, manuq; mea scribo, & in vicem Nominis, hac † (hæc Crux erat sanguine ejus exarata) (Sigillo. Toto me. Amen. (hæc quoque verba ultima sanguine ejusdem exarata.

Consecra
tio totius
vite pro-

Dilatavit adhuc amplius ardores suos Pater Gaspar, dum in eundem finem totâ suam consecravit,

resi-

Animabus Purgatorii.

191

resignavitque vitam, contractu e-
jusmodi facto, cum DEO.

*pter ani-
mas Pur-
gatorii.*

Dignissima Trinitas DEVS meus, puro
Tui amore, Ego N. totius residue vite mee
mortalis operationibus, atque passionibus
quibuscunque, Animas illas juvare cupiens,
& statuens, omnes, & singulas actiones, &
Passiones meas, usq; ad mortem, ipsumque
etiam mortis opus, Tuae Divine Majestati
offero, applico, dono, atque voveo, in omni
earum applicabilitate, qua pro illis appli-
cari, illiq; prodesse possunt, exceptis solum
iis, quae quia alius debeo, non est in mea po-
testate, Animabus illis donare, quam tamen
ipsam exceptionem, pro iisdem in auxilium
offero, secundum gustum Tuum Domine
DEVS meus. Praeter hoc Domine, pari affe-
ctu, & voto, promitto, ac permitto Tibi illa
omnia, quaecunque post meam mortem, pro
me quomocunque futura sunt suffragia,
in subsidium Anime meae, quantum hoc a
me fieri congrue Tuae voluntati potest (pro
iisdem Animabus purgatorii, juxta gustum
Tuum. Insuper & hoc, quod ego ipse post
meam mortem, miserante Te, passurus sum
in Purgatorio, propter Te nunc acceptans,
& quoad licet mihi meritorium faciens,

*Abdica-
tio Suffra-
giorum
in grati-
am ani-
marum.*

Opitulatio impensa

quantum possum, & quatenus prodesse Animabus Purgatorii hoc vel nunc jam potest, vel tunc forte poterit, iisdem animabus jam nunc dono, & applico. Insuper offero Tibi Deo meo, omnes totius Ecclesie, omniumque Tibi gratiarum satisfactiones, mihi quoquomodo appropriatas, & communicatas. Meas item omnes satisfactiones, totius Ecclesie ab ejus origine, adque finem mundi duratura, imperonatas, uniendo tam has, quam illas, Domini nostri IESV Christi, omniumque Electorum, meritis juxta gustum Tuum, Animarumque indigentiam. Insuper Domine, Tibi offero, promittoque in subsidium animarum Purgatorii, totum quodcunque satisfactorie offertur, & fit, & fiet unquam a quocunque, & ubicunque, sive in universa Ecclesia, sive in tota nostra Societate, sive in quacunque, cui ego participo, Communitate, aut Sodalitate, sive a quacunque particulari persona, sive in qualibet alia, Tibi Domino meo nota circumstantia, pro me vivente: uniendo totum hoc, quantum ex me, sanguini ac meritis IESV Christi, omniumque Electorum Tuorum, ad, & juxta gustum placitumque Tuum, & honorem omni maximo majorem. Insuper
 Domi-

Extensio
 abdicati-
 onis fa-
 cta.

Dom
 tori
 vita
 sive
 ens,
 tamo
 ac li
 corpe
 ve de
 perpe
 diem
 pessi
 Chri
 plior
 ma n
 quen
 fact.
 atq;
 Purg
 quoa
 IESV
 las m
 Dom
 Tibi
 sequi
 infini
 valor

Animabus Purgatorii.

193.

Domine, offero Tibi in Animarum Purgatorii subsidium, totum hoc, quod ego tam in vita presenti mea, quam post mortem meam, sive in ipso me, sive in quocunque mei, sciens, vel nesciens, volens, vel nolens, jam tamen ex nunc, pro tunc totaliter volens, ac libens, sive in anima, & bonis ejus, sive in corpore, sive in fama, memoriaque mea, sive denique in quacunque re concernente me, perpeffurus sum, usque ad extremi Iudicii diem. Vniendo jam nunc omnem illam perpeffionem, meritis Domini nostri IESV Christi, ad fructum Animarum illarum amplio- rem, ad Tuam vero gloriam omni maxima majorem. Insuper Domine, omnem, si quem apud Te, pauperculus ego, habeo satisfacti- onum thesaurum, Tibi totaliter offero, atq; permitto, ut eum dispenses in Animas Purgatorii, usque ad exinanitionem mei quoad omnes satisfactiones meas meritis IESV Christi, satisfactionibusq; unitas. Solas mihi satisfactiones, solaq; IESV Christi Domini mei merita reservando, sine quibus Tibi gratus esse, salutemque aeternam consequi, nec possum, neque volo, quaeque adeo infinitae efficacitatis sunt, ut earum vis, & valor, nullis ad alios applicationibus, ab ipsis appli-

Exinanitione
nitio sunt
in gratiam
animarum
rum

Exinanitione
nitio sunt
in gratiam
animarum
rum

Opitulatio impensa

applicantibus, modo aliunde etiam capaces sint, avocari possint. Hæc porro omnia, à me superius insinuata, & Tuæ Deus meus Majestati, in suffragium Animarum oblata, oblata esse volo sine ullo præmio meo. Id ita totum Tibi voveo, promitto, & juro: sanguineiq; IESU Christi Domini nostri meritis consigno. Nunquam scienter, & deliberate quoad me, retractaturus ullo modo, usq; ad mortem; ad quam usque ero servus, operarius, mancipium Tuum propter Animas, Animarum autem Purgatorii propter Te. Tibi gloria in secula seculorum. Et fidelium animæ requiescant in pace.

Per donationē animabꝝ Purgatorii nihil amittitur.

Lucra ex donatione

Tam exactum, tamque bene roboratū, fecerat Pater Gaspar cum Deo contractū, in negotio animarum Purgatorii, per quē tamen non tantū non amisit quidquam, sed lucratus est plurimum: prout ipsemet in sua ratione exercendæ pietatis in Animas Purgatorii, adnotavit: formans enim talem quæstionem; Si quis Animabus Purgatorii donec omnes satisfactiones suas, quidnam ipsimet residuum erit? sic respondit; Habebit. 1. Centuplum à Christo promissum:

missum; si enim pro relictis Christi causâ terrenis divitiis, & bonis, datur centuplum, & vita æterna; quantò magis dabitur pro relictis satisfactionum Bonis, dabitur saltè æquale à DEO. 2. Promissionē DEI; quia beatus qui intelligit super egenum, & pauperem, in die mala liberabit eum Dominus. 3. Gratiā, & misericordiam Dei Omnipotentis. 4. Merita, & satisfactiones Domini nostri Iesu Christi. 5. Merita, & satisfactiones Sanctorum, Animarumque à se adjuutorum. 6. Charitatem Dei, & proximi, quæ operit multitudinē peccatorum. 7. Gratitude[m] tum Dei, tum Christi, tum Animarum adjuutorum, tum Sanctorum Angelorum Custodum, tū aliorum Sanctorum, quibus perquàm gratam fuit, animas sibi dilectas juvari, & eripi ex Purgatorio. 8. Libertatem, generositatemque Dei, qui se non finit vinci à Creatura sua, liberalitate. 9. Merita suæ applicationis omnium suarum satisfactionum in auxili-
lium

lium Animarum: sine dubio enim ista applicatio sicut est opus insignis charitatis, & misericordiae, aliarumque virtutum, ita etiam insignis est apud Deum meriti.

Applicatio Indulgentiarum

Suffragabatur praeterea Pater Gaspar Animabus Purgatorii: applicatione Indulgentiarum, quarum exactum Indiculum confecerat, & supra quarum usum, Examen à se conscriptum, ad minimum singulis mensibus instituebat: ne in participanda liberalitate Dei, & Ecclesiae, parcus esset.

Visio cuiusdam anime.

Nec erat ignota animabus Purgatorii, hæc ejus in illis adjuvandis cura, ad quam nonnullæ confugere visæ. Nec tæ quadam apparuit illi in cubiculo quidam ad instar rubi, flamma æstuantis, injectaque illico cogitatio, animam quampiam indigentem esse, de more igitur peracri flagellatione suffragatus est illi, oblaturus etiam sacrosanctum Missæ Sacrificium; cum ecce sequenti luce, sub ipsum Meditationis initium, allatus est nuntius, de morte

(cujus-

cujusdam Nobilis adolescentis, Matthiæ Smoszewski, cui Pater Gaspar à confessionibus erat. Frequenter quoque profundâ nocte, repetitos ad suum cubiculum audiebat pulsus, cum interno motu juvandi Animas, respondebatque pulsui huic, egregia corporis sui diverberatione, non absque gratitudine animarum. Cum enim Anno 1671. 13. Martii, mortuus esset Posnaniæ, P. Matthias Proski, Rector Collegii, die 16. ejusdem Mensis cuidam personæ apparuit in somnis, à qua interrogatus; 1. An sibi bene esset? respondit; bene. 2. Orasné pro Patre Provinciali, (qui tunc erat Pater Gaspar) Oro inquit pro eo, quia sicut fuimus amantes in vita, ita & in morte. 3. Iamné vidisti Deum? video, ait. 4. Et es extra Purgatorium? respondit? sum. 5. Quamdiu in eo fuisti? Mortuus sum, ait, Feriâ secundâ, exivi de Purgatorio Feriâ quartâ, adjecitque. O si vel ad momentum videres Deum, & posses

*Relatio
de P. Matthia Proski, mortuo.*

eo viso redire ad corpus, servires Deo cum tanta attentione, & applicatione, sicut pugnat miles in fervore prælii, estque pluribus exhortatus personam, ad serviendum Domino DEO, quam ardentissimo fervore.

Epiphonema Sacrum in doloribus.

Addo Sacrum illud Epiphonema, quo dum doloribus premere-
tur, utebatur; Tibi propter animas,
animabus propter Te.

CAPVT XVII.

*In ordinariis actionibus, non
ordinaria perfectio Pa-
tris Gasparis.*

HOc habet inter cætera indo-
lis suæ privilegia, Religiosa
virtus; quod non sit extra Patriam,
immo neque extra Domum qua-
renda; ingens illi etiam in angu-
stissimo parietis claustralis cubicu-
lo, campus est, atque juxta vulga-
rem jam vocum combinationem, to-
tum

*Virtus
Religiosa
domi ha-
betur.*

tum habet in cella Cælum. Ad perfectionem illa suam, non requirit prodigiosâ quæpiam gesta, præaltasve extases, aut arcanos ad tertium Cælum raptus, sed in ordinatissima ordinariarum actionum, solidè cõsistit statione. Veritate hac, mentibus suorum imprimendâ, & inculcandâ, nihil fuit frequentius Patri Gaspari: hanc in energicis Exhortationibus suis, creberrimè exaggerabat. persuadebatq; , hanc ipsemet executioni mandandam, primarias habebat inter curas: nolebat esse doctor legis solummodò, & non factor, ingenuèque aliquando coram uno, cui intimius præfidebat, fassus est; nihil se commisisse chartæ, aut docuisse ex ascesi quidquã, quod non priùs ipse deduxisset ad effectum. In Ordinariis igitur actionibus, perquam exactus, & exquisitus erat, imitatus hac in parte Deum, qui in ordinariis Omnipotentix suæ actionibus, est exquisitissimus. Videre est exquisitum hunc ordinaria non ordi-

In Ordinariis actionibus tota perfectio

T

nariè

nariè agendi modum, in consuetudinibus ejus, quas quotidie præ oculis habebat, & quas hic speciatim referre non vacat. Ut tamen perfectio earum saltem in communi appareat. Adnoto imprimis unam ex ejus intentionibus, ante actiones, fieri ab eo, aut saltem ratificari, solitam.

*Intentio
ante acti
ones.*

1. Sanctissima Trinitas DEVS meus, Te agnosco, amo, desidero, laudo, adoro, Tibi obedio, Te timeo, veneror, dignifico, & exalto super omnia.

2. Affectu Tuo, affectu sanctissime amabilissimoq̄, VERBI aeterni IESV Christi Humanitatis: affectu Pretiosissime Parentis: affectu omnium Beatorum Spirituum: affectu omnium Sanctorum, atq̄, Sanctarū: affectu denique omnium Creaturarum.

3. Per hanc actionem N, meam, & per omnes præteritas, præsentis, futuras, actiones, passionesq̄, meas, omnium potentiarum, Corporis, & anime mee, omniumq̄ Creaturarum, mihi & communione creationis unitarum, & affectione libere voluntatis, atq̄, charitatis erga illas, propter Te DEVM meum, impersonatarum, atq̄, insubstantiarum.

4. Semel pro semper, pro tota vita, proq³ Extensio,
omnibus, & singulism³ mentis vite, sive & inten-
existentie mee, aut etiam partium mearū, sio Intē-
& omnium Creaturarum. tionis.

5. Majori quam unquam hactenus ser-
vore Spiritus, milliesq³ millies majori pro-
portione, & incremento fervoris, puritatis,
caritatis, diligentie, ac dignificationis, Tui,
vilificationis autem mei.

6. Ad purum, & omnem gustum Tuum:
ad nullum premium, Bonumve meum, ad
nullum gustum, bonumve creatum, à Te se-
paratum: præterquam ad eos fines, quos gu-
stui, beneplacitoque dignitatis, ac volunta-
tus Tue subordinatos, specialiter, in omnibus
universim, & singulis spectifice actionibus,
passionibusque intendere vel possum, vel de-
beo, vel Tu vis.

7. Seraphicè, MARIANE, Christi-
formiter, omnitudinaliter, incessabiliter,
hujusque unius actus, & affectus, pro omni-
bus substitutive.

8. In unione mihi appropriatorum, Ti-
bi autem DEO Trinitati oblatorum, meri-
torum IESV Christi, Pretiosissimæ Parentis,
Sanctorum omnium, & Angelorum.

9. Atomice, sacrificative, primitiialiter

In Ordinariis actionibus,
heroicè, omnipossibiliter, dignè Te, dignissi-
mâ Trinitate Deo meo.

10. *Quia mihi places, ut mihi placeas,*
ut Tibi placeam, amplius, & amplius, &
amplius.

Tam sublimi intentione, ordina-
 ria opera sua elevabat Pater Ga-
 spar, ne humi reperent. Sed hoc
 ipsum magis dilucidè, examina-
 tèque patet, ex punctis examinibus
 quotidiani, supra memorati, nume-
 ro, Decimi sexti; in quo circa a-
 ctiones, passionesque suas, hæc di-
 scutiebatur.

Examen
exactū,
& subli-
me.

1. *An quidquid fecisti hodie, per quāli-*
bet actionem, a terationem, circumstanti-
am, &c. feceris in gratia DEI Sanctificante
habituali, quantum judicio conscientie Tue
decernere potes?

2. *An advertenter, liberè, & ex electio-*
ne?

3. *An intentione supernaturali, subli-*
mi, purâ, rectâ, glorie, gustusque Divini?

4. *An omnipossibili fervore intensioris.*

5. *An in proportione millies, millies,*
millies majori, fervoris, & diligentie?

6. *An cum applicatione omnium poten-*
tiarum,

ziarum, etiam externarum requisitarum,
vel commode applicabilium?

7. An desperando de Te, Tuque viribus,
fiduciá autem in solo auxilio Sanctissime
Trinitatis, collocatá?

8. An unite ad Christi merita, sangui-
nem, mortem, vitalitatem?

9. An per omnes atomos tui corporis, a-
nimæque capacitatis?

10. An cum, & ex imitatione VER-
BI Incarnati?

11. An in presentia, reverentiaque abyss-
li, Dignitatis Divinæ?

12. An secundum amabilitatis, amati-
vitatique tuæ mensuram?

13. An heroico, & quamproximè ad
divinam ideam, rationemque accedente co-
natu, fervore, defecatione, nuditate, pau-
pertate spiritus?

14. An resignatione sponsali in divinam
voluntatem & providentiam?

15. An ad gustum Æternæ Sapientie, &
ex mēte, ritu, ardoreque Societatis Serap-
hice?

16. An cum adequatione, aut superati-
one etiam habitus, pro gratiæ mensura?

17. An cum projectione tui in ulnas,

*In Ordinariis actionibus,
curamque nutricis omnium, Gratia?*

18. *An in finem adorationis, laudis,
gratiarum actionis, impetrationis, tempora-
lium, & spiritualium, tibi, aliis, commu-
nitatibus, satisfactionis quoque pro penis tu-
orum, & alienorum peccatorum, hujus, &
alterius vitæ?*

19. *An cum accumulatione circumstan-
tiarum?*

20. *An suppletivè pro obligatione omni-
um Creaturarum, quâ debitrices sunt DEO,
servitii, cultus & amoris?*

21. *An cum impersonatione in omnes
Creaturas?*

22. *An gratiâ, renuntiando omni com-
modo, & merito, & premio, liberationi à
pœna, & cognitioni, atque reputationi, Di-
vine, & humane?*

23. *An cum expectatione sterilitatis,
inutilitatis, ingratitude, reprehensionis,
censuræ, sinistrae interpretationis, pœnæ,
elusionis, interruptionis, alteri adscriptionis,
insultationis?*

24. *An sine nidulo, & hortatu volun-
tatis propriae?*

25. *An propter confusionem faciei tuæ
majorem, puram, solam?*

An dele-

26. An delectabiliter, aviditateque Cru-
cis amplioris, & Martyrii saltem cordis?

27. An punctualiter quoad tempus?
obedienter quoad internum imperium? adæ-
quate quoad lumen, & affectum?

28. An Sacrificativè, tuique oblatione,
sacrificatione holocaustaria, in Larriam
Sanctissimæ Trinitatis, & I E S V Christi
adorationem, exaltationemque?

29. An ex voto? an indivinate? an
Iesuitice? & Christiformiter? & Deifor-
miter, divine, digne DEO? An affectu San-
ctissimæ Trinitatis, Christi, Pretiosissimæ
Parentis &c.

30. An cuncticreate, cunctibeate?

31. An semel pro semper, omnipossibili-
ter, omnitudinaliter, omnircumstantiati-
ve, ignitissime, incessabiliter, famelice, tibi
enitus mortue?

32. An ita, ac si hoc esset ultimum, fina-
leque efficax medium Prædestinationis, sine
quo salvandus non esses?

33. An expiate, purificate, balneate in
Balneo Sanguinis Christi, meritorumque
ejus, Iustitiæ & miserationis Divinæ, amo-
ris & doloris tui, Clibani Seraphici?

In hoc ejus Examine, elucent

In Ordinariis actionibus,

omnes illius spirituales industriae, quas in actionibus ordinariis adhibebat, & de quibus severe rationem secum inibat, adjectâ expiatione, & pœna, si forte aliquid ex his neglexisset. Alias observationes ejus singulis actionibus appropriatas, scitu, & imitatione dignissimas, brevitatis causâ præmitto. Illud est memorandû; quod quavis mediâ nocte lectulo confurgere solitus fuerit, Sanctumq; Prophetam imitari, qui mediâ nocte confurgebat, ad confitendum Domino. Hoc igitur tenebroso tempore, elucebat ejus in DEUM amor. Inprimis enim flexis genibus invitabat creaturas omnes, ad adorandam Æternam Sapientiam sic;

*Actus
mediæ
noctis.*

*Ad æternam
Sapientiam*

*Ad Matrem
Æternam Sa-
pientiam.*

Æternæ Sapientie fontem, IESVM Christum, venite adoremus, & pro gloria nominis eius jubilemus. 2. Petebat quinque à Societate Æternæ Sapientie, accendi se incessabili amore ejusdem Æternæ Sapientie. 3. Idem petebat à Matre Æternæ Sapientie totidem vicibus, & ab ipsa Æterna Sapi-

Sapientia, concludebatque petitionem, illâ Oratione; *Anima mea desideravit Te nocte, sed & spiritu meo &c.*

4. Salutabat vulnera Incarnatæ Sapientiæ, JESU Christi, his verbis; *Vulnera Tua dulcissime IESU, sint remedium peccatoris anime mee, & incentivum amoris Tui Divini. Amen.* 5. Ab eodē

Incarnata Sapientia JESU Christo, petebat vestem Dignationum ejus, tam internarum, quàm externarū, concludebatque petitionem hanc, illa Oratione S. P. N. Ignatii. *Ani-*

ma Christi sanctifica me &c. 6. Salutabat JESUM, & MARIAM, amoremque suum illis protestabatur, affectu illo Alphonsi Nostri. *IESVS & MARIA mei dulcissimi amores, patiar ego, amore vestri, totus sim vester nullus meus.*

7. Petebat augmentū amoris in se Mariani, hoc modo; *Piissime IESU, amorem Pretiosissimæ Parentis da mihi, propter amorem ejus. idque repetebat quinquies.* 8. Concludebat hanc Orationem protestatione, quòd solum id à Divina Majestate postularet, quod sibi Pretiosissima Pa-

*Ad JE-
SUM &
MARIAM.*

*Ad SS.
Trinitatem.*

rens MARIA precaretur. 9. Totum hoc negotium nocturnæ Orationis concludebat affectu ad Sanctissimâ Trinitatē hoc modo ; O Sanctissima Trinitas DEVS meus, quis mihi det acquiescere in Te ! quis mihi det, ut venias in cor meum, & inebries illud, ut obliviscar omnia mala mea, & unum Bonum meum amplectar Te ! Hei mihi ô Trinitas DEVS, quam Profundus es in Excelsis, quam Excelsus in Profundis ! Nunquam recedis, & vix redimus ad Te ! Age Domine, & fac, accende, & rape, flagra, & dulcesce, jam amemus & curramus. O amare ! ô ire ! ô sibi perire ! ô ad DEVM pervenire ! Et in his rursus obdormiscebat.

CAPVT XVIII.

Opera ascetica à Patre Gaspare conscripta.

Miratur id in Hypponēsi Præsule, Divo Augustino, Orbis Christianus ; quòd ille Episcopalis distentis negotiis, sub id præsertim Ecclesiæ tempus, quo

Anti-

Antistites ipsi absque demandatione Vicariatus, & ab Exedris ad populum detonare, & judiciaria, ferme quovis die occupare subsellia solebant, quod inquam, tanta librorum volumina posteritati reliquerit: arduum enim est mortalem manum, nisi digitus Dei accesserit, tam amplam esse posse. Idem mirari in Patre Gaspare cogimur: dum relicta post mortem ejus plurima ascetica opera, & cernimus, & revolvimus. Minuit quidem admirationem id; quod statim à primis Religiosæ vitæ annis, ejusmodi codicillos compilare cæperit, in eoque studio ad morbum usque extremum perrexerit, immò etiam in itineribus quæ Provincialis conficiebat, eum laborem non neglexerit, atque in itinere quo Romam Procurator, & bis Elector ibat, indeque redibat, integros cõscripserit Tractatus. Verùm id. ut minuit admirationem, ita auget, quomodo tot negotia, scribendique obstacula, eo in genere, illi impedimento non

*Scriptio
per totam
vitam re
ligiosam.*

*Rarum
scribendi
Spiritu-
alia ta-
lentum.*

to non fuere. Scripsit ordinariè, absque ulla lima, corrente calamo, in libro plerumque jam compacto, quodque magis mirere, sine inspectione librorum, etiam ad citandas auctoritates, tam Scripturæ, quam Sanctorum Patrum, quas tamen genuinè referebat. Scripsit præterea tam intento animo, ut simul, & indefinenter scribere, & alteri ad quæsitâ, congruè respondere potuerit; cujus rei ego oculatus testis. Quia verò fortè dignissima luce, ejus Scripta, in lucem non prodibunt pleraque, ideo hic eorum appono Catalogum. Reliquit itaque,

Exhortationum Domesticarum,
Volumina iusta 4.

Concionum Dominicalium, Volumina 6.

Concionum in Festa, Funebrium, de Passione Christi, volumina. 4.

Concionum miscellanearum volumina. 2.

Materiarum pro Concionibus, volumina. 3.

Mate-

Materiarum ad Exhortationes domesticas, volumina. 2.

Tractatum de modo, & praxi meditandi.

Meditationes pro Collectionibus, & Provisiones senectutis, in volumine uno.

Meditationes excitando & fovendo spiritûs fervori, & renovationi, in volumine uno.

Tractatus de votis Religiosorum, tam in communi, quam in particulari: & de votis perfectionis, in volumine uno.

Librum Gratia, in volumine uno.

Lectio Num Novitiaticarum, volumen 1.

Tomum unum, in quo hæc continentur. Paradoxa VERBI Incarnati.

Considerationes in 4. hebdomadas Sacri Adventus, & series collectionis annuæ.

Tomum alterum, in quo hæc continentur. Tractatus de moribus, amore, servitio Æternæ Sapietia.

Soli-

Soliloquia. IESUS Passus per titulos. Zeli animarum salutem zelantis Soliloquia. Affectus circa dilectum IESUM passum. Tractatus de prima Probatione Societatis IESU. Tractatus de modo perfectionem parandi. Synopsis totius vitæ, perfectionisque spiritualis. De Notitia Virginis MARIÆ & de quinque affectibus erga Pretiosissimam Parentem, Virginem MARIAM. Mâcipium Marianum. Apparatus ad Meditationem Mysteriorum, ex Vita Christi, & Vitæ ejusdem Mysteria. Tractatus de Notitia Domini Nostri IESU Christi.

Tomum tertium, in quo hæc continentur. Tractatus de Natura Societatis IESU. Tractatus de S. P. N. Ignatii Exercitiis, eorumque usu. Prima Principia vitæ Spiritualis, de Manifestatione conscientia. Tractatus de silentio. Tituli Pretiosissimæ Parentis. Centuria observationum spiritualium. De devotione ad Passionem Christi. De Virtutibus. De usu, & servitute rationis.

tionis. De libertate abneganda.

Tomum Quartum, in quo hæc continentur. Tractatus de exceſſibus amoris Chriſti. De excellentia Amoris Divini, in uniendo ſe ſe nobiſcum, per Sanctiſſimum Sacramentum. De Gratia Divinae Sanctificantis excellentia. De Beatitude æternæ excellentia. De B. V. MARIE excellentia. Notata de Societate JESU.

Stromata in Paſſionem Chriſti in duobus Tomis mediocribus.

Rationes, ſeu induſtriæ variæ, Annum inchoandi, terminandi, Feſta celebrandi particulatim, in volumine uno prægrandi.

Volumen continens dictamina popularia Spiritualia : Caſuū Reſolutiones : Theoremata MARIANA. De Immaculata Conceptione B. V. Diſcuſûs.

Volumen continens Tractatum de Præſentia DEI in nobis, & Exercitia ſpiritualia Tyronū Religioſorum per 12. Menſes.

Opuſculum de amore DEI adulatoris,
Vitam

Opera ascetica,

Vitam B. V. & de S. Josepho
Sponso ejus, in volumine uno.

Exercitia Liturgica in uno præ-
grandi volumine.

Industrias Negotiationis spiri-
tualis, in uno volumine.

Meditationes in Dominicis, &
in Festa totius Anni, in volumine
uno.

Côsuetudines Spirituales quoti-
dianas, hebdomadarias, menstruas,
feu singulorum mensium, in uno
volumine.

Dè soliditate virtutis, volumen
unum mediocre.

Opusculum continens Exercitia
Contemplationis, & Observatio-
nes Liturgicas.

Exercitia 4. Hebdomadarum in
uno volumine mediocri.

Tractatum de Gladio Doloris
MARIANI.

Tractatum de Professione, at-
que Professo Societatis JESU.

Tractatus de Qualitatibus So-
ciorum JESU.

Tractatum de affectibus, fructu,
& ap-

& applicatione Sanctissimi Missæ
Sacrificii.

Discursus de jactura, & per-
ditione sui, in volumine uno.

Tractatum de voluntate DEI.

Tractatum de 10. Sanctitatis gene-
ribus. De vitio linguæ, & de tole-
randis aliorum linguis.

Parvum bonū Divi Bonaventu-
ræ, Meditationibus illustratum.

Meditationes Quadragesimales.

Tractatum de Vita Comuni
Religiosorum.

Tractatum de Virtute Indiffe-
rentiæ.

Considerationes de dignitate Sa-
cerdotii.

Tractatum de collectione Tri-
duana, & Octidua.

Contemplationes de DEO, & At-
tributis ejus.

Bellaria devotæ DEO mentis.

Introductionem ad Spiritum, &
disciplinam veræ, Christianæque
Humilitatis.

Libellum illustrationum, & be-
neficiorum DEI sibi collatorum.

Scriptit præterea non pauca opuscula spiritualia, idiomate Patrio, in usum fidelium, ad instantiam Principum matronarum: tanta enim omnibus qui eum noverant, inerat illius æstimatio; ut summæ felicitati sibi ducerent, si quidpiã ex ascesi ejus nancisci possent. Ipse Serenissimus Poloniarum Rex, Joannes Casimirus, per Gubernatorem Felinensem, submitti sibi, pro solatio animi, Scripta aliqua ejus expetiit, eaque submissa plurimum veneratus est: Complures insuper doctrinã, & virtute præstantes, eã non parum de scientia infusa habuisse opinantur, ut pote qui tanta absque subsidio librorum, immò nec in libris reperibilia cõscripserit. Debuit profectò manus Domini esse cum manu ejus.

*Opinio
de scientia
infusa.*

CAPVT XIX.

*Præparatio ad mortẽ, Et ipsa
Mors Patris Gasparis.*

*Antidotum
contra mor-
tem.*

Reparator vitæ nostræ Christus Dominus, proviso cõtra mor-
tem

tem animæ, infiniti pretii, nempe pretiosi sanguinis sui antidoto, cōtra mortem corporis nullum aliud providit remedium, nisi ipsam prævisionem mortis, atque ad ejus inopinatò adventantis horã, præparationem: ita enim servos suos cohortatus est; *Estote parati, quia quã horã non putatis, Filius hominis veniet, judicaturus nẽpe in ipso mortis articulo, decretumq; seu vitæ, seu nunquam morituræ mortis laturus.* Paruit cohortationi huic Pater Gaspar, atq; contra cæcam mortem oculatus fuit.

Inprimis enim quovis die, ad minimũ ter, mortis apparatus fecit. Mane primũ, dum Pretiosissimam DEI Parentem salutaret, adjectis S. Mechtildis, pro impetranda felici morte oratiunculis. Deinde in Meridie, adjiciens salutationibus, hoc postulatum. *Mæstissima Virgo Maria, per dolores animæ Tuæ, quos passa es, quando vidisti Filium Tuum in Cruce pendentem, & animam exhalantem, digneris me in hora mortis meæ reddere se-*

*Devotis
ad B. V.
pro felici
morte.*

Preparatio ad mortem,

curum. Denique ante somnum, præter alios actus, praxim, seu experimentum mortis faciebat ejusmodi.

1. Decumbes in lecto velut in loculo. 2. Toti mundo, rebusq; ejus valde dices. 3. Testamentum Spirituale ratum habebis. 4. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, atque Extreme Vnctionis, spiritualiter sumes, præmissâ confessione similiter. 5. Agonizanti in Cruce Christo, instantiq; mortis ejus, & Pretiosissimæ Parentis, omniumq; Electorum ejus, instans mortis tuæ recommendabis, & unies. 6. In manus Sanctissimæ Trinitatis, IESV Christi, B. V. & omnium Electorum, animam tuam, spiritumq; trades. 7. Ultimo veluti anhelitu cordis, repetes; Sanctus, Sanctus, Sanctus. Item, IESVS, MARIA donec obdormiscas, in ejus laudem, gloriamq; & gustum. Sic spectante cælo scenam mortis suæ in dies agebat. Pater Gaspar, ut serio moreretur, & viveret.

*Experi-
mentum
& praxis
mortis
ante so-
mnum.*

*Ratifica-
tio Te-
stamenti
in Sacro*

In usu præterea illi fuit, singulis itidem diebus, in Sacrificio Missæ, ante sumptionem Sacri Calicis, Testamentum suum ratificare, in hunc modum, *Mi IESV, testamentum meum*

ratum

ratum habeo, illudq; Sanguinis Tui sumptione. In actione verò gratiarum, post Sacrificium, tale illius inter cætera postulatum fuit. Postulo à Te misericordissime ac liberalissime IESV; ut des mihi ad extremum vitæ meæ instans usum rationis, quin & sensuum, utq; Te etiam in extremo vitæ puncto super omnia diligam, super omnia æstimem, super omnia cupiam, tanquam supernaturale Bonum, ultimumq; finem meum, & iisdem motivis, dolendo de peccatis meis, in manus Tuas, & Pretiosissimæ Parentis, Angelorumque, ac Patronorum Sanctorum, spiritum meum tradam. Meditatio quoque pomeridiana, quam nisi urgentia impedivissent negotia, quotidie habuit Usitatam, ordinariè exercitium mortis fuit. Tot ejus quotidiana erant præludia, ante punctum mortis.

Quia autem mentio Testamenti facta est, confecerat ille tabulas quasdam testamentarias, his actibus constantes.

Ego volo testamentum pro vita, & morte mea facere, propter maximam gloriam, purissimumque gustum Dei, propter

Meditatio pomeridiana de morte.

Tabula testamentaria.

Preparatio ad mortem,

certam salutem meam faciendam, quam certam facere, ita ex mea libera voluntate volo, sicut ex Dei placito teneor, & sicut me gratia Dei, meritum IESV Christi, suffragium Pretiosissime Parentis MARIÆ adjuvat.

*Actus
agnitio-
nis, Fi-
dei, Spei,
amoris.*

I. Agnitio, Fides, Spes, Amor Sanctissimæ Trinitatis. Sanctissima Trinitas, DEVS omnium, & meus naturalis Dominus supernaturalisq; finis. Te ego in ista hora agnosco, à Te spero, Te adoro, Te amo, ac estimo super omnia, Dignitati- que Tuæ me devoveo, ac devotum facio, quia vere dignissimus, & ipsa Dignitas es, & quia ego omni ratione servus, mancipium, jumentumq; Tuum sum.

*Actus do-
loris, re-
tractati-
onis, vi-
lificatio-
nis, rati-
ficationis*

2. Dolor, & Retractatio peccati, vilificatio sui, Ratificatio boni. Peccavi in Te Deus meus; hoc est peccavi in Essentiam, Presentiam, Potentiam, Bonitatem, Charitatem, Gratiam, Dignitatem, voluntatem, Sapientiam Tuam. Peccavi & in meipsum, totamq; portionem naturæ, & gratiæ, à Te mihi datam, Peccavi & in omnem Creaturam, mihi ex bonitate Tua perpetuo servientem. Peccavi inquam ego homo, ego nihil, ego peccatorum primus, peccavi

peccavi super numerum momentorum vitæ
 meæ. Doleo mi DEUS dolore, quo, & quan-
 to dolere me vis, ideo tantum quia vis, vellẽ
 vitasse, volo vitare peccata omnia, per vitæ
 meæ momenta omnia. E contra vero mi
 DEUS, rata nunc habeo bona omnia, que-
 cunq; in tota vita mea, ex Te, circa Te, pro-
 pter Te, habui; ratos habeo pios motus, ac
 sensus, & actus meos omnes, sub omni la-
 titudine illorum, & sublimitate, eosdem
 nunc elicitos à me volo, immò illos, quos
 possum elicio, atque illos Tuæ gratiæ, IESV
 Christi Sanguini, & pietiosissimæ Parentis, &
 omnium Sanctorum meritis, adjunctos, Tibi
 offero, pro iisque tanquam Tuus donus, Tibi
 gratias ago.

3. Confessio, & induitio JESU
 Christi. Dulcis IESV Christe, DEVS, &
 Redemptor meus, Fili DEI, & Hominis:
 Te agnosco, credo, amo, vitam, veritatem,
 viam, pretium meum, amplector ideam
 vitæ Tuæ, & à me expressam cupio. Ap-
 proprio mihi merita Tua omnia, & facio illa
 mea, inque unio, & dignifico omnia bona
 mea. In balneo Sanguinis, vulnerumque
 Tuorum, abluo ac demergo omnia mala
 mea. Glorior veste omnium Dignationis

Actus in
 ductionis
 IESV
 Christi.

Preparatio ad mortem,

Tuarum. Includo me, & incarcerationo, ac sepelio in Theandrico corde Tuo. Instanti Pretioſe mortis Tuae, inſtans mortis meae unio, & comendo, & deniq; totus in totū Te transformari, indivinariq; deſidero.

*Adus
gaudii,
& grati-
tudinis.*

4. Gaudium, & gratitudo de Bonis Dei ad intra & extra. Gratulor, & congaudeo Tibi mi DEVS omnia bona, quae es in omni creatura. Et ago Tibi gratias primum pro omnibus bonis meis, beneficiis Tuis. Deinde ago Tibi gratias pro omnibus proximorum, atq; adeo creaturarum omnium omnibus bonis, partim quia etiam ſunt bona mihi in illis: ego enim ſum aliquid unum cum illis, & ideo meum bonum eſt omne beneficium Tuum, quod contuliſti, conſers, & conſeres illis. Ob quod ego Te amo, & Tibi gratias ago, ſicut pro ipſo me, ita pro omnibus illis, ut Tibi DEO meo nunquam, & nunquam non ſim bonus, ſicut Tu DEVS meus, tam intra, quam extra Te, tam intra, quam extra me, mihi es bonus. Ob quam etiam rem, omne omnino bonum proſiteor eſſe Tuum illudq; Tibi attribuo tanquam Tuum, & ſi quod unquam uſurpavi mihi, vel ulla Creatura uſurpavit ſibi, id omne totum ego & pro me, & pro omni creatura reſtituo Tibi. §. In-

5. Invocatio Sanctorum. Vos in hac hora invoco omnes Angelorum, atque hominum Sanctos ordines, Dominos, atque Patronos meos; precipue verò ac nominatim vos, quibus quacumq; Societate associatus fui, quos peculiariter dilexi, quos media prædestinationis habui, quos mihi Patronos, ac Sodales, Divina providentia dedit: quos nemo nominatim honorat, & invocat, quibus in æterna gloria à DEI gloria associandus sum.

Actus invocationis SS.

6. Resignatio in DEI voluntatem. DEVS meus nihil mihi sum, nihil esse volo, nisi terra sterilis. Me apud Te, & propter Te negligo. In Te jactatio mea semper, Tibi ego derelictus à me, paratum cor meum Tibi, paratum cor, & cura mei, voluntati Tue. Quid de me? Quid me vis pati aut facere? Ecce ego præsto sum, Fiat voluntas tua in me, de me, per me, propter gustum Tuum, propter nullum præmium meum. Ecce ego servus Tuus. Da quod jubes, & jube quod vis. Fac me Tibi, in què vis, in quem scis, in quem potes gustum cordis Tui. Miserere mei sicut scis, & vis. Fac mecum voluntatem Tuam, ad voluntatem Tuam.

Actus resignationis.

Preparatio ad mortem,

7. Amor Pretiosissimæ Parentis,
& depositio in manus ejus. MARIA,
Parens Pretiosissima, Domina, Mater, He-
res, Hereditas, sponsa, amoris mei vita, a-
mor vite mea Tu es, ego autē mancipium,
filius, hereditas, heres, sponsus, jumentum
Tuum sum. agnosco Te, agnosce me in hac
hora, & in hoc instanti mortis meæ, quod
ego unio, & comendo instanti mortis Tue,
Ultimum Tibi reddo tributum, atque censum
mei, nempe meipsum: fac mecum, Tuam,
& Filii Tui voluntatem, orna me Tuis, &
Filii Tui meritis. Tene me maternis (in qui-
bus me depono, & quibus me Sanctissime
Trinitati presentari cupio) manibus Tuis,
non sinas autem mori me, nisi augeas in me
amorem Tui, parem amabilitati, & Preti-
ositati, Dignitatiq; Tue.

Actus si-
tis Dei.

8. Sitis DEI, & Divinorum. Sitio
mi DEVS omnitudine meâ amorem, & æ-
stimationem, Seraphico-MARIANAM, o-
mnitudinis Tue. Sitio honorem, & glori-
am Tuam, parem Tibi. Sitio notitiam IE-
SV Christi, & adæquatam meritis ejus effi-
caciâ meritorum ejus, in omnibus redem-
ptis ejus. Sitio cruce, stultitiâ, Dignationi-
bus, incessabili amore, Indivinationis gra-

tia,

cha
SV
gina
rent
saiu
salu
anim
earu
frat
&
me
&
clun
tem
Trin
cupi
huj
spiri
ale
stro
tid
He
he
ria
in

tiâ, Sacrificio, Sacramento, Viatico Eucharistico, imitatione, moribus, merito IESV Christi, nihilatam meam vestiri, sanguinari, dignificari. Sitio Pretiosissime Parentis amorem, propter ejus amorem. Sitio salutem animarum. Sitio zelum, & sitim salutis animarum. Sitio zelatores salutis animarum, & zelum sitimq; zelatoribus earum. Sitio deleri, & anathema esse pro fratribus meis. Sitio Sanctissime Trinitatis, & IESV Christi Humanitatis, Pretiosissime Parentis, & cujuslibet Societatis mee, & Univerſe Beatorum multitudinis conspectum, consortiumq; aeternum. Sitio autem mihi, & omnibus, quibus Sanctissima Trinitas vult, quia vult. Deniq; sitio, & cupio dissolvi, & liberari de corpore mortis hujus. DEVS meus cupio. In manus tuas spiritum meum commendo, & reddo.

Hoc igitur Testamentum spirituale, ardenti spiritu, coram igne nostro conflante, in Sacrificio quotidie instaurabat Pater Gaspar. Hebdomadatim verò omnia totius hebdomadis jejunia, tam ordinaria, quam extraordinaria, offerebat in impetrationem Sanctæ mortis;

*Jejunia
ad bonam
mortem.*

ut ni-

Preparatio ad mortem,

ut nimirum ad viam æternitatis capeffendam ipfo jejunio viaticum fibi provideret. Ad eundem finem quodlibet Feriæ quartæ Matutinū recitabat ; ut ad Completorium vitæ feliciter pervenirēt. Quavis item Feriâ secundâ ad Aras incruento Sacrificio, tanquam memoriali mortis Domini, fortunatâ sibi mortem demerebatur. Frequenter autem æstuabat desiderio cæli, atq; in hos prorūpebat affectus. *O Cælum* toto me desidero Te ! *ô Cælum cæli,* toto me festino ad Te ! *ô Domus DEI* quando inhabitabo Te ! *ô Terra viventium* quando vivam in Te ! *ô Patria* quando revertar ad Te ! *ô Civitas DEI* quando ero civis Tuus ! *ô Tēplum DEI* quando visitabo Te ! *ô Tabernaculum* admirabile quando ingrediar Te ! *ô visio pacis* quando pacificabor in Te ! *ô Portus* quando tenebo Te ! *ô Bravium* quando apprehendam Te ! *ô Sion* quando videbo DEVM Deorum in Te ! *ô Requies opulenta* quando ditabis me ? *ô Fons vitæ perennis,* quando sitim meam extingues in me ! *ô beata æternitas,* & *æterna beatitudo,* quando perennabo in Te ! *ô Meridies* quando meridiam-

*Desideri-
a Cæli.*

ridiabor in Te! ó Gloria Domini quando
apparebis ad satiandum me!

Usitatum insuper habebat, sin-

*Festum
mortis.*

gulis mensibus, & infra Anni, 31.
Decembris, celebrare Festum mor-
tis propriæ; ne nimirum ferialiter,
sed consueta justorum solennitate
moreretur. Cujus Festi celebra-
ndi modum ejusmodi sibi statuerat.

1. Confessionem peccatorum faci-
am tanquã ultimam, & prout in a-
gonia positus factã vellem, cum eo
dolore, exactione &c. 2. Testamẽ-
tum relegam, & ratum habebõ per
omnia puncta. 3. Tabulas item
Testamenti, & actus mortuales ru-

minabo, idque faciam mortui in-
star, etiam compositus, melioris
causã apprehensionis. 4. Aliquam
ex Meditationibus mortis, vel
plures meditabor saltem per secun-
dum orandi modum. 5. Intentio-

ni Sacri adjungam pústulationem,
felicis & sanctæ, juxta DEI volun-
tatem, mortis. In hoc Sacro (ut est
in eius Exercitio Liturgico) reti-
nebat in se fervens, & ardens de-

*Sacrum
pro felici
morte, &
alia pra-
xes.*

sides.

Preparatio ad mortem,

fiderium diffolvi, & eſſe cum Chri-
 ſto. In Conſecratione repræſenta-
 bat Sanctiſſimæ Trinitati, mortem
 JEſU Chriſti, eundem verè, reali-
 terque Conſecratione immolans,
 mortemque ſuam morti eius uniens.
 In Elevatione petebat à JEſU Chri-
 ſto, inſtans mortis ſuæ Inſtanti mor-
 tis ejus elevari, & dignificari, ſi-
 mulque proteſtabatur ſe cupere, ac
 proponere mori, in adoratione, &
 cultum, tum mortis JEſU Chriſti;
 tum Sanctiſſimæ Trinitatis, DEI,
 atque Auctoris vitæ ſuæ. In Com-
 munionem, JEſUM Chriſtum Redem-
 ptorem ſuum, per modum Viatici,
 ut moribundi ſolent, ſumebat, per-
 mittebatque vitam, & mortem ſu-
 am totaliter voluntati Divinæ, ſi-
 mulque petebat, ut absque congrua
 Sacramentorum communionem, ex
 hac vita non decederet, ſed parti-
 ceps omnium dignè effectus, in
 præſentia JEſU Chriſti, Pretioſiſſi-
 mæ Parentis, Sanctorumque omni-
 um, moreretur, ablutus in balneo
 Sanguinis JEſU Chriſti, ab omni præ-
 nã,

ræ. & culpæ obligatione. Post Sacrum, mortem suam, agonizanti in Cruce Christo, commendabat actibus sequentibus.

IESV in Cruce agonizans, & moriens pro me; immitte quæso spiritum Tuum in cor meum, illoque animam meam vivifica, quoniam teste, & dante Te, Tuo solo spiritu vivere volo, tam in huius præsentis vitæ meæ tempore, quam in mortis meæ articulo.

*Actus ad
JESUM
agonizantem pro
felici
morte.*

2. IESV in Cruce agonizans, & moriens pro me; adoro Te adoratione Patriæ debitæ Majestati Tuæ Divinæ, in superq; mori totis viribus cupio. ut morte meâ quam citissime, & condignissime agonizantem, morientemq; Te pro me in Cruce, venerer, ac morte meâ quoad possum, compensem mortem Tuam.

3. IESU in Cruce agonizans, & moriens pro me; per hunc agonem Tuum & per spiritum, quem in manus Patris Æterni commendasti, obtestor Te, ut instans mortis Tuæ influat, in mortis meæ instans, illudq; dignificet, & in conspectu Sanctissimæ Trinitatis gratum, atq; pretiosum reddat. Instanti igitur mortis Tuæ, agoniq; Tuo pretioso, instans mortis meæ, agonemq; meum humillime

Preparatio ad mortem,

millimè repræsento, recomendo, unio, consecro.

4. IESV agonizans, & moriens in Cruce pro me; ibidemq; orans pro Crucifixoribus Tuis Patrem obsecro ut ores quoq; eundem pro me, crucifixore Tuo, impetres quæ mihi mortem Sanctam, & charitate perfectâ consummatam.

5. IESV agonizans, & moriens in Cruce pro me; stillantem, tepentemq; amore mei sanguinem Tuum colligo, & lambo devotus, optans simul ac petens à Te; ut in hora mortis meæ adesse mihi præsens, cum gloriosa Matre Tua. Sanctisque Tuis digneris, adnumerareque me saltem ultimis redemptis, & electis Tuis, & in illo decretorio agonis mei momento, secundum magnam misericordiam, copiosamque redemptionem Tuam miseraris met.

6. IESV agonizans, & moriens, in Cruce pro me; nullam omnino spem salutis æternæ, aut nunc habeo in vita, aut habere volo, protestorque in morte mea, præterquàm in Sacratissimis vulneribus, doloribusque Tuis, & in mortis Tuae instanti, quo Redemptionem nostram consummasti. O mi IESV, sit mors Tua, vita mea: Mors Matris
Tuae

Tuae dignificet mortem meam. Mors Sanctorum omnium, pretiosam coram Te faciat mortem meam.

7. IESU agonizans, & moriens in Cruce pro me; Te ergo pauperculus servus Tuus, per Triborium, Agonemque Tuum, quocum doloribus mortis in Cruce colluctatus es, obsecro, ut Te talem in hora mortis meae cognoscam, credam, imiter, venerer, diligam, atque corde meo morti succumbente, exsanguibusque labiis meis, Te personem, invocem, demurmurem, ac laudandi, invocandique Te conatui, ultimate tandem, immoriar.

8. IESU agonizans, & moriens in Cruce pro me; cupio, propono, & abs Te peto, ut instans ultimum vitae, mortisque meae consummativum, sit ardentissimus Tui amor, quo cor meum, & accensum ignescat, & vulneratum immoriatur, & consumptum incineretur, & concrematum favilleseat.

9. IESU agonizans, & moriens in Cruce pro me; amo Te quam possum ignitissime, & estuosissime, quomodo etiam amare Te volo, statuoque in mortis meae agone, in quo ut cor meum amoris Tui ignibus

Preparatio ad mortem,

*Seraphicis, Marianæque, ac insuper Tuis, æ-
fluct, palpitet, concutiatur, eorumque actu,
& æstu conficiatur, ac emoriatur, Tu mi IESU,
SV, propter agonis mortisque Tuae instans,
misericordissime facio.*

Ex Meditationibus, quas de morte instituebat, hæ erant præcipuæ. *Prima.* In nidulo meo moriar. Nidulus meus. 1. DEUS meus. 2. Æternæ Sapientiæ gustus, & Societatis ejus cætus. 3. Nutricis omnium Gratia, Medium uberum. 4. Voluntatis Divinæ placitum. 5. Abyssus misericordiæ viscerum. 6. IESU Christi Crucifixi vulnera, præcipuè latus, & cor hians. 7. CRUX Christi IESU, & dignationes ejus. 8. Pretiosissimæ Parētis manus. 9. S. Angeli custodis brachia. 10. Societas JESU.

*Niduli
Mortis*

*Vestis
mortis.*

Altera. Vestis quâ indutus comparere in oculis Regis æterni, Judicisque, volo. 1. Misericordia, & gratia. 2. Charitas, & æstimatio Dignitatis divinæ. 3. IESU Christi merita. 4. Pretiosissimæ Parentis, & Sanctorum suffragia. 5.
Di-

5. Dignationū, Iesu Christi inter-
narum, externarumque vestis. 6.
Resignatio in omnitudinem Divi-
næ voluntatis. 7. Indiviniatio. 8.
Nuditas ab omni amoris, libertatis,
sensuum, proprietatis, ad Creatu-
ram, vel ad me cōversionis, gustu.
9. Vestis mancipii Dei, Christi,
Pretiosissimæ Parentis, Religionis.

Tertia. Genus mortis meæ. 1. in
voluntate DEI mei. 2. Cupio non
solum in charitate mori, sed Excessu,
ac vulnere charitatis extingui. Ac-
tum amoris hic in mortis instanti
ita inchcare, & deinceps omni
æternitate continuare; ut actus
ille sit mihi actus mortis, & causa,
sit mihi initium æternitatis, finis,
& meta mortalitatis. 3. Cupio ze-
lo Gloriæ DEI, gustusque ejus, &
animarum fiti, laboreque cbrutus,
mori. 4. Cupio sine ullo deside-
rio mei, in solo Divinæ voluntatis
placito, quoad omnes circumstau-
tias mori. 5. Cupio assimilatus
Christo passo, contempto, pauperi,
stulto, morienti mori.

*Genus
mortis.*

His adnecto affectum Martyrii, quo ille frequenter æstuabat, intuensque Christū in Cruce pendentem, sic eum corde magis quàm ore alloquebatur. *Dulcissime Domine IESU Christe qui passus, & mortuus es pro me: ex dono gratiæ Tuæ, desidero, & peto, & offero me, pati, & mori pro Teio utinam! Utinam des, & facias me sanderè sanguinem, & vitam meam pro Te, qui ita profudisti pro me! Utinam hic, & omnium alius dolor meus, sit mihi letalis, sicut fuit Tibi omnis dolor Tuæ Pretiosissimæ Passionis.*

Hactenus non umbratiles, nã non ad umbrosam mortem exercitationes, ex quibus connaturaliter nõ nisi fortunata mors sequi poterat: si enim non potest male mori qui bene vixit, quanto magis, qui bene mori consueverat. Sequitur jã ipsa mors Patris Gasparis, quam intensissimi præcessere dolores, à feбри tertiana causati; in qua integer paroxysmus sèper Lethargus fuit. cum eo incipiente, incipiens, desinens, cum desinente. Post tales

les aliquot morti affines paroxyf-
mos, inter quos tamen videre erat
valentē animum, tum ex relectio-
ne per Epulum cæleste, quod etiā
paroxyfmis præmittebat: tum ex
mortificationibus quas virgarum
ictu, pie inter paroxyfmos inter-
medio, (ut aliqui adverterunt) ad-
hibebat: tum ex intenta in Cælum
cogitatione, devenit ad extrema,
si tamen mors, quæ in vita ejus, pri-
mas semper habebat, extrema dicē-
da est. Sacro itaque munitus Via-
tico, nempe percepto eo, qui est
vera ad Cælum via, atque ad athle-
ticum in agone certamen, Extrema
perunctus Unctione, loquelam ami-
sit, corde tamen, ut ex nutibus, &
oculorum obtutu apparebat, allo-
quens Deū. Domesticis, externis,
inter quos nōnulli veniebant Præ-
lati, de genu benedictionem ab eo
exposcentes, benedixit. Morti jam
proximus, cū à quodam Patre,
varios illi erga cælestia affectus
suggerente, monitus fuisset, ut eli-
ceret amorem inimicorum, etiam

*Sacramē-
torum u-
sus ante
mortem.*

*Ea quæ consecuta sunt,**Mors Pa-
tris Ga-
sparis.*

eorum, quos Deus prævidebat illi fere infensos, si occasio adfuisset, acutè manum illi strinxit, & gratias egit. Totà verò illa die, quæ illi fatalis fuit, nihil amplius agere visus, nisi supplices incælum manus; oculosque levare. Tandem magis magisque deficiens, sibi tamen præsentissimus, non mori, sed placidissime dormire visus, animam Creatori suo reddidit, post completos vitæ annos 71. Anno Domini 1662. die 2. Aprilis, nempe quadragesimò anniversaria, quâ Primam Hostiam Sacerdos DEO litaverat. Hora circiter septimâ pomeridianâ. Mortui facies illicò venustior apparuit, quàm fuerit in infirmitate, venustæ, ut conjiciebatur, coram DEO animæ index.

C A P V T XX.

Ea quæ consecuta sunt mortem Patris Gasparis.

*Concur-
sus popu-
li ad cor-
pus mor-
tui.*

Vix evulgata est mors Patris Gasparis, cum illicò factus ingens

gens populi confluxus, ad corpus, sui olim, ut ajebant, Prophetæ, (*ita Corpora Servorum DEI, Aquilas Ecclesie, & pullos alliciunt*) adeoque permolestè institit, ut modestiæ religiosæ, suos circa demortuos vivaciter attendenti, haud acquieverit. Sequenti igitur die, ad subterfugiendas interioris Collegii molestias, delatum est corpus ad Oratorium Germanicum, ut ibi in privato, publicū, de more, funeris præstolaretur obsequiū. Subodoratus facile, adfuit confestim, non tam spectator, quam venerator populus, magno animi ad pietatem compositi sensu, abundè fortunatum arbitrabatur se, qui Corollam, Rosarium. Scapulare, aut quidpiam simile, per contactum Corporis, Patris Gasparis, consecrare, ut putabat, potuisset, vim aliquam, è superstite tanti animi domicilio, promanaturam, ratus. Ne tamen propero defuncti honore, Apostolicis derogaretur decretis; eodem die subtractum è privato Oratorio Corpus, & loculo

*Ea que consecuta sunt,**Funebre
obsequi-
um.*

impositum. Interim tamen ante mu-
nus sepulturæ, septemdecim diebus
detentum, donec convenisset Col-
legium, cujus major longè pars, in
Missionibus Fæstorum Paschalium,
apud circumjacentes Parochias,
functionibus circa salutem anima-
rum detenta, morabatur. Ventum
est ad permodestam religiosi fune-
ris pompam: interfuit illi præci-
pius Urbis Senatus, Religiosique
Ordines, fermè omnes, ejusdem
Urbis, ac suburbiorum incolæ, or-
dine consueto, prout par est pro-
cedere Acies DEI viventis, proces-
sère. Deposited in sepulchro cõ-
muni, Templi nostri, corpus, non
nihil tamen separatiùs, non vanè
augurantibus plerisque, brevi DE-
UM in servo suo, mirabilem futu-
rum, quod & evenit.

*Integrũ
post mor-
tem cor-
pus re-
pertum.*

Anno enim post Christum natũ,
1666. à morte autem Patris Gaspa-
ris, post annos 4. Menses circiter
6. repertum est mero casu (at non
casu quoad destinationes providi
Numinis casu nihil facientis) Cor-
pus

pus ejus. in ligneo depositum Sarcophago, extraordinariè integrū; Sarcophago ipso, majori ex parte putrefacto, vestimentisque omnibus, præsertim interioribus, in pulverem redactis. Sensere plerique ex eo suaveolentiam odoris, intimatis illud; *Christi bonus odor sumus.*

Non potuit latere diu, in sepulchro licet, singularis hæc providentia Dei circa corpus servi sui ita servatum. Postquam devenit ad notitiam Perillustris, & Reverendissimi Domini, Suffraganei Posnaniensis, & Perillustris ac Reverendissimi D. Alberti Dobrzelewski V. I. D. Archidiaconi, & Officialis Posnaniensis. adjecit uterq; eo animum; ut beneficium hoc Dei, absque solennitatibus, privatim illis innotesceret. Prædictus igitur Perillustris & Reverendissimus Suffraganeus, personaliter sepulchrū Templi nostri adiit. Perillustris autem & Reverendissimus Officialis, morbo præpeditus, duos nomine suo, è Consistorio submit,

*Revisso
integri
corporis.*

Ea quæ consecuta sunt,

Peracto exactissimè spectaculo, perspectaque probi Corporis probâ umbrâ, Perillustri & Reverendissimus Suffraganeus, talem animi sensum ad Collegium nostrum privatim submitit.

*Judiciū
Reverendissimi
Suffraganei.* Conservationem Corporis, A. R. P. piè defuncti, Gasparis Druzicki, Societatis IESU, esse extra causas naturales, iudicio meo Theologico, ego infrascriptus censeo, & manu propriâ attestor.

Martinus Marianus à Kursko Kurski, D. G. Episcopus Eanenſis, Suffraganeus Poſnaniensis, Archidiaconus Pſzczevenſis.

Illi vero, qui à Perillustri & Reverendissimo Officiali, submitſi erant, talè scripto dederunt recognitionem.

Testimonium & iudicium Cathedralium Commissariorū. Nos infrascripti, ex commissione speciali Perillustri & Reverendissimi Domini, Alberti Dobrzelenſki, V. I. D. Archidiaconi Poſnaniensis, Cancellarii Vladislaviensis, Propositi Pſzczevenſis, Vicarii in Spiritualibus, & Officialis Poſnaniensis Generalis, ipsiusque Officii auctori ate, ad videndum corpus, piæ memoriae, R. P. Gasparis Druzicki,

bicki, PP. Societatis I E S U Presbyteri, deputati. Anno. die. ut infra. ad Collegium, RR. PP. Societatis I E S U Posnaniensium descendimus, ejusdemque Collegii A. R. P. Rectore avisato, & requisito, superque requisitione nostrâ consentiente, ad Ecclesiam eorundem venimus, sepulchrumque in quo Corpus memorati R. P. Gasparis Druzicki depositum est, ingressi sumus: ubi dictum corpus vidimus, revidimus, palpavimusque; Capite, ut in aliis mortuis assolet, corrupto: à Collo tamen inclusive, usque ad extremitates pedum, modo extraordinario integrum, cuti ex magna parte, candidâ. & ubique tractabili: arteriis, & venis, juncturisque integris: in pectore ruborem stillantem, absque exulceratione, & putredine habens. Fossulas etiam Cingulares tres in eodẽ Corpore deprehendimus; Unam ad lumbos profunditatis crasse ad latitudinem sesquid. giti: alteram ad mammillas in pectore: tertiam super genu pedis dextri: omnes autem ejusmodi fossulas, cutim & carnem habentes. Cicatrices præterea tres in Scapulis vidimus; ex quibus una ad majoris volæ magnitudinem, reliquæ duæ ad ovi gallinacei quantitatem

Solum
Caput cor-
ruptum,
reliquû
Corpus
integrû.

In pectore
stillat
rubor.

Fossa &
Cicatri-
ces.

acce-

Ea quæ consecuta sunt,

accedunt. Graveolentia nulla à nobis percepta, nullumque vestigium ullius condimenti, aut inunctionis reperire potuimus. Unde agnoscendum sine dubio; naturaliter rem hanc fieri non posse. Quæ omnia, & singula per nos visa & revisa, in vim fidelis relationis, & informationis Officii, prælibati Perillustri & Reverendissimi Domini, Officialis, de & super existentia integritatis Corporis sæpe dicti R. P. Gasparis Druzicki, ante Annos 4. & 6. Menses desuncti, recognoscimus, & attestamur: in fideinque presentium majorem, eadem manibus nostris propriis subscripsimus. Posnanie 1. Octobris 1666.

✠ M. Stanislaus Grudowicz, Phil: D. Ecclesie Cathedr. Posnan: Pœnitentiarius, ad S. Margaritæ Præpositus, Commissarius, m. p.

Ioannes Regulus Collegiatæ S. Mariæ Magdalene Posnan: Canonicus, ac Sacræ auctoritatæ Apostolicæ publicus Notarius, Commissarius, m. p.

Post revisionem hanc, non per modum ullius Processus, aut præliminaris ad Processum, sed solius simpliciter indagandæ veritatis causâ institutam, relictum Corpus
in cõ-

in eodem, cum aliis demortuorum
cadaveribus, Sepulchro, nihilque
amplius attentatum.

Non omittenda interim sunt di-
gna consideratione, in eo ita conser-
vati Corporis, sive miraculo vero,
sive præterordinario modo. Et in-
primis; *Quid denotent Fossulæ illæ Cingu-
lares ternæ, quidve Cicatrices illæ similiter
ternæ, in scapulis remanentes designent?*
Sciendum itaque est. *Fossulas illas esse
vestigia Cingulorum ferreorum. Quibus
se P. Gaspar Mortificationis studio
accingebat; præcinctis, imperio
Christi, lumbis, expectans Domi-
num suum. Cicatrices autem illas, esse
vestigia vulnerum, per cruentas flagellatio-
nes infligi solitorum: quod oculati tes-
tes, duo è Societate nostra Patres
recognoscunt; qui Patrem Gaspa-
rem, extremo in morbo, viribus pe-
nitus destitutum portabant, revol-
vebantque. Et vero cum Cicatri-
ces hæ, sint insignia Corporis per
flagella dilacerati, adeoque ante
mortem jam ad corruptionem ten-
dentis; mirum profecto; quomo-
do*

do inchoata ante mortem Corruptio, desierit post mortem, cui proprium est, etiam necdum corrupta corrumpere.

Deinde non minus mirabile & illud; Quòd Caput sit corruptum, reliquo corpore integro manente: si liceret conijcere, dici posset; id fecisse DEUM tum ad occurrendū dubiis, quæ circa conservationem hanc exoriri possunt, tum ad exaggerandum prodigium. Si enim quispiam subdubitet; forte id vel qualitate terræ, vel complexione rarâ corporis, vel propter inunctionē aliquam accidisse: facile responsum habebit; id si verum esset, Caput quoq; non corrumpi debuisse; quod quia corruptum est, conservatio residui corporis, non ex qualitate terræ, vel ex aliis causis evenit. Quid item celerius naturaliter post mortem corrumpi in Corpore non exenterato, & sufficienter carnosio, (quale erat Patris Gasparis) debet? an Caput quod corruptum est? an certe Collum, ventriculus,

culus, abdomen, partes pudicæ, fæ-
ora, & reliqua, quæ tamen manse-
runt modo extraordinario.

Non cõtemnendũ denique illud,
quod contigit uni ex Commissariis
à Perillustri & Reverendissimo Of-
ficiali, lustrandi corporis causâ,
missis. Fuit is Admodum R. Domi-
nus Grudow cz, Ecclesiæ Cathedra-
lis Pœnitentiarius: qui cum
pridie Revisionis, ex itinere sub
vesperam domum rediisset, negotii
quod sequenti die gerendum erat,
prorsus ignarus, quietique noctur-
næ nonnihil indulisset; ecce in so-
mno videt, deduci se ad perlustran-
dum corpus Patris Gasparis, faci-
em, & caput velo obductum ha-
bentis, (prout de facto obductum
erat, quod tamen ille penitus igno-
rabat) cumque lustrato corpore fa-
ciem revelari desiderat, videt Pa-
trem Gasparem protensâ versûs fa-
ciem manu innuentem, ne facies
reveletur. Illucescente die, evi-
gilans dum demiratur somnium,
adest ephebus, à Perillustri & Re-
veren-

verendissimo Officiali, ad eundem, evocans illum. Non cunctatus, Reverendissimum adit, & dum varios miscet sermones, somnium recens enarrat. Obstupuit Reverendissimus Officialis, exclamavitque se in hoc planè negotio, velle ejus operâ uti, nec aliam subesse causam, ob quam eum evocaverit. hæc combinatio somnij cum veritate, alacriorem ad revidendum reddidit, illudque dilucidè declaravit; *non insolitum esse DEO, etiam per somniorum umbras, servos suos illustrare.*

CAPVT XXI.

*Beneficia quaedam per Patrem
Gasparem, divinitus, à
nonnullis obtenta, post
mortem ejus.*

OMissis pluribus aliis, quamvis illustrata sint argento, auroque, in votivis tabellis, ad recognitionem beneficii oblatis, quæ
juxta

Per P. Gasparem impetranda.

147

juxta Decreta Sedis Apostolicæ,
privatim asservantur: sola præci-
pua allegare decrevi.

I. Per illustres Dominus Ale-
xander à Ludinghaus Wolff, Gu-
bernator Capitaneatum, Felinen-
sis, Obornicensis &c. ingenti ca-
pitis dolore vexabatur, jamque
proximum amittendi oculi pericu-
lum incurrerat, mucro crassissimo
frustatim è palpebris proruen-
te. Hic igitur invocato Pa-
tris Gasparis defuncti Patrocinio,
& numismate, quo dum viveret Pa-
ter Gaspar, uti solebat, admoto
Capiti; in instanti ab omni Capi-
tis dolore liberatus est, paratus id
ipsum juramento testari, testatus jã
anathemate argenteo.

2. Magnificus Dominus, Petrus
Wolinski, genere, & virtute no-
bilis, Patri Gaspari, ex Sacra Spiri-
tualium exercitiorum ascesi, quã ab
illo est quondam excultus, probe
addictus, cùm in gravem incidisset
morbum, ad eum tanquam Patronã
ægras levavit manus, nec irrita fuit

Y

exora-

*Appari-
tio curdã
Nobili
infirmo.*

exoratio. Apparuit enim visibili-
ter in morbo Pater Gaspar, optio-
nemque obtulit, ut deligeret, quod
liberet; an in hoc misero Nosoco-
mio, cum morbis non usque adeo
intensis luctari, post fata autem æ-
mulas Inferni, in Purgatorio pœnas
perpeti? vel certè peracerbos hic
sustinere cruciatûs, & à cruciati-
bus alterius vitæ immunem esse?
meliorè elegit partem bonus No-
bilis, Deoq; cervicem subjecit, ad
tolerandã quævis in hac potius vi-
ta, quàm in alterã. Apparitionem,
& resolutionem hanc (quàm Soro-
ri suæ, maturæ annis, & pietate
Virgini, enarravit) subsequuti ipsi
medicis incogniti morbi, atq; cru-
ciatûs, quibus accessere Cacodæ-
monis tentamēta. Sed in tã gravi
certamine identidem illi cõparens
Pater Gaspar, Dæmones dispelle-
bat, afflictumque solabatur: ac tan-
dem tempus mortis illi nuntiavit,
veracitatemque nuntii probavit e-
ventus.

3. Illustrissima Domina Doro-
thea

Per P. Gasparem impetranda.

249

thea Gninska, Palatina Pomeraniæ, cum in tam gravem incidisset morbum, ut desperantibus medicis, spes vitæ nulla amplius affulgeret, imploratâ ope Patris Gasparis, convaluit, acceptumque beneficium oblatâ argenteâ tabellâ appretians, recognovit.

Desperata sanitatis restituta

4. Spectabilis Domina Hedvigis Ungrova, Civis Posnaniensis, Sororium suû. simulque pupillum, Danielem Sprechelman, extremè, omnibusque remediis humanis in cassum adhibitis, ægotantem lugens, ad Patrem Gasparem defunctum confugit, atque adpromissâ illi argenteâ Coronâ, intercessionè ejus apud Auctorem vitæ DEUM, expetiit, ac brevi sanum Danielem recepit; ad impletionem tamen promissi; mors illius ipsius postmodum impedivit, fide, & debito apud Evictorè Danielem, postquam creverit, manente.

Extremè infirmus adjutus.

5. Josephus Gorski, Auditor Philosophiæ, in Collegio Posnaniensi Societatis JESU, viginti, & tri-

Ulcera sanata.

bus ulceribus, utrumque pedem affectum habuit, quorum ulcerum unum, erat longū, latumq; ad quartam palmi partem, eoque jam affectio hæc processerat, ut per quinque annos, à nullo Medicorum, Chirurgorumque persanari potuerit, Quid hic ageret bonus adolescens? Vidit apud quendam confudiosum, particulā Casulæ in qua Corpus demortui Patris Gasparis sepultū erat, illam magna cum spe ulceribus, nunc huic, nunc illi apponens, intra unam hebdomadam integerrimam pedum sanitatem recepit; totum id juramento comprobare paratus.

*Animā
propè a-
gens sa-
nitati re-
stituta.*

6. Nobilis Virgo, Anna Wolinska, morbis ita pressa, ut aliquoties jam jam animam agere videretur, (dum quidam Nobilis illi ob ejus probitatem apprimè addictus, pro ipsa supra sepulchrum Patris Gasparis, preces fudisset, proque & sanitate impetranda, tabellam argenteam Patri Gaspari adpromississet) inopinatò incolumitati resti-

restituta est, promissumque adimplevit.

7. Magnificus Dominus Bardski, in gravissimis animi angustiis constitutus, suppetias corā! DEO, Patris Gasparis expetiit, brevique ingenti malo animæ expeditus, binas argenteas tabellas, (bis enim eo malo impetitus) Patrono suo devovit.

PROTESTATIO

Auctoris iterata.

ADverte Lector, in Vita Patris Gasparis Druzicki, quam hoc libro complexus sum, nonnulla me attingere, quæ Sanctitatem illi videntur adscribere: perstringo quoque aliqua, quæ miracula videri possunt, Illustrationes, Revelationes, & similia. Verum hæc omnia ita Tibi propono, ut nolim à Te accipi, tanquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata; sed tanquam, quæ à sola sui Auctoris fide pondus obtineant; atque adeo non aliter, quam humanam Historiam. Proinde Apostolicum, S. Congrega-

Protestatio.

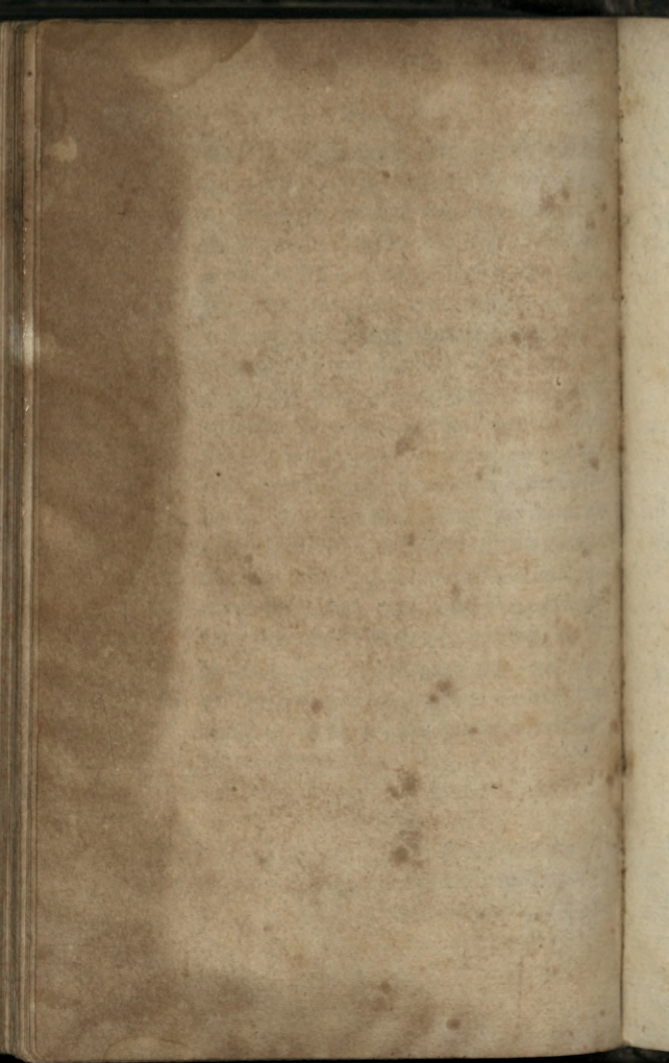
tionis S. R. E. Vniuersalis Inquisitionis Decretum, Anno 1625. editum, & Anno 1634. confirmatum, intègre atq; inuiolate, juxta declarationem ejusdem Decreti, à Sanctissimo D. N. Urbano Papa VIII. Anno 1631. factam, seruari à me omnes intelligant: nec velle me, vel cultum, aut venerationem aliquam, per has meas narrationes illi arrogare, vel famam aut opinionem Sanctitatis inducere, seu augere, nec quidquam ejus existimationi adjungere, nullumq; gradum facere ad futuram aliquando ejus Beatificationem. vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem. Sed omnia in eo statu à me relinqui, quem seclusâ hac mea lucubratione obtinerent, non obstante quocunque longissimi temporis cursu. Hoc tam sanctè profiteor, quàm decet eum, qui Sancte Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua scriptione, & actione dirigi.

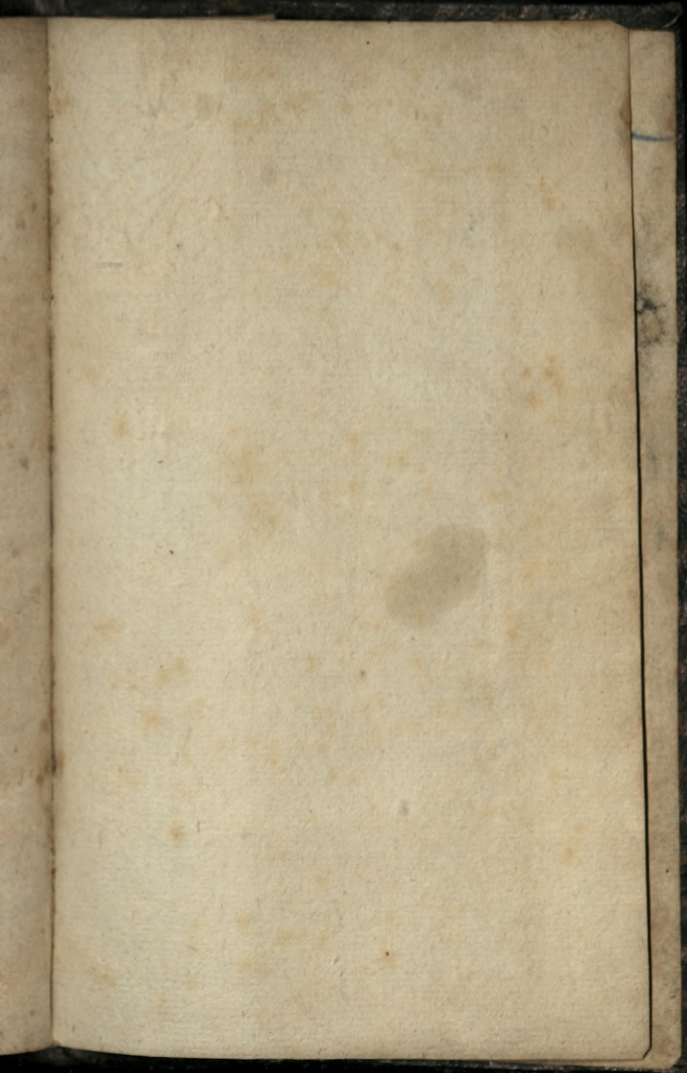
DANIEL PAWLOWSKI
Sacerdos Theologus
Societatis JESU.

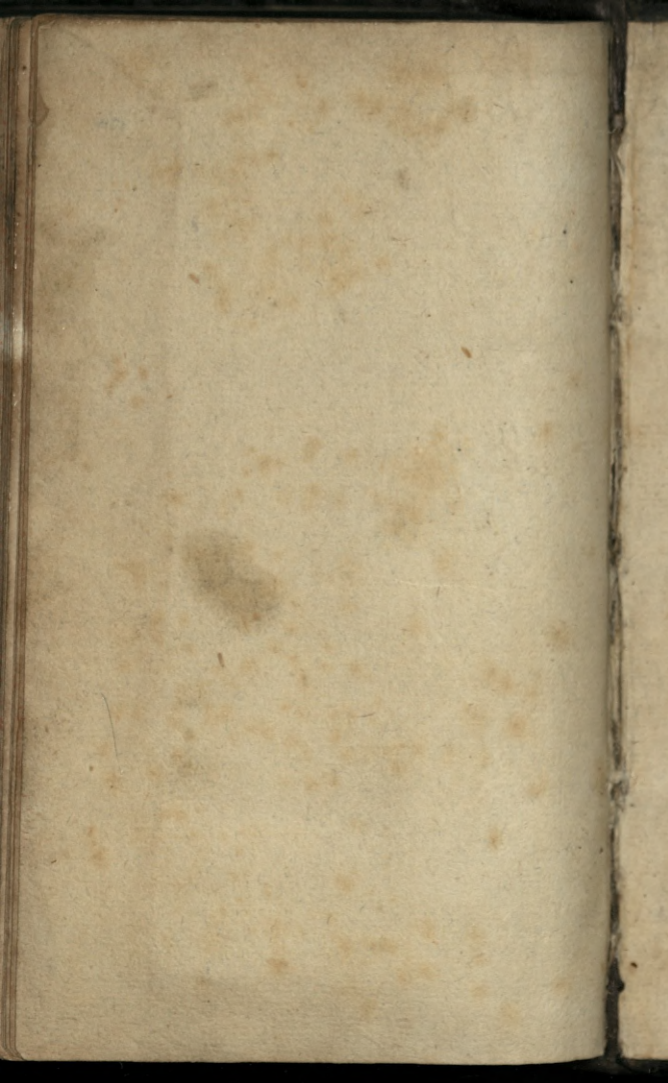
is De
1634.
iuxta
Biffi-
1631.
: nec
m a-
arro-
tarn
sexi-
m fa-
cati-
aculi
tu d
bra-
inque
uncte
Se-
filius
&

r
is
S U.

1634

900 —

Dec 1971

